

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2010
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΣΤ'

Τετάρτη 15 Σεπτεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1477
2. Ειδική Συνεδρίαση για την Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας, σελ. 1491, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 16 Σεπτεμβρίου 2010, σελ. 1477

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Υπηρεσιακή εξέλιξη και ιεραρχία των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων-Θέματα διοίκησης των Ενόπλων Δυνάμεων, Στρατολογίας και συναφείς διατάξεις», σελ. 1477

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Συνεδρίασης:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 1500
BENIZEΛΟΣ Ε.,	σελ. 1502
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 1500
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π.,	σελ. 1499
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 1501
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε.,	σελ. 1499
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ.,	σελ. 1498, 1503
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ. 1502
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 1500

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 1493
ΑΛΕΥΡΑΣ Α.,	σελ. 1484
BENIZEΛΟΣ Ε.,	σελ. 1477, 1485, 1486, 1494, 1495
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 1483
ΕΜΙΝΙΔΗΣ Σ.,	σελ. 1478
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π.,	σελ. 1491
ΚΑΝΕΛΛΗ Α.,	σελ. 1479
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 1486
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ.,	σελ. 1477, 1478
ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π.,	σελ. 1488, 1490
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 1486
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε.,	σελ. 1490, 1495
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 1492
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 1481, 1483

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2010

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΣΤ'

Τετάρτη 15 Σεπτεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 15 Σεπτεμβρίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.13' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 14.9.2010 εξουσιοδότηση του Τμήματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΚΕ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 14 Σεπτεμβρίου 2010, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1. «Ρυθμίσεις θεμάτων Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού».

2. «Ανάπτυξη της Διά Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις».

3. «Κύρωση της τροποποίησης του άρθρου 12 παρ. γ (ii) της Συμφωνίας σχετικά με το Διεθνή Οργανισμό Δορυφορικών Τηλεπικοινωνιών (International Telecommunication Satellite Organization – ITSO)».

4. «Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας για ένα Παγκόσμιο Σύστημα Δορυφορικής Πλοήγησης (GNSS) πολιτικής χρήσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της και του Βασιλείου του Μαρόκου.»)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 16 Σεπτεμβρίου 2010.

Επίκαιρες Ερωτήσεις (Άρθρα 29 παράγραφος 1, 130 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 24/13-9-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Βλάχου προς τον Υπουργό Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, σχετικά με την αγορανομική διάταξη με αριθμό 6/2010 για τις οικονομικές συσκευασίες των προϊόντων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 26/13-9-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την ονομασία των Σκοπίων κ.λπ..

3. Η με αριθμό 25/13-9-2010 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων στο εστιατόριο «Banquet» στη Θεσσαλονίκη κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Υπηρεσιακή εξέλιξη και ιεραρχία των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων - Θέματα διοίκησης των Ενόπλων Δυνάμεων, Στρατολογίας και συναφείς διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί η πρώτη ενότητα των άρθρων του νομοσχεδίου, άρθρα 1 έως 70.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ήθελα να παρακαλέσω να συζητηθούν παράλληλα με τα άρθρα 1 έως 70 οι τροπολογίες Βουλευτών, τις οποίες προτίθεμαι να αποδεχθώ.

Πρόκειται για την με γενικό αριθμό 290 και ειδικό 10 του κ. Δημήτρη Παπουτσή, Βουλευτή Καβάλας για την προσθήκη παραγράφου 6 στο άρθρο 5, για την με γενικό αριθμό 220 και ειδικό 11 του Βουλευτή Α' Πειραιώς κ. Μανώλη Μπεντενιώτη για προσθήκη παραγράφου 13 στο άρθρο 27, για την με γενικό αριθμό 222 και ειδικό 13 του εισηγητή μας κ. Σάββα Εμινίδη Βουλευτή Καβάλας για προσθήκη παραγράφου 6 στο άρθρο 37 και για την με γενικό αριθμό 221 και ειδικό 12 του κ. Μανώλη Μπεντενιώτη για την προσθήκη εδαφίου στην παράγραφο 1 του άρθρου 39.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Επομένως θα γίνει συζήτηση και επ' αυτών.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Σάββας Εμινίδης.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω το λόγο για μια διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Λεονταρίδη, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Ποιο κεφάλαιο θα συζητήσουμε; **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας):** Θα συζητήσουμε τα άρθρα 1 έως 70, την υπηρεσιακή κατάσταση, που είναι το πρώτο κεφάλαιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Σάββας Εμινίδης.

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ: Κατ' αρχάς, επειδή χθες το βράδυ είδαμε ένα θέατρο του παραλόγου, θα ήθελα να πω δυο λόγια για την ομιλία του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας. Ήταν και προκλητικός αλλά και εκνευρισμένος. Επειδή απ' ό,τι φαίνεται καθημερινά χάνουν τη δύναμή τους, η οποία σκορπίζει σε τρεις ορίζοντες, φάνηκε εδώ μέσα αλαζόνας μιλώντας επί παντός επιστητού, χωρίς να αναφέρει τίποτα για το νομοσχέδιο.

Αν δεν το κατάλαβαν, ο ελληνικός λαός τους τιμώρησε. Τους έριξε από την κυβέρνηση και τους έστειλε στην Αντιπολίτευση. Θα ήθελα να συμβουλευτώ ότι με τέτοιους είδους Αντιπολίτευση θα τους στείλει μήνυμα ότι δεν θα είναι άξιοι ούτε για αντιπολίτευση. Όπως είπε και ο κύριος Υπουργός, οφείλει να ζητήσει μία συγγνώμη -όχι ως πρόσωπο απλά, αλλά και ως Αντιπολίτευση η Νέα Δημοκρατία- διότι εχθές είπε ότι γνωρίζει εισηγήσεις στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων.

Δηλαδή, ούτε το Υπουργείο γνωρίζει ούτε η ελληνική Βουλή και λέει ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ότι έχει επαφή; Τι είδους; Θέλουν να αναβιώσουν παλιές μεθόδους; Γιατί εχθές επί δώδεκα λεπτά κατήγγελλε το «κράτος ΠΑΣΟΚ». Τελικά αυτά που έλεγε χθες, μήπως αφορούν την πενταετία που ολοκληρώθηκε τον Οκτώβριο του 2009; Αυτές οι μέθοδοι πλέον, θυμίζουν παρακράτος. Όχι απλά οφείλει μία συγγνώμη από εδώ, από το ίδιο Βήμα προς τον ελληνικό λαό και προς όλους εμάς, αλλά αν δυστυχώς ισχύει κάτι τέτοιο, πρέπει να το δούμε και με το Υπουργείο και με τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής, ξεκινάμε να πούμε πέντε πράγματα για τα άρθρα. Το σχέδιο νόμου περιλαμβάνει ενενήντα ένα άρθρα. Απ' ό,τι είπαμε, θα μιλήσουμε για το πρώτο κεφάλαιο που περιλαμβάνει τα άρθρα 1 έως 70, όπου προτείνεται η μεταρρύθμιση του νομικού καθεστώτος των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων.

Με τα άρθρα 64 έως 73 ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις, οι διαδικασίες και τα κριτήρια υπηρεσιακών μεταβολών των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων. Προβλέπεται ότι για την τοποθέτηση, μετάθεση και απόσπαση στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων απαιτείται πλήρης αιτιολογημένη απόφαση και παρέχεται σε όλα τα στελέχη η δυνατότητα εξαγοράς πέντε τουλάχιστον επιπλέον ετών, ώστε να συμπληρώνεται το σχήμα που περιγράφεται στην πρόσφατη αναθεώρηση του ασφαλιστικού συστήματος των στρατιωτικών.

Αντικειμενοποιείται η διαδικασία υπηρεσιακών μεταβολών των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, με δίκαιο, διαφανή και τυποποιημένο τρόπο βάσει ενός πλέγματος ειδικά προκαθορισμένων αντικειμενικών κριτηρίων.

Θεσμοθετούνται συμβουλία μεταθέσεων και κατοχυρώνεται το δικαίωμα του ενδιαφερόμενου να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή κατά της απόφασης τοποθέτησης, μετάθεσης ή απόσπασής του. Αναπροσδιορίζεται το πλαίσιο και η διαδικασία των μετατάξεων. Δίνεται η δυνατότητα μετάταξης υπαξιωματικών και ανθυποαπιστών των ΑΣΣΥ που έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον πέντε έτη πραγματικής υπηρεσίας, αν είναι πτυχιούχοι ΑΕΙ, να μπου στο σώμα των αξιωματικών.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω μήπως μπορούμε να δούμε τελικά αν και οι πτυχιούχοι των ΤΕΙ μπορούν να μπου στο σώμα των αξιωματικών.

Με τα άρθρα 14 έως 37 ρυθμίζονται ζητήματα αξιολόγησης, εξέλιξης και ιεραρχίας των αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων. Δημιουργείται διαφανέστερο και δικαιότερο σύστημα αξιολόγησης, κρίσεων και προαγωγών των αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων και εναρμονίζεται με τις γενικές αρχές λειτουργίας των συλλογικών οργάνων της διοίκησης. Ορίζεται ότι όλες οι αποφάσεις πρέπει να είναι πλήρως ειδικώς αιτιολογημένες και ότι ο ενδιαφερόμενος έχει πλέον τη δυνατότητα της ακρόασης.

Εισάγεται ο θεσμός της κρίσης κατ' απόλυτο εκλογή στο βαθμό του αντισυνταγματάρχη και συνταγματάρχη. Αυξάνεται ο ελάχιστος χρόνος παραμονής σε κάθε βαθμό σε εναρμόνιση με το νέο ασφαλιστικό συνταξιοδοτικό καθεστώς. Προσδιορίζεται με σαφή και αναλυτικό τρόπο και τυποποιούνται και τα κριτήρια

αξιολόγησης των στελεχών, η βαθμολογική κλίμακα αξιολόγησης αυτών, καθώς και η διαδικασία κρίσης για προαγωγή. Δημιουργείται μια μορφή παράλληλης επιτηρηδίας για όσους τίθενται εκτός οργανικών θέσεων και εφόσον το επιθυμούν, ωστόσο συμπληρώσουν την αναγκαία συντάξιμη υπηρεσία.

Με τα άρθρα 38-39 ρυθμίζονται όλοι οι όροι και οι προϋποθέσεις ανάκλησης στην ενέργεια απόστρατων αξιωματικών και προβλέπεται και για τους αθλητές ότι η ιδιότητα του εφέδρου εν ενεργεία αξιωματικού βαθμού ανθυπολοχαγού απονέμεται σε όσους έχουν καταλάβει στους Ολυμπιακούς Αγώνες μια εκ των τριών πρώτων θέσεων σε ατομικό άθλημα.

Με τα άρθρα 40 έως 53 καθορίζονται οι γενικοί κανόνες πειθαρχικού δικαίου των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, διαμορφούμενοι σύμφωνα με τα πορίσματα της νομολογίας των ελληνικών δικαστηρίων, αλλά και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Με τα άρθρα 54 έως 59 ρυθμίζονται η αναδιοργάνωση και η μετεξέλιξη του κοινού Στρατολογικού Σώματος σε Σώμα Στρατολογικό-Στρατιωτικών Νομικών Συμβούλων.

Στα άρθρα 60 έως 70 περιέχονται ρυθμίσεις που αφορούν επιμέρους θέματα διοίκησης, οργάνωσης και υποστήριξης του προσωπικού. Ειδικά, το άρθρο 69 αναφέρεται στους εθελοντές μακράς θητείας και τακτοποιείται μια μεγάλη κατηγορία στελεχών που ως τώρα ήταν υπό διαρκή εκκρεμότητα. Για τα υπόλοιπα άρθρα, όπως είπα, θα μιλήσουμε παρακάτω.

Έχω ήδη αναφερθεί στην επιτροπή στο άρθρο 36, όπου ο Υπουργός είπε ότι θα κοιτάξει να κάνει την αλλαγή. Έχω καταθέσει και δύο τροπολογίες όπου περιμένω και από τον Υπουργό να μου πει εάν μπορούν να γίνουν αυτές οι αλλαγές. Πιστεύω ειδικά ότι το ένα θέμα αφορά μονογονεϊκές οικογένειες, οικογένειες με ΑΜΕΑ και είναι ειδικό κοινωνικό ζήτημα στο οποίο πιστεύω ότι μπορεί να γίνει βελτίωση στο νομοσχέδιο.

Τα υπόλοιπα θα τα πούμε μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ κ. Εμινίδη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης.

Κυρίες Λεονταρίδη, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε μόνον εμείς ως Αντιπολίτευση που διαφωνούμε με το παρόν σχέδιο νόμου. Δεν είναι μόνο τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Είναι, όπως σας ανέφερα και χθες, το σύνολο του Τύπου, ηλεκτρονικού και έντυπου, που έκανε σκληρή κριτική. Και σας ανέφερα τίτλους εφημερίδων, όπως της «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ», που λέει «Αποθήκη αξιωματικών προωθεί η Κυβέρνηση και ωθεί στη διαπλοκή», «Διάρτητο το πολυνομοσχέδιο για την εξέλιξη των αξιωματικών» στον «ΕΠΕΝΔΥΤΗ», «Πολυνομοσχέδιο χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των Αρχηγών των Ενόπλων Δυνάμεων» στο «ΠΑΡΟΝ», «Νομοσχέδιο άκυρον και νομοσχέδιο-νάρκη από ειδήμονες» στον «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ».

Είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, όλοι εμείς να συνωμοτήσαμε για να διαφωνούμε μαζί σας;

Ο κύριος Υπουργός περιέγραψε χθες μια αξιοκρατική κατάσταση στις Ένοπλες Δυνάμεις και ότι οι κακές φήμες είναι αυτές πάντα που δημιουργούν τα προβλήματα.

Τα χρόνια προβλήματα στο Στρατό, κύριε Υπουργέ, δεν αντιμετωπίζονται, όπως σας έχω πει εξάλλου, με διακηρύξεις και με το να αναζητείτε πάντοτε άλλοι για όσα συμβαίνουν. Υπάρχουν αδυναμίες, υπάρχουν αστοχίες και πρέπει αυτό να το παραδεχθείτε και μέλημά σας είναι και πρέπει να είναι πάντοτε πώς θα ξεπεραστούν. Κάνετε λάθη και σας τα επισημάναμε και εδώ ήρθατε και μας μιλάτε για μια αξιοκρατία που έχει εμπεδωθεί. Νομίζω ότι ο καθένας από εμάς κρίνεται και εσείς κρίνεστε καθημερινά και από τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και από τον τρόπο της πολιτικής σας.

Το νέο σχέδιο νόμου, κατά την άποψή μας, δεν προωθεί την αξιοκρατία και ενισχύει τη γραφειοκρατία στις Ένοπλες Δυνάμεις. Σας είπαμε ότι δεν λήφθηκαν υπ' όψιν οι παρατηρήσεις των Γενικών Επιτελείων, για να ξεπεραστούν οι διάφορες αδυναμίες.

Θα αναφερθώ τώρα στα άρθρα στα οποία θέλω να κάνω κάποιες ιδιαίτερες επισημάνσεις. Στο άρθρο 4 η Νέα Δημοκρατία

διαφωνεί με τη σύσταση συμβουλίων μεταθέσεων των κλάδων, διότι ήδη υπάρχουν αρμόδιες υπηρεσίες προσωπικού για τις μεταθέσεις. Η πρόβλεψη ενός νέου οργάνου θα δημιουργήσει προβλήματα τόσο στη λειτουργία των υπηρεσιών αλλά και στον αρμόδιο κλάδο. Επίσης, ρωτάμε: Από ποιους αξιωματικούς θα αποτελείται το συμβούλιο και ποιος ο ρόλος τους;

Μήπως κατασκευάζουμε κομματικά φέουδα μέσα στις Ένοπλες Δυνάμεις, κύριε Υπουργέ;

Στο άρθρο 8 η Νέα Δημοκρατία εκφράζει ενστάσεις ως προς τη λειτουργικότητα του, δεδομένου ότι οι καθυστερήσεις τις οποίες επιφέρει στην υλοποίηση των μεταθέσεων εκτιμώνται ως σοβαρές, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι οι μετατιθέμενοι κατ' έτος ανέρχονται περίπου στις επτά χιλιάδες.

Στο άρθρο 9, που αναφέρει τις διαδικασίες μετατάξεων, υπάρχει πρόβλεψη για την μετάταξη των ΕΜΘ στο σώμα των υπαξιωματικών. Φρονούμε ότι, για λόγους αντικειμενικούς και δικαίου και επειδή ο θεσμός των ΕΠΟΠ είναι σημαντική συνιστώσα των Ενόπλων Δυνάμεων, δεν θα πρέπει να είναι η μόνη κατηγορία που να εξαιρείται των μετατάξεων. Έτσι, λοιπόν, προτείνεται να προστεθεί ιδιαίτερη παράγραφος που να δίνει τη δυνατότητα στους ΕΠΟΠ που συμπληρώνουν δώδεκα χρόνια στις Ένοπλες Δυνάμεις και διαθέτουν πτυχίο ΑΕΙ, να μετατάσσονται στο σώμα των υπαξιωματικών, όπως και οι ΕΜΘ.

Επίσης, πρέπει να δείτε διάφορα προβλήματα -και σας έχουν πιστέψει ενοχλήσει- των ανθυποαπιστών που προέρχονται από παραγωγικές σχολές και πρέπει να ρυθμιστούν όλα αυτά εδώ, ώστε να υπάρχει ισορροπία και να μην υπάρχουν αντιπαλότητα και τριβές μέσα στο στράτευμα.

Στο άρθρο 14 η Νέα Δημοκρατία έχει επιφυλάξεις με την παραπομπή ολόκληρου του συστήματος αξιολόγησης των στελεχών σε ένα προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με εισήγηση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας και προτείνει το τόσο ουσιώδες αυτό σημείο για την αξιολόγηση και εξέλιξη στην ιεραρχία των στελεχών να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του νόμου και να ψηφιστεί από την ελληνοική Βουλή.

Στο άρθρο 21 παράγραφος 3 η Νέα Δημοκρατία φρονεί ότι το υπ' όψιν άρθρο δεν είναι λειτουργικό, διότι η παρουσία των κρινόμενων στα διάφορα συμβούλια θα δημιουργήσει τεράστιες καθυστερήσεις και οικονομική επιβάρυνση από τις μετακινήσεις. Επίσης, η έγγραφη υποβολή απόψεων των κρινόμενων αξιωματικών προς όλα τα αρμόδια συμβούλια εκτιμάται ότι θα αποτελέσει αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους δικηγόρους, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι οι κρινόμενοι κατ' έτος είναι μερικές χιλιάδες. Παράδειγμα, για το Στρατό Ξηράς είναι περίπου δύο-μισι χιλιάδες στελέχη.

Στο άρθρο 22, παράγραφος 1, η αναφορά στο πρακτικό των ονομάτων της μειοψηφίας αντίκειται στη συλλογικότητα του οργάνου και θέτει τους ψηφίσαντες ενδεχόμενα σε νομικές περιπέτειες. Προτείνουμε τη διαγραφή αυτής της διάταξης.

Όσον αφορά το άρθρο 22, παράγραφος 6, η Νέα Δημοκρατία έχει επιφυλάξεις ως προς τη λειτουργικότητα ενδικοφανούς προσφυγής των στελεχών κατά των αποφάσεων των συμβουλίων κρίσεων, καθώςσον επιφέρονται σημαντικές καθυστερήσεις στην ομαλή λειτουργία του στρατεύματος. Από τη συνολική μελέτη του άρθρου διαπιστώνεται ότι αυτό δεν είναι λειτουργικό και γεννάται εύλογα το ερώτημα: Πώς θα συνεχιστεί η ομαλή ροή των κρίσεων στους ανώτατους, εφόσον θα υφίσταται σε εκκρεμότητα αριθμός προσφυγών, παραδείγματος χάριν συνταγματάρχων και οι πίνακες δεν θα έχουν κυρωθεί από τον κύριο Υπουργό;

Στο άρθρο 25, το σύστημα αξιολόγησης των στελεχών θα πρέπει να είναι απόλυτα αντικειμενικό και αξιοκρατικό. Αυτή είναι η διαχρονική θέση της Νέας Δημοκρατίας. Οι σχετικές διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου δεν διασφαλίζουν την αντικειμενικότητα των κρίσεων. Υπάρχουν ενστάσεις, τόσο για την κρίση κατ' απόλυτο εκλογή, όσο και για τα κριτήρια προαγωγών, ενώ υπάρχουν δυσνόητα διατυπωμένες διατάξεις που απαιτούν περαιτέρω επεξεργασία.

Συγκεκριμένα, επί της διατάξεως που αφορά την κρίση κατ' απόλυτο εκλογή, εφόσον θεσπιστεί, πιστεύουμε ότι θα πρέπει να οριοθετηθεί εντός μίας και μόνο τάξεως. Επίσης, στην παράγραφο 2 για τους αντισυνταγματάρχες, ως κριτήριο θα πρέπει

να εισαχθεί και η φοίτηση στην ΑΔΙΣΠΟ. Επίσης, για τους συνταγματάρχες τα κριτήρια προαγωγής να εναρμονιστούν με τα του αντισυνταγματάρχη, δηλαδή να έχουν βαθμολογηθεί ως εξαίρετοι σε όλους τους ανώτερους βαθμούς και όχι μόνο στον κατεχόμενο.

Ενστάσεις υπάρχουν και στο θέμα της παράλληλης επετηρίδας. Το πρόβλημα που θα κληθεί να διαχειριστεί η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων τα επόμενα χρόνια συνεπεία της παράλληλης επετηρίδας είναι η αξιοποίηση αυτών των στελεχών. Πού θα τοποθετηθούν, δηλαδή, οι αξιωματικοί βαθμού αντισυνταγματάρχη και συνταγματάρχη και αντίστοιχα, οι οποίοι θα υπερσκελιστούν από νεώτερους; Ποιά θα είναι η αποδοτικότητα αυτών των στελεχών που ουσιαστικά θα μπουν στο «ψυγείο» μέχρι να συμπληρώσουν τριακονταετία και να συνταξιοδοτηθούν; Μήπως κατασκευάζουμε αξιωματικούς δημόσιους υπάλληλους, χωρίς ζήλο και αίσθημα ευθύνης για την υπηρεσία;

Στο άρθρο 32 δεν συμφωνούμε με τη μη απονομή του επόμενου βαθμού σε αξιωματικούς που υποβάλλουν παραίτηση, καθώςσον αυτή η διάταξη - όπως σας έχω πει εξ άλλου- μόνο ως εκδικητική μπορεί να χαρακτηριστεί. Θα πρέπει να δίνεται η δυνατότητα στα συμβούλια των κλάδων να αποφασίζουν, συνεκτιμώντας όλα τα δεδομένα κατά περίπτωση.

Με το άρθρο 39 δίνεται ουσιαστικά η δυνατότητα στον αρμόδιο Υπουργό Εθνικής Άμυνας να προσλαμβάνει κατά βούληση ηγέτες με μόνο κριτήριο το βιογραφικό τους, καθώςσον δεν καθορίζονται συγκεκριμένα κριτήρια για την πρόσληψή τους. Η Νέα Δημοκρατία προτείνει θέσπιση αντικειμενικών διαδικασιών πρόσληψης μέσω ΑΣΕΠ, κατόπιν φυσικά διαγωνισμού.

Στο άρθρο 54, στη σύσταση του Σώματος Νομικών Συμβούλων, θυμίζω ότι υπήρχε σχετική πρόταση του ΣΑΓΕ το 2005. Η Νέα Δημοκρατία συμφωνεί με τη σύσταση του Σώματος, όχι όμως και με τη συγχώνευσή του με το Στρατολογικό Σώμα. Η όλη διαδικασία στη σύσταση του Σώματος χρήζει διευκρινίσεων, κυρίως ως προς τις αρμοδιότητες, ενώ είναι ορατός ο κίνδυνος σύγχυσης με τις αρμοδιότητες των Νομικών Συμβούλων του Κράτους. Θεωρούμε ότι ο εκσυγχρονισμός της Στρατολογίας με την πλήρη μηχανοργάνωσή της είναι η απάντηση και όχι η συγχώνευσή της. Στην ιστοσελίδα εξ άλλου της Στρατολογίας αναγράφονται πολλά που πρέπει να γίνουν για την αναμόρφωση του Στρατολογικού Σώματος και εκεί πρέπει να ριζέτε το βάρος των ενεργειών σας στο συγκεκριμένο τομέα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Λεονταρίδη, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε, σας ακούσαμε χθες το βράδυ να υπερασπιζέστε το διαρκώς ενδικοφανές. Δεν μας λείπει τόσο γνώση. Δεν είναι το ενδικοφανές το πρόβλημα. Αν δια του ενδικοφανούς, αναγνωρίζετε την ιδιαιτερότητα λειτουργίας των Ενόπλων Δυνάμεων, οπότε και η υπεράσπισή του σε προσωπικό επίπεδο, σε πειθαρχικό επίπεδο, σε βαθμολογικό επίπεδο, σε οποιοδήποτε επίπεδο οφείλει να είναι διαφοροποιημένη, τότε να το αναγνωρίζετε και στα υπόλοιπα. Δεν γίνεται να το αναγνωρίζετε μόνο στο επίπεδο της δικαστικής ή -αν θέλετε- νομικής αντιμετώπισης της ιδιαιτερότητας. Σας το είπαμε, πολιτικά θα τοποθετηθούμε.

Πριν αρχίσω και σας πω πέντε πράγματα -ενδεικτικά θα είναι- θέλω να σας εξηγήσω ότι θα πούμε «όχι» σε όλα τα άρθρα με συναίσθηση. Για παράδειγμα, σε δύο ρυθμίσεις που κάνετε για τα περίπτερα, εμείς έχουμε ιδεολογική αντίθεση με την αμοιβή, όπως ξεκίνησε από τη δεκαετία του '50. Και το συζητάγαμε εδώ με το σύντροφο Χαλβατζή. Υπήρχαν άνθρωποι που έπαιρναν ένα περίπτερο με κομμένα τα ποδάρια από το Εσκή Σεχίρ. Δεν είναι τρόπος αντιμετώπισης αυτός σε μία πολιτεία, η οποία θέλει τις Ένοπλες Δυνάμεις να υπερασπίζονται την εθνική, τη λαϊκή κυριαρχία.

Κάνετε πέντε ρυθμίσεις. Μπορεί να είναι θετικές, να βολεύουν τους ανθρώπους. Εντάξει. Δίνετε τη σύνταξη εκεί που πρέπει, σε αυτούς που υπηρέτησαν και επί χρόνια αδικούνται. Τι να σας πει κάποιος; Να σας πούμε ότι πανηγυρίζουμε γι' αυτό το άρθρο,

επειδή δεν ζούμε σε μία χώρα που δεν έχει ανοίξει ο φάκελος της Κύπρου; Ερχόμαστε τριάντα πέντε χρόνια μετά, που έχουν πεθάνει όσοι έχουν πεθάνει, να αποκαταστήσουμε μία αδικία συνταξιοδοτική;

Αυτή είναι εντυπωσιοθηρία. Εντάξει. Ωφελούνται δυο-τρεις άνθρωποι. Θα σας λέγαμε θεωρητικά και ουσιαστικά «όχι»; Γιατί θα πούμε «όχι»; Γιατί δεν μπορούμε να καθίσουμε να κάνουμε επιλεκτική επιλογή, ένα, δύο, τρία, τέσσερα για μία μικρή ομάδα εδώ, για μία μικρή ομάδα εκεί. Βρίθει αδικιών! Δεν το έχετε μελετήσει.

Εγώ θα καταθέσω στα Πρακτικά. Το συντονιστικό συμβούλιο των συλλόγων των αποστράτων υπαξιωματικών –γιατί εκεί υπάρχουν τα περισσότερα προβλήματα– είχε τεράστια ζητήματα και άρθρο με άρθρο. Θα τα καταθέσω στα Πρακτικά, έτσι για να υπάρχουν για την ιστορία, για να μη μιλάμε για ανοιχτή διαβούλευση. Δεν μπορεί να μου πει κάποιος ότι όλοι οι απόστρατοι όλων των Ενόπλων Δυνάμεων, υπαξιωματικοί κ.α., δεν ήταν σε θέση να γνωρίζουν τι προβλήματα προκύπτουν από εδώ και τι αδικίες προκύπτουν από εκεί. Και θα ήταν καλό να τους έχουμε φέρει στην επιτροπή και να τους έχουμε ακούσει. Αλλά, εντάξει, ομιλεί η Κυβέρνηση. Τώρα ομιλεί η Κυβέρνηση;

Εμένα θα μου ήταν εξαιρετικά χρήσιμο να μιλήσω με τον κ. Ζέπο, τον αντιπρόσωπο της «SHELL» και την κ. Ολμπράιτ που αποφάσισαν την αλλαγή της δομής του ΝΑΤΟ. Θα μου ήταν πάρα πολύ χρήσιμο να ξέρω τι μορφή θέλει να πάρει το ΝΑΤΟ, έτσι που έχετε υπογράψει και είστε δεσμευμένοι με το ΝΑΤΟ. Τι μορφή πρέπει να πάρει ο ελληνικός στρατός; Τι, κοντολογίς, φύλλο πορείας του δίνει το ΝΑΤΟ στον καινούργιο κόσμο της δημοκρατίας; Τι φύλλο πορείας του δίνει; Τι θα παίζουμε;

Φανταζόταν ποτέ κανένας πριν από λίγο καιρό ότι θα υπάρχουν μονάδες, οι οποίες θα υπερασπίζονται τα πετρελαιοφόρα και τα πλοία στα ανοιχτά της Σομαλίας, επειδή έχει πειρατές; Και οι πειρατές μας προέκυψαν, επειδή ήταν ο ευκολότερος τρόπος να λέμε στο διεθνές «πόπολο» ότι δήθεν κάτι κάνουμε, ενώ στην πραγματικότητα υπερασπιζόμαστε συμφέροντα εκεί. Εγώ ήμουν σύμμαχος του Λευκού Οίκου ή ο Μπιν Λάντεν; Και μου βγήκε στο δρόμο η Αλ Κάντα, δεν ξέρω τι θέλει να κάνει το ΝΑΤΟ. Δεν ξέρουμε. Ενώ δεν ξέρουμε επί των ειδικών ζητημάτων και γι' αυτό μας πλάσαρετε κάτι ιδέες περί ευελιξίας.

Αυτό το καταθέτω στα Πρακτικά και παρακαλώ πάρα πολύ να μείνει ως ουσιαστικές προτάσεις. Δεν είμαι καν σε θέση να ελέγξω μία-μία αυτές. Αλλά, δεν είναι πια και τα μείζονα συμφέροντα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Λιάνα Κανέλλη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας φέραμε την αντίρρηση για την τροπολογία για τη Σχολή Ικάρων και τις ανώτατες σχολές. Θέλετε να την ακαδημαϊκοποιήσετε. Ωραίο ακούγεται! Θέλετε να την ανοίξετε. Γιατί σε τέτοιο βαθμό την αποστρατιωτικοποιείτε; Διότι, αν το δούμε συνολικά, θα μειωθεί ο αριθμός των αξιωματικών στην Ελλάδα. Θα μειωθεί ουσιαστικά και λειτουργικά. Γιατί το κάνετε;

Για παράδειγμα, όταν σας είπαμε ότι αυτό θα ήταν ένα καινούργιο νομοσχέδιο, σας είπαμε να το φέρετε εδώ να αρχίσουμε από την αλήθεια, από τον τρόπο εισαγωγής και να το δούμε με βάση τις πραγματικές ανάγκες και τον Κανονισμό Λειτουργίας. Μούγκα! Χρόνια τώρα παρακαλάμε! Ποιος είναι ο Κανονισμός Λειτουργίας; Πώς λειτουργούν αυτές οι σχολές; Τι ανθρώπους βγάζουν; Με τι σκοπό και με τι στόχο; Με τι δυνατότητες; Δεν θα αντιλέξω στο ευφυολόγημα ότι χρειάζομαι έναν ακαδημαϊκό από τα πανεπιστήμια για να αποφασίσει τα αρχαία ελληνικά ενδεχόμενα ή τη φυσική. Δεν μπορώ, όμως, να μην έχω και την άποψη του στρατιωτικού! Ποια φυσική; Για ποιο πράγμα; Για χημεία; Για ποιο πράγμα; Και αν σας ενδιαφέρει τόσο πολύ το εκπαιδευτικό, τότε σχολές όπως τα ΑΣΣΥ θα έπρεπε να τις έχετε κοιτάξει και να έχετε εφαρμόσει το νόμο, όπως δεν εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα.

Για να δώσω ένα στίγμα του τι μπορεί να περιλαμβάνει ένα τέτοιο νομοσχέδιο, θα πω κάτι που δεν το βρίσκεis εκτός και αν σε πονάει τον ίδιο. Κανένας από εμάς τους Βουλευτές δεν είναι σε

θέση να το βρει. Γι' αυτό και θα έπρεπε να είναι αυτή η διαβούλευση πολύ μακρά, δεν φθάνει μια μέρα διαβούλευσης. Ήρθαν η Κυβέρνηση και ο Αρχηγός, θα κάνουν αυτό που πρέπει να κάνουν και λένε ότι το κάνουν για το καλό. Εντάξει! Παρακάτω; Δεν έχουν γνώμη ούτε οι πρώην ούτε οι νυν ούτε οι επόμενοι.

Παίρνουμε σήμερα μία επιστολή που μας λέει ότι σύμφωνα με το άρθρο 20 του ν. 3865/2010 –είναι το συνταξιοδοτικό– τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων που συμπληρώνουν είκοσι πέντε έτη πραγματικής υπηρεσίας μέχρι 31-12-2014, υπόκεινται στις διατάξεις του παλαιότερου ασφαλιστικού συστήματος. Κοινώς, κατοχυρώνουν το δικαίωμα. Είναι αυτό που ακούει το «πόπολο» κάθε μέρα στην τηλεόραση. Ορθόν;

Όμως, στο 91 του παρόντος άρθρου αναφέρεται ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 5 ως 10, 11 πλην των παραγράφων 11, 12 και 12-14, 16-22, του ν. 2439/1996 για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων που συμπληρώνουν είκοσι πέντε έτη πραγματικής υπηρεσίας μέχρι το 2012.

Αν μας ακούει κάποιος απ' έξω δεν θα καταλαβαίνει τίποτα! Μετάφραση: Οι αξιωματικοί που συμπληρώνουν εικοσιπενταετή υπηρεσία τη διετία 2013-2014, απ' ενός μεν υπόκεινται στις διατάξεις του συνταξιοδοτικού του 2010, ενώ ταυτόχρονα εξαιρούνται των διατάξεων του παρόντος νομοσχεδίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα δύο λεπτά ακόμα. Νομίζω ότι σήμερα μπορούμε να έχουμε μια στοιχειώδη ανοχή. Στο κάτω-κάτω της γραφής μιλάμε για ενενήντα εννέα άρθρα!

Έτσι, λοιπόν, όπως γίνεται αυτό το πράγμα, βρίσκεται μία μερίδα ανθρώπων μετέωρη! Πάμε παρακάτω. Στο άρθρο 23 διαφοροποιείτε τον καταληκτικό βαθμό των αξιωματικών που προέρχονται από τις σχολές ΑΣΣΥ, σε σχέση με τους υπόλοιπους αξιωματικούς που προέρχονται από τους ΟΠΥ, τους πενταετούς υποχρέωσης. Οι άνθρωποι λένε ότι θα διαφοροποιηθεί η κοινή επιτηρίδα, γιατί οι εν λόγω αξιωματικοί που προσλήφθηκαν μέχρι το 1989 έχουν τοποθετηθεί πίσω από τους αντίστοιχους των ΑΣΣΥ και κατά ειδικότητα θα πρέπει να μένουν αναίτιως στάσιμοι –αναίτιως στάσιμοι!– μέχρι που να αλλάξει η σειρά και κάποιος νεότεροι να μπουν μπροστά.

Και ακούστε τώρα. Πάμε να τακτοποιήσουμε ένα χάος. Δεν αντιλέγω, ας πούμε ότι έχετε την πρόθεση να το τακτοποιήσετε. Προς ποια κατεύθυνση; Κριτήριο συμμετοχής στους διαγωνισμούς εισαγωγής στις παραγωγικές σχολές ήταν το απολυτήριο της Α' λυκείου, ενώ για τους ΟΠΥ το απολυτήριο λυκείου, λόγω διαφορών της διδασκτέας ύλης. Τι αφορά αυτό; Αφορά τέσσερις χιλιάδες ανθρώπους αξιωματικούς που έχουν προσληφθεί στις Ένοπλες Δυνάμεις μέχρι το 1989 –τέσσερις χιλιάδες!– διότι μέχρι το 1990 προσλαμβάνονταν ΕΠΥ με διαφορετικό καθεστώς βαθμολογικής εξέλιξης και συνταξιοδότησης. Μιλάμε για τέσσερις χιλιάδες στελέχη και των τριών όπλων και των τριών κλάδων!

Πού θα καθίσουμε εμείς να την κάνουμε αυτή τη δουλειά; Ήρθαν εδώ ειδικοί να μας τα πουν; Μιλάμε για ειδικούς στην πείρα τους, τη βιωμένη στο πετσί τους!

Και για να ολοκληρώσω και να είμαι και συνεπής, θα σας πω το εξής: Διαβάστε το! Διαβάστε το ξανά! Αστός μέγας, φωτισμένος, το έγραψε το «Άσμα ηρωικό και πένθιμο»! Είμαι συνεπής, σας έχω φέρει και το αντίτυπο να το διαβάσετε. Αν δεν θέλετε, μην ξεδευτείτε. Σας λέει μία μεγάλη αλήθεια: Αν δεν μας πείτε ποιο είναι το δόγμα της χώρας και τι υποχρεώσεις αναλαμβάνει από τις διεθνείς συμφωνίες για τα επόμενα δέκα, δεκαπέντε, είκοσι χρόνια, δεν μπορείτε να μας πείσετε ότι υπάρχει διαφάνεια στον καταρτισμό επιτηρίδων, παραλλήλων ή τακτικών, διότι το δόγμα και οι υποχρεώσεις είναι αυτές που καθορίζουν τον αριθμό, τις προτεραιότητες των όπλων, το αν θα δουλεύουμε στο εξωτερικό με τον έναν στους δύο που θα τους πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος και πολίτης, η μάνα και ο πατέρας του, για αποστολές στο εξωτερικό ή μέσα! Αυτό θα καθορίσει πόσους συνταγματάρχες, πόσους ταγματάρχες, πόσους πλωτάρχες χρειάζεστε, τι μονάδες και πόσα όπλα! Και αφού αυτό καθοριστεί, αυτό καθορίζει και την επιτηρίδα, από την ώρα που έχετε κριτήρια επιλογής και απόλυτη επιλογή!

Γι' αυτό επιμένουμε! Τι να συζητήσουμε; Έχει γίνει μία σοβαρή

συζήτηση; Ο Δρούτσας λέει άλλα, ο Πρωθυπουργός λέει άλλα, ο Ερντογάν λέει άλλα, ο Νταβούτογλου λέει άλλα, το ΝΑΤΟ λέει άλλα, οι συνάδελφοι αναλυτές λένε άλλα, για το πού πάει η Ελλάδα αμυντικά, αποτρεπτικά και στρατιωτικά! Και εμείς καθόμαστε εδώ και συζητάμε τι θα κάνει ο ανθυπολοχαγός και ο λοχαγός!

Για να μη σας τα λέω εγώ, θα κλείσω με μία κουβέντα που είναι και πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος. Δεν θα ξαναψηφίσουμε εδώ πέρα –θα σηκωνόμαστε να φεύγουμε- όταν θα μας φέρνουν άρθρα που θα παραπέμπουν σε προεδρικά διατάγματα και δεν μας φέρνουν προσχέδιο και ημερομηνία, να λέει δηλαδή «εντός τριών μηνών», «εντός δύο μηνών», «εντός πέντε μηνών» και «το προσχέδιο είναι αυτό». Διότι αλλιώς είναι σαν να σας δίνουμε λες και είναι τηλεοπτικό παιχνίδι πίσω από μία κουρτίνα «ΖΟΝΓΚ» την άδεια ή το «ναι» σε ένα άρθρο –καταλαβαίνετε γιατί δεν μπορούμε να πούμε «ναι» πουθενά- και εσείς αύριο το πρωί με ένα προεδρικό διάταγμα το διαφοροποιείτε και τακτοποιείτε κάποια συμφέροντα!

Νομικός άνθρωπος είναι ο κ. Βενιζέλος -και όχι μόνο ο κ. Βενιζέλος, αλλά και πάρα πολλοί από εμάς- και καταλαβαίνει ότι αυτό είναι δίκαιο αίτημα. Στην επιτροπή ακούστηκε ευχόκως από το σύνολο των συναδέλφων! Και αυτό δείχνει πραγματική δουλειά! Και αυτό μπορεί να συνεπάγεται και διαβούλευση! Και αυτό, αν θέλετε τη γνώμη μας, μπορεί και να μη ρεζιλεύει αυτόν που υπογράφει το προεδρικό διάταγμα και είναι ο πρώτος πολίτης της χώρας και να έρχεται σε αντίφαση και να λέμε εμείς «ορίστε, φέρατε ένα προεδρικό διάταγμα» ή «δεν το φέρατε» ή «δεν λειτούργησε», όταν έχουμε νόμους ανεφάρμοστους για μία δεκαετία!

Κλείνω με δύο κουβέντες. Σας τις λέει ο Ελύτης καλύτερα από εμένα: «Πείτε, λοιπόν, στον ήλιο να βρει έναν καινούργιο δρόμο...». Και μιλάει στ' αλήθεια για τον ήλιο. Δεν μιλάει για τον ήλιο του ΠΑΣΟΚ! Αν θέλετε να τον εκλάβετε ως τέτοιο μετά την τρούκα και την 3η Σεπτεμβρίου, δικαίωμά σας! «...τώρα πια που η πατρίδα σκοτεινιάσε στη γη, αν θέλει να μη χάσει από την περηφάνια του».

Η περηφάνια εδώ, έτσι όπως είναι γραμμένη, είναι το μεγαλύτερο λαϊκό κεκτημένο για τις Ένοπλες Δυνάμεις! Είναι ένας χώρος που υπηρετεί ένα λαό. Το ακαίο ηθικό είναι ο μεγαλύτερος πολλαπλασιαστής δύναμης! Η αιτία για την οποία υπερσπίζεσαι αυτό το χωράφι ή αυτόν τον τάφο, είναι αυτό που κάνει την πατρίδα!

Από καταβολής, με όλα τα παράλογα που μπορεί να έχει ο Στρατός, με την ιεραρχία του, με τα χίλια δυο του, όταν ο Στρατός γίνεται κομμάτι άσκησης ταξικότατης και εν μέρει κοινωνικά ρατσιστικής πολιτικής, δεν αφορά στην πατρίδα και δεν αφορά στο λαό!

Πείτε στον ήλιο να αλλάξει πορεία, γιατί σε άλλο στίχο ξέρετε πολύ καλά τι λέει! Λέει ότι για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή και θέλει νεκρούς χιλιάδες! Ε, ας είναι για την πατρίδα! Ας μην είναι για τη συσκευασία της κόκας στο Αφγανιστάν! Ας μην είναι για την προάσπιση της Δημοκρατίας του Καρζάι! Ας μην είναι για τα συμφέροντα των πετρελαιογατών και της «Χάλι Μπάρτον» και για την ανοικοδόμηση του Ιράκ! Ας μην είναι για τα πετρέλαια που υπάρχουν κάτω από το Νταρφούρ, όπου φτιάχνεται πρώτα η κοινωνική καταστροφή επάνω για να ξεγελιέται η παγκόσμια κοινή γνώμη και από κάτω είναι τα πετρέλαια!

Για να μιλάμε για ρυθμούς ανάπτυξης όχι μόνο των χρημάτων, αλλά και των ηθικών διλημάτων, στα οποία αυτός ο λαός έχει μάθει να μπαίνει! Χάνει εβδομήντα εννέα επαναστάσεις και κερδίζει μία! Για να μπορείς να γράψεις αυτό το στίχο –μη νομίζετε ότι κλέβω, σπάνια ακούγονται στίχοι πια στις μέρες μας, μόνο που οι ποιητές βλέπουν μπροστά- «...για να μεθύσεις με τ' αθάνατο κρασί του Εικοσιένα», πρέπει να έχεις Εικοσιένα και να μην το έχουν βάλει κάτω οι προηγούμενοι! Και ας έχασαν εβδομήντα και ογδόντα και ενενήντα χιλιάδες φορές!

Πηγαίνετε να πείτε στο Ναυτικό ποια είναι η τελευταία φορά πριν από τα Ίμια που έχει να θυμάται κάτι! Είναι όταν είχε ηθικό και δυνάμεις να κλείσει τα Δαρδανέλια!

Σήμερα διαπραγματεύεστε πού θα κόψετε το Αιγαίο με βάση τα πετρέλαια! Αυτή είναι η μεγάλη αλήθεια! Ελάτε και ανοίξτε

μία συζήτηση –θα σας υποχρεώσουμε να το κάνετε- για να μας εξηγήσετε πού πάει η χώρα αμυντικά, πού πάει η χώρα στρατιωτικά, τι ευθύνες έχετε αναλάβει και πόσες άλλες Σούδες θα βρει ο ελληνικός λαός μπροστά του να τις πληρώνει η μάνα του και ο πατέρας του, τάχα μου δήθεν επειδή θα βρει ψωμί στη χωματερή των ηλικιοφόρων ανέργων επί τρία χρόνια.

Καταψηφίζουμε ένα προς ένα τα άρθρα, την τροπολογία και οποιαδήποτε άλλη τροπολογία εμφανιστεί επί αυτού του νομοσχεδίου. Δεν βελτιώνεται, όπως δεν βελτιώνεται και ο καπιταλισμός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Κανέλλη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγμένου κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να σας πω ότι στην ομιλία μου θα κάνω χρήση και του χρόνου της δευτερολογίας μου, όπως συμφωνήθηκε χθες στη συζήτηση επί της αρχής. Άρα, θα γενικεύσω στην εισαγωγή μου τις απόψεις πάνω στο νομοσχέδιο.

Υπήρξε ένας έντονος διαπληκτισμός ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση σχετικά με τις ευθύνες πάλι για την οικονομία μιας και το νομοσχέδιο είναι παράγωγο αυτής της οικονομικής κρίσης.

Αυτή η σύγκρουση έγινε σ' ένα πεδίο ηθικής. Η ηθική τάξη του πολιτικού κόσμου αποκαθίσταται όταν ξεκινάει ο διαχειριστής του συστήματος να απολογείται και να ζητάει συγγνώμη. Και όχι μόνο να ζητάει συγγνώμη, αλλά να επιστρέφει και να αποκαθιστά τις αδικίες. Και η αδικία που έχει διαπραχθεί είναι εις βάρος του ελληνικού λαού. Δεν θα μιλούσαμε σήμερα για όλα αυτά τα προβλήματα, τα οποία διευθετούνται με τρόπο απομειωτικό των μισθών και ταυτόχρονα επιμήκυνσης του χρόνου στο στράτευμα, εάν δεν είχαν διαπραχθεί τα εγκλήματα των προηγούμενων δεκαετιών.

Ποια είναι η εις βάθος έρευνα, εσωκομματική και ηγετική στα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας για τις προμήθειες, για τις μίζες που πήραν από τα εξοπλιστικά προγράμματα; Δεν είναι μια ομολογία του κ. Τσουκάτου χθες, δεν είναι πασιδήλως γνωστό, δεν είναι εκδότες και άλλοι που έχουν παρεισφρήσει συμπληρωματικά στα συστήματα αυτά, δεν είναι διάφοροι επιχειρηματίες, οι οποίοι απλά επωφελήθηκαν. Αυτοί οι συγκεκριμένοι διαφθορείς πάντοτε απαλλάσσονται λόγω επαγγελματικής ιδιότητας. Κάνουν τη δουλειά τους. Ο πολιτικός κόσμος δεν απαλλάσσεται ποτέ.

Κατά συνέπεια, πόσα είναι τα δισεκατομμύρια, τα οποία προσέθηκαν στο χρέος της χώρας από την υπερτιμολόγηση των συγκεκριμένων προμηθειών για να πάρουν το κάτι τις, κυρίως κόμματα και δευτερευόντως πολιτικά στελέχη; Αυτό είναι ένα κυρίαρχο ερώτημα. Και όσο δεν ξεκινάμε με συγγνώμη αλλά αλληλοδιαπληκτίζονται ζητώντας δημοψήφισμα στις επερχόμενες δημοτικές εκλογές, για τη συσπείρωση των εσωκομματικών ομάδων και την αντιστοίχσή τους στους μηχανισμούς εξουσίας, δεν μπορούμε να αισθανόμαστε ότι σε αυτήν την Αίθουσα ο δημόσιος πολιτικός διάλογος έχει εκείνο το επίπεδο που αρμόζει στο Κοινοβούλιο του 2010, μιας χώρας που απειλείται σε επίσημη χρεοκοπία μια και η πτώχευση στον ελληνικό λαό επιβάλλεται μέρα με την ημέρα.

Επειδή δεν θα έχω απάντηση επί του συγκεκριμένου και το γνωρίζω –διότι τόσο σοβαρά ζητήματα δεν απαντώνται, διότι όταν απαντηθούν πρέπει κανείς να είναι πολύ ταπεινός, σεμνός και κυρίως παρακλητικός στο λαό να τον συγχωρήσει- το ερώτημα περιλαμβάνει και κάτι άλλο. Την επιστροφή των κλοπιμαίων. Δεν είναι τυχαίο το αίτημα του ελληνικού λαού «φέρτε πίσω τα κλεμμένα», ανεξάρτητα αν οι κάθετοι μηχανισμοί διάβρωσης έφταναν πολύ χαμηλά πολλές φορές και σε άλλα επίπεδα διοίκησης και όλοι αυτοί οι οποίοι ενεπλάκησαν ή υπόκειντο σε αυτό το σύστημα, το οποίο είναι αποκρουστικό και επικίνδυνο και που μέχρι σήμερα έχει διασωθεί, έχει λάθρα βιώσει.

Αν, λοιπόν, θέλουμε να κάνουμε ένα βήμα μπροστά, ξεκινάμε από αυτό. Και δεν διανοούμαι να ξανακούσω σε αυτήν την Αί-

θουσα να λέει ο ένας στον άλλο «εσείς φταίτε» όταν φταίνε και οι δύο μαζί. Όταν και οι δύο μαζί –όπως έλεγε και ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού χθες στη Θεσσαλονίκη– δεν μας είπαν τί έγινε με την αγορά του αιώνα και γιατί εμείς πληρώσαμε στη διπλάσια τιμή τα «Μιράζ» από άλλες χώρες; Και τα λεγόμενα αντισταθμιστικά οφέλη, ποια ήταν που δεν εφαρμόστηκαν ποτέ και δεν είχαμε ουσία σε αυτά, γιατί κανένας μετά δεν μπορούσε να διαμαρτυρηθεί στους μιζαδόρους του «κύριοι δεν σας δίνουμε τα αντισταθμιστικά οφέλη, δεν προχωρούμε στη συμφωνία μόνο και μόνο γιατί σας τα δώσαμε με άλλο τρόπο». Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα.

Έρχομαι στο δεύτερο σκέλος μια και το πρώτο ήταν η δευτερολογία επί της αρχής. Αυτή είναι η απάντηση που οφείλαμε ως κόμμα απέναντι στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους των δύο μεγάλων κομμάτων. Το «μεγάλων» έχει να κάνει ως προς τις εισπράξεις από τις μίζες στα συστήματα διαχείρισης. Κατά τα άλλα είναι πολύ μικρά και με χαμηλότατο έως μηδαμινό ηθικό επίπεδο.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο, τονίσαμε από την αρχή, έχει λάθη σοβαρά, τα οποία δημιουργούν εσωτερική τριβή ιδιαίτερου ανταγωνισμού και ανισότητες στους κλάδους των Ενόπλων Δυνάμεων, στις σχέσεις μεταξύ των αξιωματικών, στην εξέλιξη τους και στις μεθόδους. Και εμείς βάλαμε συγκεκριμένες αρχές και το ξεκαθαρίσαμε. Όταν επαναφέρεται με το άρθρο 38 κάποιος στο στράτευμα αυτή η επαναφορά είναι μια πολιτική απόφαση και είναι πολιτικό το κριτήριο, διότι πρέπει να καταδικάσουμε αυτόν που τον αποστράτευσε, να μας πει γιατί αποστρατεύτηκε. Αποστρατεύτηκε ευδοκίμως και βεβαίως επιτυχημένος. Γιατί όμως επαναφέρεται; Για να στηθεί μηχανισμός. Καθαρά πράγματα.

Η πρότασή μας ότι δεν πρέπει να χάνονται τα αξία στελέχη με το θέμα της παράλληλης επιτηρίδας πήρε άλλη διάσταση. Πήρε τη «διάσταση» του ψυγείου ή της υποαπασχόλησης σε άλλο αντικείμενο. Διότι πραγματικά δεν είναι δυνατό να συσσωρευτεί ένας τεράστιος αριθμός. Πώς θα γίνει η διαχείριση εκείνη που δεν θα έχουμε τις αδικίες; Ξέρετε όλοι αυτοί οι άνθρωποι που κάνουν καριέρα στο στράτευμα έχουν μια υπερηφάνεια και μία ηγετική προδιάθεση, διότι ακριβώς αυτός είναι ο ρόλος τους. Να αντιμετωπίσουν με συλλογική συνείδηση την προάσπιση του ελλαδικού χώρου. Η άμυνα, λοιπόν, απαιτεί και αυτή την τάση. Αυτοί οι άνθρωποι τραυματίζονται μέσα από κομματικές διενέξεις. Διότι είδαμε τη Νέα Δημοκρατία να επαναφέρει τον ημέτερο. Το ΠΑΣΟΚ τι θα κάνει; Τον ημέτερο πάλι θα επαναφέρει, αυτόν που έχει προσωπική γνωριμία και εμπιστοσύνη. Το νομοσχέδιο από ποίες φτιάχνεται; Από μία ομάδα τεχνικού χαρακτήρα, πολιτικά διαλεγμένη, η οποία σκέφτεται από τη θέση της. Πρώτα διασφαλίζει τα δικά της. Στη συνέχεια τακτοποιεί των υπολοίπων. Μου θυμίζει το νομοσχέδιο που είχε να κάνει με την αξιολόγηση των κατηχητών μέσης εκπαίδευσης που ήταν οι πανεπιστημιακοί. Άλλο επίπεδο. Παρενέβαιναν σ' ένα άλλο για να αξιολογήσουν, χωρίς οι ίδιοι να έχουν τη διδακτική και τη λειτουργική εμπειρία μέσα στην αίθουσα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Άρα, λοιπόν, όταν φτιάχνεται το ένα επίπεδο αγνοούνται οι υπόλοιποι. Εμείς δεν θεωρούμε ότι ο υπαξιωματικός είναι το ίδιο με τον αξιωματικό. Θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει μια διαδικασία. Οι προτάσεις μας στα επιμέρους άρθρα είναι σαφέστατες. Θέλουμε υποχρεωτική παρακολούθηση σχολών και υποχρεωτικές γραπτές εξετάσεις για να προχωράει βήμα-βήμα ο καθένας. Δεν μπορούν να γίνονται οι μετατάξεις με τρόπο «πήρε ένα πτυχίο απ' έξω!» Σας είπα χθες πως παίρνουν πολλοί πτυχία. Το έχω ζήσει ως στρατευμένος όταν έβλεπα το συνάδελφο μου να ετοιμάζει την πτυχιακή του αξιωματικού καριέρας. Δεν είναι έτσι η εξέλιξη, στα χαρτιά. Πρέπει να είναι στην ουσία.

Για το λόγο αυτόν, όλη αυτή η μεθοδολογία ενέχει τριβές τις οποίες εμείς δεν μπορούμε να τις αποδεχτούμε ότι είναι στο σωστό δρόμο. Δεν προκαλούν δηλαδή οι μέθοδοι που ακολουθείτε διασφάλιση του αισθήματος ότι ο άλλος που παραμένει στο στράτευμα με ένα στόχο, να εξελιχθεί, έχει το βηματισμό του. Κάποιοι βέβαια μπηκαν στο στράτευμα με άλλους όρους. Λένε: «Κύριε, είσαι εκεί, θα φτάσεις μέχρι του λοχαγού». Διεκδικεί να πάει μέχρι τον ταγματάρχη. Είναι θεμιτό μέσα σε μία εξέλιξη να

υπάρχει μια διεκδίκηση. Ή κάποιοι λένε: «Κύριοι, εγώ όταν μπήκα είχα αυτά τα προσόντα. Στη συνέχεια εξελίσσομαι. Εξελίσσομαι και έξω από το στράτευμα, αλλά εξελίσσομαι και μέσα».

Εδώ βλέπουμε ότι υπάρχει μία σύγχυση –κάτι που δείχνει και καλή τακτοποίηση– ιδιαίτερα στο πολυπληθές κομμάτι εκείνων οι οποίοι κάνουν χρήση των πιο κρίσιμων και χρήσιμων όπλων, εκείνων που εκπαιδεύονται στον τομέα της αποτροπής, έχοντας αυτή την ειδική εκπαίδευση και γνώση χειρισμού οπλικών συστημάτων, αλλά και εκείνων βέβαια που αισθάνονται ότι μπροστά τους υπάρχει μια πολιτική ηγεσία η οποία πολλές φορές τους αγνοεί και δεν τους αντιμετωπίζει με ένα αίσθημα θαλπωρής. Διότι αλλιώς πώς εξηγούνται τα εκατοντάδες e-mail και επιστολές που έχουμε στα χέρια μας από κατηγορίες αξιωματικών και υπαξιωματικών που αισθάνονται ότι ο νόμος διευθετεί τμήματα που έχουν να κάνουν με την ιεραρχία και την εξέλιξη τους και όχι ότι υπάρχει μια σταθερή πορεία;

Εδώ, θα ήθελα να πω ότι εμείς δεν μπορούμε να δεχθούμε όλη αυτήν τη διαδικασία των μετατάξεων χωρίς τους κανόνες που προαναφέραμε, όπως δεν μπορούμε και να δεχθούμε ότι ο κύριος Υπουργός λέει ότι θα φτιάξει ένα προεδρικό διάταγμα το οποίο θα κάνει τις αξιολογήσεις κ.λπ.. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να πω ότι τα προεδρικά διατάγματα αποτελούν υπεκφυγή του νόμου. Εδώ είναι το Κοινοβούλιο, εδώ νομοθετούμε. Το προεδρικό διάταγμα αποτελεί μια εξειδίκευση. Όμως, σε ποιο πλαίσιο, δεδομένου ότι το πλαίσιο είναι ασαφές;

Πολύ καλός ο κ. Βενιζέλος και να τον εμπιστευθούμε. Όπως είπε, δεν θα κάνει διακρίσεις σε κομματικό επίπεδο. Όμως, ο μέτεπειτα «κακός» Υπουργός θα κάνει διακρίσεις και καταχρήσεις εξουσίας. Ποιος διασφαλίζει ότι το στράτευμα δεν τραυματίζεται εσωτερικά, ότι δεν χάνεται η συνοχή και το φρόνημα, όπως αναλύσαμε χθες πιο συγκεκριμένα; Πιστεύω, λοιπόν, ότι έχετε λάθος κατεύθυνση.

Και όσον αφορά στα σημεία που αφορούν τις κρίσεις, με το πολύπλοκο και χρονοβόρο γραφειοκρατικό σύστημα και τα σημεία που το ένα θεσπίζει την κατ' απόλυτη εκλογή ή το άλλο την κατ' εκλογή, θα ήθελα να σας πω τα εξής. Όταν υπάρχουν δύο λύσεις, το ένα είναι επιτηρίδα, είναι χρονολογικό, είναι απόδοση, είναι τα παράσημα γι' αυτά που έχει κάνει και που φαίνονται –είναι στο φόντο του οι ανδραγαθίες του– είναι η προσφορά του και η αξιολόγησή του στην πορεία του.

Το άλλο είναι η κατ' απόλυτη εκλογή, με ιδιαίτερη εκείνη την ευφυΐα την οποία διαβλέπει ο κρίνων –δηλαδή η πολιτική ηγεσία– και εκείνη την ιδιαίτερη και κατ' εξαίρεση ευφυΐα που τον ανεβάσει στα ύψη και τον κάνει εκλεκτό.

Θα ήθελα να πω ότι αυτές δεν είναι σωστές μέθοδοι με τις οποίες κρίνεται καθένας που δίνει τη ζωή του. Σκεφθείτε τον άνθρωπο που δεν έχει μακριά γλώσσα και δεν «γλείφει» τον Υπουργό, δεν «γλείφει» το στρατηγό του, δεν πηγαίνει από κοντά και δεν σκύβει, γιατί είναι αξιοπρεπής, γιατί είναι υπερήφανος, γιατί αυτός είναι πραγματικά άξιος να ανέβει στην ιεραρχία. Όμως, αυτός ο άνθρωπος πετάγεται στα σκουπίδια, γιατί δεν πήγε σε ένα πολιτικό γραφείο και δεν τα είχε καλά με τον τάδε. Ε, λοιπόν, δεν είναι έτσι τα πράγματα. Αυτός ο δρόμος είναι λάθος και εμείς το κατανοούμε πλήρως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω στα χέρια μου μια σειρά από ενδεικτικές προτάσεις που λένε: «Κοιτάξτε, εμείς σύμφωνα μ' αυτό που έγινε τότε για να εξυπηρετηθούν οι άλλοι, είμαστε απ' έξω και ζητάμε να μπούμε και εμείς στον ίδιο κανόνα, σε μια ισοτιμία και ισονομία».

Για την οικονομία του χρόνου, θα σας καταθέσω δυο, τρία τέτοια παραδείγματα, γιατί είναι στο γραφείο σας και για να μη θεωρηθεί ότι εγώ έρχομαι να διαπραγματευθώ εκ μέρους μιας μικρής μερίδας που κάθε φορά εξαιρείται ή κάθε φορά αδικείται.

Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του σχεδίου νόμου και ειδικά το σκέλος που αφορά τα πειθαρχικά ζητήματα, θα ήθελα να πω ότι είναι λαθεμένη η επίκληση της εφαρμογής των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Δεν είναι το ευρωπαϊκό πλαίσιο προστασίας των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων αυτό που καθορίζει αυτά τα πράγματα στο στράτευμα, αλλά υπάρχει και ο στρατιωτικός κανονισμός, υπάρχει συγκεκριμένο πλαίσιο και κανόνες. Άλλωστε, δεν ήταν

απάνθρωποι οι κανόνες που θέσπισε η Ελληνική Δημοκρατία, η κοιτίδα της δημοκρατίας και ιδιαίτερα με τις ευαισθησίες και την ανεκτικότητα που έχουμε ως λαός και ως πολιτισμός.

Η εφαρμογή, λοιπόν, κάποιων πλαισίων που πάλι δημιουργούν μέσα στο στράτευμα την αίσθηση ότι ο άλλος έχει και το δικηγόρο του, τον αρεοπαγίτη του κ.λπ. είναι τελείως διαφορετικά πράγματα. Μ' αυτόν τον τρόπο, ο στρατός χάνει τον ειδικό του χαρακτήρα και γίνεται ένα κοσμικό ζήτημα το οποίο μπορεί να οδηγηθεί και σε «τηλεδικαία» έτσι. Μπορεί να έχουμε και «τηλεδικαία» για τη διευθέτηση των στρατιωτικών θεμάτων.

Το μόνο, όμως, «τηλεδικαίο» στο οποίο δεν έχει απαντήσει ακόμα η πολιτεία είναι το ποιος φταίει, μετά την έκδοση του πορίσματος για το Σινούκ. Διότι ακόμα πλανάται το εξής ερώτημα. Ποιος δολοφόνησε έναν Πατριάρχη και αυτούς τους ανθρώπους; Διότι πρόκειται περί δολοφονικής ενέργειας και όχι περί απλής αμέλειας. Και σ' αυτό δεν έχουμε απάντηση, αλλά έχουμε απλά την αρχική υπεκφυγή της εταιρείας, η οποία ξαφνικά έχασε τους κωδικούς που αποκάλυπταν τι συνέβη στο Σινούκ -ενώ τους είχε παραλάβει στα χέρια της- κάτι που δεν είχε και καμμία συνέπεια για την εταιρεία. Επίσης έχουμε και την ελληνική πλευρά, η οποία προσπαθούσε να μεταθέσει ευθύνες στο διηνηκές και στο απρόσωπο, ώστε στο τέλος κανείς να μη σηκώσει το βάρος αυτής της ευθύνης.

Έτσι και με τέτοιες μεθόδους δεν μπορεί να πάει μπροστά η χώρα μας ούτε μπορεί ο Στρατός μας να έχει το χαρακτήρα που πρέπει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε συνάδελφε, αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμάς μας ενδιαφέρει το ότι δεν επιτελείτε το σκοπό -και γι' αυτό διαφωνούμε με τα περισσότερα άρθρα του σχεδίου νόμου και αναφέρθηκα χθες σ' αυτά που συμφωνούμε και θα τα τονίσουμε και πρόκειται για μερικές διατάξεις γενικού περιεχομένου και σημειολογικής αποδοχής, πιστεύω- για τον οποίο φέρνεται το σχέδιο νόμου, ένα σκοπό που θα γινόταν πραγματικότητα με τη λιτή διαφάνεια, τις καθαρές διατυπώσεις και τη στάση εκείνη που θα προκαλούσε στη συνέχεια το αίσθημα εμπιστοσύνης σε όλους αυτούς από τους οποίους εμείς αναμένουμε να υπερασπιστούν την πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρο Χρυσανθακόπουλο.

Το λόγο έχει για οκτώ λεπτά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το πρώτο μέρος του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας που συζητάμε σ' αυτή τη συνεδρίαση, αυτό το πρώτο μέρος με τα οκτώ κεφάλαια και τα εβδομήντα άρθρα, αναφέρεται σε ρυθμίσεις σχετικές με τις υπηρεσιακές μεταβολές, τις μεταθέσεις, τις προαγωγές και όλα αυτά και όντως δεν έχει άμεση σχέση με τα κεντρικά ζητήματα που έθεσα χθες από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ στην επί της αρχής συζήτηση και τα οποία αναφέρονται στον προσανατολισμό του μικρότερου και πιο ευέλικτου στρατού, όπως επιτάσσουν οι νατοϊκές κατευθύνσεις και οι κατευθύνσεις του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας στις εξελίξεις της συγκυρίας.

Όλα αυτά είναι σχέδια για το επόμενο διάστημα και αποτελούν αντικείμενα μιας συζήτησης, η οποία θα έπρεπε να προηγηθεί αυτού του σχεδίου νόμου, ώστε να είχαν αποσαφηνιστεί πάρα πολλά ζητήματα, γιατί χωρίς αυτά οι διατάξεις του σχεδίου νόμου δεν αποσαφηνίζονται και δεν αποτυπώνουν την πραγματική βούληση του νομοθέτη και άρα, δεν ψηφίζουμε μετά λόγου γνώσεως.

Παρ' όλα αυτά και σ' αυτά τα πρώτα εβδομήντα άρθρα στο πρώτο μέρος και στα οκτώ κεφάλαια υπεισέρχονται έμμεσα ανάλογου περιεχομένου ζητήματα μ' αυτά που προανέφερα.

Όμως, αυτό κυρίως που θα πρέπει κανείς να αναδείξει είναι

ότι ενώ αυτές οι διατάξεις αφορούν τη ζωή ανθρώπων που ανήκουν στην κοινωνική ομάδα των στρατιωτικών, δεν υπήρξε καμμία δυνατότητα όχι μόνο να εκφραστεί η βούληση, η επιθυμία, η γνώμη των διαστρωμάτων αυτής της κοινωνικής ομάδας, αλλά ούτε και το Κοινοβούλιο έλαβε υπ' όψιν του εκείνα τα στοιχεία που ήταν αναγκαία για να αξιολογηθούν αυτές οι ρυθμίσεις που εισάγονται.

Εννοώ ότι ναι, κατανοώ το επιχείρημα του κυρίου Υπουργού το οποίο συνίσταται στο να μη ζητάμε συνδικαλισμό στο Στρατό. Να κατανοήσω κάτι τέτοιο. Επίσης μπορώ να κατανοήσω και το επιχείρημα που έγκειται στο να μη ζητάμε αλλαγή των βασικών συντεταγμένων, στη βάση των οποίων συγκροτείται και ο ελληνικός Στρατός, αλλά και όλοι οι στρατοί. Άλλωστε, ξέρουμε όλοι πάρα πολύ καλά ότι Στρατός σημαίνει ιεραρχία και μάλιστα σκληρή ιεραρχία.

Ναι, αλλά εδώ έχουμε φωνές από αξιωματικούς, από γυναίκες που υπηρετούν στο στράτευμα, από αξιωματικούς της αεροπορίας, από απόφοιτους της ΣΤΥΑ και από πολλές πλευρές, που θέτουν ζητήματα πολύ συγκεκριμένα. Και διαμαρτύρονται για μια αναπαραγωγή αδικιών που διαιωνίζονται και για νέες αδικίες που εισάγονται, αλλά και για μια σειρά από ρυθμίσεις που προτείνουν και οι οποίες θα μπορούσαν να συζητηθούν.

Είλικρινά -πρέπει να το ομολογήσω- δεν έχω κριτήριο, για να κρίνω όλο αυτό το σύνολο -γιατί είναι και πάρα πολλές- των διαμαρτυριών ή των προτάσεων. Μπορεί να έχουν δίκιο, μπορεί να έχουν άδικο, μπορεί η λύση να βρίσκεται κάπου αλλού, μπορεί το ένα, μπορεί το άλλο. Σημασία έχει ότι, ανεξάρτητα από το αν θα δεχθεί ο Υπουργός ή η Βουλή ή η ελληνική πολιτεία το συνδικαλισμό στο στράτευμα, ένα νομοσχέδιο που αφορά ρυθμίσεις που καθορίζουν τη ζωή ανθρώπων για είκοσι, τριάντα, τριανταπέντε, σαράντα χρόνια, δεν είναι δυνατόν πλέον στην εποχή μας να συντελείται χωρίς -έστω με έναν τρόπο- να λαμβάνεται υπ' όψιν η γνώμη τους, οι αγωνίες τους, οι ανάγκες τους και όλα αυτά. Νομίζω πως όλα όσα έχουμε πάρει ως διαβεβαιώσεις ότι αυτό συνέβη, δεν πείθουν.

Δεν συνέβη. Επρόκειτο για μια διαδικασία που άφησε απ' έξω πάρα πολύ μεγάλο τμήμα των ενδιαφερομένων, όχι ως συντεχνιακά συμφέροντα ή κάτι τέτοιο. Επιτέλους, κάθε άνθρωπος, κάθε ομάδα ή κατηγορία ανθρώπων στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα, που προβάλλει την επιθυμία του και την ανάγκη του, δεν συγκροτεί συντεχνία. Ας τελειώνουμε και με αυτούς τους κακόγουστους χαρακτηρισμούς.

Απ' αυτήν την άποψη, με όσα προείπα, νομίζω ότι κανείς από τα κόμματα της Αριστεράς, οπωσδήποτε, αλλά νομίζω και από κάθε κόμμα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, που δεν έχει την πρόσβαση σ' αυτού του είδους τις πληροφορίες και τις διεργασίες, δεν είναι δυνατόν να προσέλθει με θετικό τρόπο, για να ψηφίσει τα άρθρα αυτού του κεφαλαίου.

Μπορεί να μη συγκροτείται οπωσδήποτε η καταψήφισή τους, αλλά η έντονη επιφύλαξη και η ψήφος, που για πολλά απ' αυτά δεν μπορεί να είναι θετική αλλά μπορεί να είναι «ΠΑΡΩΝ» για εμάς, τουλάχιστον, είναι μια βασική επιλογή.

Όμως, θα κάνουμε τη διάκριση σε όσες διατάξεις εισάγουν μια πιο δημοκρατική διαδικασία ελέγχου των αποφάσεων. Οι διατάξεις που δίνουν τη δυνατότητα στους κρινόμενους να έχουν λόγο, αντίλογο και να προβάλουν τα δικά τους επιχειρήματα, νομίζω ότι είναι μια σειρά διατάξεων σε θετική κατεύθυνση. Δεν δημοσιοϋπαλληλοποιεί το στράτευμα. Μπορεί να έρχεται σε σύγκρουση με κάποιες «ιερές» παραδόσεις. Τα δικαιώματα δεν συγκρούονται με καμμία σοβαρή και στήριξη παράδοση.

Απ' αυτήν την άποψη σε αυτά θα προσέλθουμε με την κριτική μας μεν στη συνολική διάσταση, αλλά θα επισημάνουμε το θετικό του πράγματος, με μια θετική ψήφο σε ορισμένα απ' αυτά τα άρθρα, γιατί πράγματι αυτό πρέπει να συμβεί και να ενισχυθεί. Όμως, παρ' όλα αυτά αυτό δεν διορθώνει το σύνολο των προβλημάτων που προανέφερα πριν. Να έχουμε μια σαφή εξήγηση.

Από εκεί και πέρα, υπάρχουν κάποια άρθρα, τα οποία πρέπει να τα αποδοκιμάσουμε και μάλιστα με πολύ έντονο τρόπο ή, εν πάση περιπτώσει, να τα κριτικάρουμε αρνητικά και σε καμμία περίπτωση να μην τα ψηφίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα αναφερθώ –και θα κλείσω– σε αυτά. Πρώτον –αναφέρθηκα και χθες σε αυτό– στην παράγραφο 2 του άρθρου 14 η λύση του προεδρικού διατάγματος, για να περιγραφούν οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια αξιολόγησης στην εξέλιξη και στην ιεραρχία των αξιωματικών, δεν μπορεί να γίνει δεκτή από εμάς, τουλάχιστον, ως κοινοβουλευτική διαδικασία. Είναι μια διαδικασία που κρατά για τον εκάστοτε Υπουργό, για τον τωρινό Υπουργό και, εν πάση περιπτώσει, για το μέλλοντα –γιατί πάλι με προεδρικά διατάγματα μπορεί να αλλάζουν αυτά– καίριες και σοβαρότατες ρυθμίσεις, που συγκροτούν εν συνεχεία το χαρακτήρα του στρατεύματος στο σύνολό του.

Αυτά, λοιπόν, πρέπει να είναι έργο της Βουλής: Με ακρόασεις φορέων, με έρευνα για το τι σημαίνει κάθε κριτήριο, σε ποιον προσανατολισμό, σε ποιο χαρακτήρα στρατεύματος, σε ποια ταυτότητα του ελληνικού Στρατού, σε ποιους στόχους εντάσσεται και ποιες ανάγκες θα επιδώσει να καλύψει. Αυτά δεν μπορούν να γίνουν με προεδρικό διάταγμα.

Από εκεί και πέρα, τη ρύθμιση του άρθρου 34 για τους αξιωματικούς εκτός οργανικών θέσεων την έχουμε ήδη σχολιάσει. Αναφέρθηκα σ' αυτό και στην επί της αρχής συζήτηση. Πρέπει να βρεθούν άλλες λύσεις. Δεν είναι δυνατόν ούτε καν από τη δημοσιονομική στόχευση και τη φροντίδα για εξοικονόμηση χρημάτων να εξυπηρετηθούν οι προβαλλόμενοι στόχοι. Από την άλλη αυτή η ρύθμιση δημιουργεί πάρα πολλά προβλήματα.

Υπάρχει, επίσης, ένα ζήτημα στο άρθρο 35, στις ειδικές εκθέσεις αποστρατείας. Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να ρίξω μια ματιά στο κείμενο του νομοσχεδίου. Είναι μια ρύθμιση που δεν μπορεί να συλλάβω πώς ακριβώς θα λειτουργεί και πόση δόση αυθαιρεσίας θα υπάρχει σε αυτά. Εν πάση περιπτώσει, υπάρχουν κάποιες ασφαλιστικές δικλίδες. Όμως, δεν κατανοώ αν οι τελικές αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Άμυνας θα μπορούν να προσβάλλονται στο Συμβούλιο Επικρατείας, όπως επίσης γιατί σε κάθε περίπτωση, όπως αναφέρει η παράγραφος 5, οι ειδικές εκθέσεις αποστρατείας καταχωρούνται στον ατομικό φάκελο του αξιωματικού. Αν δηλαδή έχουν απορριφθεί, γιατί πρέπει να τον συνοδεύουν ως πιθανή επιβάρυνση της πορείας του; Τουλάχιστον να είναι μόνο η απορριπτική απόφαση στο φάκελο και όχι η ειδική έκθεση αποστρατείας. Γιατί πρέπει να τον ακολουθούν το στρατιωτικό;

Από εκεί και πέρα, θα μείνω στο άρθρο 39, στους έφεδρους εξ εφέδρων. Δεν χρειάζεται τόση άνεση στον Υπουργό και τόσες δικαιοδοσίες επ' αυτού. Μπορεί να γίνει με διαδικασίες ΑΣΕΠ αυτή η ανάκληση εφέδρων εξ εφέδρων.

Τέλος, στο Κεφάλαιο Ζ' στη συγκρότηση αυτού του νέου μεικτού Σώματος Στρατολογικού και Στρατιωτικών Νομικών Συμβούλων δεν κατανοώ τη σκοπιμότητα. Ούτε η εισηγητική έκθεση αλλά ούτε και οι δύο Υπουργοί σε όλη αυτήν τη διαδικασία μας έδωσαν μια επαρκή εξήγηση. Σύγχυση προκαλεί η συγκρότηση. Είναι για λόγους εξοικονόμησης; Όμως, εν πάση περιπτώσει, είναι δυο κλάδοι διακριτοί, οι οποίοι ενώνονται, χωρίς να καταλαβαίνει κανείς λειτουργικά πώς αυτό το πράγμα δικαιώνει αυτή την ενοποίηση.

Τέλος, για τη μονιμοποίηση των Εθελοντών Μακράς Διάρκειας έχουμε σοβαρές αντιρρήσεις, τουλάχιστον με τον τρόπο που δεν προβλέπεται κάποια συνολική διαδικασία γι' αυτό. Τι είδους Στρατό τελικά θα έχουμε;

Τελικά, η ενίσχυση του επαγγελματικού στρατού είναι διαρκώς προ των πυλών, σε όλες τις εκφράσεις του.

Εντάξει, στην αρχή ήταν μια κάποιου είδους ρύθμιση, τώρα πάει να γίνει καθεστώς. Αυτές οι επιλογές ταιριάζουν περισσότερο με αποστολές στο Αφγανιστάν, στο Κόσοβο, στη Σομαλία, εδώ κι εκεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρο Δρίτσα.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών επί των άρθρων.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Αλευράς.

Κύριε Αλευρά, έχετε το λόγο, για οκτώ λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρ' ότι δεν είμαι ειδικός με τα θέματα αυτά, είχα την ευκαιρία τις τελευταίες ημέρες να συζητήσω με τους εκπροσώπους μιας κατηγορίας στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αναφέρομαι σε αυτούς που προέρχονται από τις Ανώτερες Σχολές Υπαξιωματικών, τις ΑΣΣΥ. Είναι άνθρωποι οι οποίοι πραγματικά πίστεψαν και σε προεκλογικές εξαγγελίες του κόμματός μας και στις διακηρύξεις της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και θα περίμενα μία περισσότερο γενναιόδωρη προσέγγιση στα προβλήματά τους.

Αλλά, υπάρχουν ορισμένα θέματα για τα οποία νομίζω ότι υπάρχει λογικά και δικαιολογημένα ένα αρνητικό, αυτή τη στιγμή, κλίμα στους υπαξιωματικούς.

Ξεκινώ από το πρώτο θέμα. Το πρώτο θέμα είναι οι ΑΣΣΥ. Εάν τους αναγνωρίζουμε ένα καθεστώς ισοτιμίας με τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, όπως αναγνωρίζουμε για τα Ανώτατα –όπως το ονομάζετε και στο σχέδιο νόμου που συζητάμε– Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Ε, λοιπόν αναγνωρίζουμε αυτή την ισοτιμία των ΑΣΣΥ με τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και κατά την άποψή μου πρέπει να την αναγνωρίσουμε –τότε θα πρέπει να το πούμε και ρητά στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου, το οποίο συζητάμε– πρέπει να κάνουμε ορισμένες συνεπαγωγές, για τις οποίες θα μιλήσω παρακάτω.

Στο άρθρο 23. Ενώ η κατεύθυνση της πολιτικής ηγεσίας ήταν να μην έχουμε επί τα χείρω μεταβολή της υπηρεσιακής κατάστασης των υπαξιωματικών, έχουμε στο άρθρο αυτό μία δυσμενέστερη εξέλιξη για τους υπαξιωματικούς. Ποια είναι αυτή; Ο καταληκτικός βαθμός. Ο καταληκτικός βαθμός μέχρι σήμερα για τους υπαξιωματικούς που δεν είχαν πτυχίο Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, ήταν ο βαθμός του συνταγματάρχη.

Με το νομοσχέδιο, λοιπόν, αντί να επέλθει –αυτό που υπήρχε για τη ΣΤΥΑ– η εξίσωση των τριών Σωμάτων, πάνε όλοι, οι μη έχοντες πτυχίο ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος, στον προηγούμενο βαθμό. Αυτή η δυσμενής εξέλιξη για ποιο λόγο συμβαίνει, ενώ θα έπρεπε να συμβεί ακριβώς το αντίθετο; Αυτό το οποίο προεβλέπετο για τους αποφοίτους της ΣΤΥΑ, να αναγνωριστεί και για τους αποφοίτους των σχολών του Πολεμικού Ναυτικού και του Στρατού Ξηράς. Γιατί έγινε αυτή η δυσμενής εξέλιξη, η οποία δικαιολογημένα έχει προκαλέσει κάποια στεναχώρια σε όλους τους υπαξιωματικούς;

Θα έπρεπε, δηλαδή, αυτή η άνιση μεταχείριση που υπήρχε, άλλο καθεστώς για τη ΣΤΥΑ και άλλο για το Ναυτικό και το Στρατό Ξηράς, να επιλυθεί με εξίσωση προς τα πάνω για όλους.

Δεύτερη παρατήρηση. Με το νομοσχέδιο επεκτείνεται στην πράξη ο χρόνος για την κατάληψη του καταληκτικού βαθμού. Η διάρκεια υπηρεσίας για να φτάσει κάποιος στον καταληκτικό βαθμό του συνταγματάρχη, γίνεται τριάντα επτά χρόνια, ενώ θα έπρεπε να είναι τριάντα πέντε. Για ποιο λόγο υποχρεώνονται σε τριακονταεπταετία, ενώ για όλους τους υπόλοιπους είναι τριακονταεπταετία; Θα μου πείτε, πώς προκύπτει η τριακονταεπταετία. Να το εξηγήσουμε, λοιπόν.

Για να γίνει κάποιος από τους ΑΣΣΥ ανθυπολοχαγός χρειάζεται δεκαεννέα χρόνια, τα τρία της σχολής και τα δέκα έξι στους προηγούμενους βαθμούς. Για να φτάσει, τώρα, στον καταληκτικό βαθμό, σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου, απαιτούνται δεκαοκτώ χρόνια. Δεν θα αναφέρω τους χρόνους για κάθε βαθμό. Με τον τρόπο αυτό θίγονται συνταξιοδοτικά, για λόγους που δεν μπορώ να εξηγήσω λόγω χρόνου και έτσι δημιουργείται και μία τεράστια αδικία. Γιατί για όλους τους άλλους ισχύει η τριακονταεπταετία και γι' αυτούς θα ισχύσει η τριακονταεπταετία; Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτό είναι ένα θέμα που πρέπει να το δείτε.

Επίσης, θα πρέπει να δείτε την απόδοση του καταληκτικού βαθμού στους ανθρώπους αυτούς του βαθμού του συνταγματάρχη, του σημινάρχου, του πλοιάρχου, το οποίο είναι λογικό. Γιατί αν τους αναγνωρίζουμε ισοτιμία πτυχίου Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, για ποιο λόγο αυτός που έχει ισοτιμία πτυχίου τεχνολογικού εκπαιδευτικού ιδρύματος δεν έχει το δικαίωμα να καλύψει έστω το βαθμό του συνταγματάρχη όπως και αυτός που έχει πτυχίο ΑΕΙ;

Η διαφορά του, δηλαδή, σε σχέση με αυτόν ο οποίος έχει πτυ-

χίο ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος γίνεται πέντε βαθμοί. Για ποιο λόγο; Είναι ένα στέλεχος του στρατεύματος, έχει σπουδάσει σε μία ανώτερη σχολή. Υπάρχει κάποιος ειδικός λόγος που θα πρέπει να έχει διαφορά από τον άλλον απόφοιτο πέντε βαθμούς και δεν μπορεί να φτάσει στον καταληκτικό βαθμό του συνταγματάρχη; Το άρθρο 27, λοιπόν, είναι η τριακονταπενταετία που θα ήθελα να το προσέξετε και το είπα.

Και προχωρώ τώρα στο ζήτημα της αναδρομικότητας, ένα άλλο ζήτημα, επίσης τεχνικό, που αφορά το χρόνο προαγωγής σε ανθυπολοχαγούς. Αναγνωρίζεται με το νομοσχέδιο ως χρόνος προαγωγής, ως διάρκεια θητείας σε ανθυπολοχαγό τα δεκαεννέα έτη. Όμως, όπως είναι γνωστό, υπάρχουν τάξεις οι οποίες έχουν διαφορετικούς χρόνους. Λόγω των διαφορετικών νομοθετικών καθεστώτων είχαν διαφορετικούς χρόνους προαγωγής.

Για παράδειγμα, υπάρχουν τάξεις του '86, του '87, του '84, του '85, οι οποίες για να προαχθούν στο βαθμό του ανθυπολοχαγού έπρεπε να υπηρετήσουν είκοσι ένα έτη. Με το νομοσχέδιο αυτό γίνεται δέκα εννέα. Είχε προηγηθεί νόμος της Νέας Δημοκρατίας που το είχε κατεβάσει στα είκοσι. Τώρα γίνεται δεκαεννέα. Όμως, αυτοί που διήνυσαν θητεία είκοσι ενός ετών και είκοσι ετών για να γίνουν ανθυπολοχαγοί και είναι έξι συγκεκριμένες τάξεις, χωρίς αναδρομική ισχύ αδικούνται. Γιατί αυτοί έκαναν είκοσι ένα χρόνια, οι καινούργιοι θα κάνουν δεκαεννέα. Και αυτή η αδικία τους οδηγεί σε υπηρεσιακή αδικία στη διάρκεια της θητείας τους. Και νομίζω ότι θα πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Και θα μου επιτρέψετε εδώ να πω ότι στο ζήτημα αυτό των υπαξιωματικών, το ΠΑΣΟΚ και συνάδελφοί μου –όχι εγώ– μεταξύ αυτών και ο νεοεκλεγείς γραμματέας, στο παρελθόν, πριν από λίγο καιρό, ως Βουλευτές της αντιπολίτευσης είχαν υποβάλει αντίστοιχες ερωτήσεις προς τους Υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας για τα θέματα αυτά. Θα είναι, λοιπόν, πολιτικά άδικο, όσο και αν η προεκλογική ευκολία των λόγων πολλές φορές παρασύρει πολλούς εξ ημών, αυτά τα οποία λέγαμε προεκλογικά, να μην τα εφαρμόζουμε μετεκλογικά.

Και το ίδιο θα μου επιτρέψετε να πω για ένα θέμα, για το οποίο και ο ίδιος ο Υπουργός έχει δείξει ευαισθησία. Είναι το ζήτημα των εθελοντών μακράς θητείας, για τους οποίους, επιτέλους, πρέπει να υπάρξει μία πρόνοια, όπως το έχουμε ζητήσει. Και η πρόνοια είναι στα τριάντα πέντε έτη να πάρουν αποστρατευτικά το βαθμό του λοχαγού με μία συγκεκριμένη κλιμάκωση, γιατί οι άνθρωποι αυτοί έχουν μία δυνατότητα και μία παρουσία μέσα στο στράτευμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και κυρίως, επιτρέψτε μου να πω –δεν είμαι σε εκείνους, οι οποίοι είχαν μιλήσει για το θέμα προεκλογικά– ότι εφόσον εμείς ως κόμμα της αντιπολίτευσης είχαμε μιλήσει, αισθάνομαι ότι οφείλουμε και ως Κυβέρνηση να είμαστε συνεπείς. Δεν θα κάνω βαρύτερο σχόλιο, αλλά φαντάζομαι ότι σε ορισμένα θέματα, τουλάχιστον, οι προεκλογικές μας υποσχέσεις οφείλουν να μας δεσμεύουν.

Και θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και στο τελευταίο θέμα, με το οποίο θα κλείσω, που αφορά τα ζητήματα της ιεραρχίας και των επετηρίδων. Υπάρχουν αρκετά θέματα. Δεν θα μακρηγορήσω.

Ένα, όμως, μου κάνει εντύπωση. Ειδικά για τους αξιωματικούς ειδικοτήτων του Πολεμικού Ναυτικού, υπάρχει διάταξη στο άρθρο 36 που αναφέρει ότι θα είναι νεότεροι των ομοιοβάθμων τους. Λέει ότι οι αξιωματικοί ειδικοτήτων του Πολεμικού Ναυτικού είναι νεότεροι των λοιπών ομοιοβάθμων τους. Γιατί αυτή η δυσμενής αντιμετώπιση των αξιωματικών ειδικοτήτων ειδικά για το Πολεμικό Ναυτικό;

Ευχαριστώ,

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Θα μου επιτρέψετε να κάνω μία πολύ σύντομη παρέμβαση με την ανοχή των συναδέλφων που είναι εγγεγραμμένοι, λόγω της ιδιαίτερης φιλίας που με συνδέει με τον κ. Αλευρά και της μακράς συνεργασίας που είχαμε στην προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων.

Τον άκουσα με θαυμασμό. Με εντυπωσίασε το βάθος της γνώσης του για τα θέματα των υπαξιωματικών και των εθελοντών μακράς θητείας.

Κοιτάξετε, οι υπαξιωματικοί, οι απόφοιτοι των ανωτέρων στρατιωτικών σχολών υπαξιωματικών, είναι επίλεκτα στελέχη του στρατεύματος και αποκτούν με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο τη δυνατότητα μετάταξης σε προκηρυγμένες θέσεις αξιωματικών, εφόσον είναι κάτοχοι πανεπιστημιακού πτυχίου. Γιατί κάτοχοι πανεπιστημιακού πτυχίου; Γιατί θεωρούμε ότι τα πτυχία τους από τις ανώτερες σχολές υπαξιωματικών είναι ισοτίμα των πτυχίων των ΤΕΙ, παρ' ότι υπάρχει, όπως ξέρετε, μία ανοικτή συζήτηση για το πώς πρέπει να διαρθρωθεί η τριτοβάθμια εκπαίδευση στους δύο κλάδους, στον πανεπιστημιακό και στον τεχνολογικό. Θα το αφήσουμε να κριθεί αυτό από την ακαδημαϊκή κοινότητα, μέσα κι από την αναγνώριση της ισοτιμίας των διπλωμάτων και των επαγγελματικών προσόντων.

Εντασσομένοι στο σώμα των αξιωματικών, ακολουθούν την πορεία των αξιωματικών. Οι άλλοι είχαν καταληκτικό βαθμό, το βαθμό του αντισυνταγματάρχη, με εξαίρεση ορισμένους κλάδους της Πολεμικής Αεροπορίας, όχι του Πολεμικού Ναυτικού. Ήταν το μόνο, ας το πούμε έτσι, μη ακριβές το οποίο αναφέρατε στην περιγραφή που κάνατε, κύριε Αλευρά. Γι' αυτούς θα προβλέψουμε στο άρθρο 91, όπως είπαμε στη Διαρκή Επιτροπή, μεταβατική περίοδο, ώστε κανείς από τους υπηρετούντες να μη θιγεί. Όμως, αυτό είναι θεωρητικό, γιατί δεν είναι εύκολο να φτάσει ένας αξιωματικός εξ υπαξιωματικών στον καταληκτικό βαθμό.

Ο καταληκτικός βαθμός του αξιωματικού αποφοίτου παραγωγικής σχολής, είναι ο βαθμός του στρατηγού. Αλλά πόσοι φτάνουν στο βαθμό του στρατηγού; Πόσοι φτάνουν στο βαθμό του ταξίαρχου; Τι διασφαλίζουμε στον αξιωματικό, τον απόφοιτο ανωτάτου στρατιωτικού εκπαιδευτικού ιδρύματος; Ότι θα φτάσει, μετά από τριάντα πέντε χρόνια πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας, στο βαθμό του συνταγματάρχη. Αυτό του διασφαλίζουμε. Και για να προαχθεί στο βαθμό του ταξίαρχου και να διέλθει τη στενή πύλη του ανωτάτου αξιωματικού, θα έχει πραγματική στρατιωτική υπηρεσία, η οποία θα είναι πάρα πολύ μεγάλη, θα υπερβαίνει αισθητά τα τριάντα πέντε χρόνια. Άρα πρέπει να υπάρχει μία κλίμακα, πρέπει να υπάρχει μία επετηρίδα, πρέπει να υπάρχει μία αναλογική ισότητα, μία διαβάθμιση.

Άρα όσοι είχαν για ιστορικούς λόγους τη δυνατότητα να φτάσουν μέχρι το βαθμό του σημνάρχου, θα ικανοποιηθούν σχεδόν πλήρως με τη μεταβατική διάταξη που θα τεθεί στο άρθρο 91, ραδιοαναγνώστες και άλλες ειδικές κατηγορίες αποφοίτων ΣΤΥΑ. Οι υπόλοιποι παίρνουν τώρα ένα ακόμη ευεργέτημα: Εντάσσονται στο σώμα των αξιωματικών στα δεκαεννέα χρόνια. Ας μου πείτε, αυτοί που είχαν ενταχθεί παλαιότερα στα είκοσι χρόνια ή στα είκοσι ένα χρόνια, τι θα κάνουν; Μα, μπορούμε τώρα να πάρουμε έναν ανθυπολοχαγό ή έναν υπολοχαγό ή έναν λοχαγό εξ υπαξιωματικών, ο οποίος είναι κάτω στην επετηρίδα από έναν ανθυπολοχαγό, υπολοχαγό ή λοχαγό παραγωγικής σχολής και αναδρομικά να τον τοποθετήσουμε πάνω, προαγόμενο, και να ανατρέψουμε την επετηρίδα του σώματος των αξιωματικών; Εφόσον αυτοί τώρα είναι μέσα στην επετηρίδα των αξιωματικών, πρέπει να σεβαστούμε τη δομή αυτής της επετηρίδας. Δεν μπορούμε να κάνουμε τέτοια ανατροπή. Γι' αυτό κλιμακώνουμε έτσι τα χρόνια μέχρι το βαθμό του ταγματάρχη, ώστε οι εξ υπαξιωματικών να μην προάγονται ταχύτερα από αυτούς των παραγωγικών σχολών. Και πάλι τους προάγουμε ταχύτερα στο βαθμό του αντισυνταγματάρχη, γιατί τους δίνουμε τη δυνατότητα να αποστρατευτούν με το βαθμό αυτό. Άρα υπάρχει μία λογική, μία ισορροπία, μία δικαιοσύνη, μία αξιοκρατία. Το ίδιο και για τους εθελοντές μακράς θητείας.

Οι εθελοντές μακράς θητείας δεν είναι απόφοιτοι καμιάς παραγωγικής σχολής. Ήταν στον αέρα και υπηρεσιακά και συνταξιοδοτικά. Μονιμοποιούνται και εντάσσονται στο συνταξιοδοτικό καθεστώς του δημοσίου. Αποκτούν δύο πολύ σημαντικά ευεργετήματα. Αν θέλουμε να έχουμε έναν στρατό αξιωματικών, όπου δεν θα υπάρχει κανείς να αναλάβει τις ευθύνες του υπαξιωματικού και δεν θα έχουμε και κανέναν να είναι ο στρατιώτης, ο οπλίτης, δηλαδή, ένα στρατό χωρίς πυραμίδα, μπορούμε να το κάνουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Ξέρετε, στον αμερικανικό στρατό και σε άλλους μαχόμενους στρατούς, οι υπαξιωματικοί μένουν πάντα υπαξιωματικοί. Δίπλα στον Αρχηγό του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων υπάρχει ο επικεφαλής του σώματος των υπαξιωματικών, ο οποίος στην πραγματικότητα έχει το δεσμεύει και το λύει για το χώρο αυτόν. Είναι αξιοσέβαστοι. Επιτελούν έναν ειδικό ρόλο και νομίζω ότι είναι τα στελέχη της ραχοκοκαλιάς των Ενόπλων Δυνάμεων.

Εμείς τιμούμε τους υπαξιωματικούς, τιμούμε όλες τις κατηγορίες αξιωματικών, σεβόμαστε και περιβάλλουμε με στοργή και τους εθελοντές μακράς θητείας. Για όλους φροντίζουμε να ληφθούν μέτρα διευκόλυνσης της ζωής τους και της ζωής των οικογενειών τους και σε όλους δίνουμε ευκαιρίες μιας ασφαλούς σταδιοδρομίας. Άρα σε όλους στέλνουμε ένα τέτοιο μήνυμα, διότι όλοι πρέπει να είναι στρατευμένοι σε αυτήν την υπόθεση που λέγεται εθνική άμυνα της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

Κύριε Πρόεδρε, θέλετε όλο το χρόνο των δεκαπέντε λεπτών που δικαιούστε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ούτε τρία λεπτά δεν θα χρειαστώ. Υπήρξε τόσο εκτενής και εμπεριστατωμένη η εισήγηση του κ. Χρυσανθάκου, που δεν νομίζω ότι χρειάζεται μία επιπλέον ανάληψη.

Κύριε Υπουργέ, δεν χωράει πέρα από κάθε αμφισβήτηση ότι η σκέψη σας κινείται για το καλό του στρατεύματος. Ίσως η ταχύτητα της εισόδου του νομοσχεδίου στη Βουλή έχει αφήσει πολλά κενά. Κενά τα οποία έχουν δημιουργήσει μία αναστάτωση στο στράτευμα. Τίποτα δεν μπορεί να προχωρήσει όταν έχει απέναντί εκείνο το κομμάτι του ελληνικού λαού, το οποίο προτάσσει παντός άλλου την αξιοπρέπεια του. Εδώ θίγεται η αξιοπρέπεια του. Πρέπει να βρείτε έναν τρόπο να συγκεκριμενοποιήσετε ορισμένα πράγματα.

Στο άρθρο 14 τα αφήνετε όλα σε ένα μελλοντικό προεδρικό διάταγμα. Αυτό δημιουργεί μία ασάφεια, η ασάφεια αγωνία, η αγωνία προβληματισμό και εν τέλει, για όλους εμάς, που πιστεύουμε σε μια μορφή παράλληλης επιτηρίδας, έναν τεράστιο ενδοιασμό κατά πόσο μπορούμε να σας παρακολουθήσουμε. Δώστε κάτι συγκεκριμένο. Πείτε, αυτό κι εκείνο. Τώρα αισθάνονται μία λαίμητρο. Πιστεύουν ότι οι «ημέτεροι» έχουν ελπίδες.

Δεν είναι όλοι «ημέτεροι». Υπάρχουν αξιωματικοί, οι οποίοι θέλουν να βασίζονται στη δική τους αξιοκρατία, στη δική τους κατάρτιση και όχι από το βαθμό γνωριμίας που έχουν με τα διάφορα κομματικά και πολιτικά γραφεία.

Προσπαθήστε να βρείτε έναν τρόπο να δώσετε αφ' ενός σε όλους αυτούς την ελπίδα ότι αύριο δεν τους περιμένει μία λαίμητρος, αναλόγως των γνωριμιών που έχει ο νεότερος από αυτούς και αφ' ετέρου μία σιγουριά σ' εμάς τι θα γίνει. Πιστεύουν ότι ο Ευάγγελος Βενιζέλος είναι ένας ευθύς και σοβαρός πολιτικός. Ο επόμενος; Ποιος εγγυάται για τον επόμενο; Να σας θυμίσω αυτό το οποίο λέω συχνά στην Αίθουσα, ότι όλοι οι πρώην Υπουργοί Εθνικής Άμυνας εξαφανίστηκαν από την Αίθουσα.

Υπάρχει, λοιπόν, μία ιδιαίτερη ευαισθησία. Δώστε κάτι συγκεκριμένο. Πείτε μας πού θα κινείται. Πείτε μας τον άξονα του προεδρικού διατάγματος. Αυτό εξυπηρετεί και το στράτευμα και το νομοσχέδιό σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, τον κ. Καρατζαφέρη και για τις φιλικές του διατυπώσεις και για την εμπιστοσύνη που έχει προς το πρόσωπό μου. Όπως πάντα, έκανε μία δημιουργική παρέμβαση στην επί των άρθρων συζήτηση. Μου δίνει την ευκαιρία να επαναλάβω, με όσο γίνεται πιο κατηγορηματικό και επίσημο τρόπο ενώπιον της Βουλής, τα εξής

σε σχέση με τις κρίσεις και το άρθρο 14.

Υπάρχουν και εξακολουθούν να ισχύουν τα κανονιστικά κείμενα που θεσπίζουν τα κριτήρια της αξιολόγησης. Αυτά θα εξακολουθήσουν να ισχύουν -είναι γνωστά, είναι εξειδικευμένα ανά κλάδο, είναι δοκιμασμένα- μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος.

Άρα κανείς δεν βρίσκεται προ απροόπτου. Γνωρίζει ποια είναι τα ισχύοντα ειδικά κριτήρια ανά ειδικότητα και ανά κλάδο. Το προεδρικό διάταγμα πρέπει να εμπεριέχει εξειδικευμένα κριτήρια διαφορετικά για κάθε κλάδο, διαφορετικά για κάθε Όπλο, για κάθε Σώμα, για κάθε ειδικότητα. Γιατί η γενίκευση και η ισοπέδωση των κριτηρίων θα αδικήσει τις πολλές ειδικές κατηγορίες που έχουμε μέσα στο στράτευμα.

Αυτό το κείμενο θα τεθεί υπ' όψιν της Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας και θα τεθεί βεβαίως υπ' όψιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο και θα κάνει ενδελεχή έλεγχο νομιμότητας, αλλά, όπως συνηθίζει και λειτουργικότητας των ρυθμίσεών του σε σχέση και με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Το κρίσιμο ζήτημα της κατ' απόλυτο εκλογή-προαγωγής, που είναι μία εξαιρετική διαδικασία για ανθρώπους με προφανή προσόντα, με πρόδηλη υπεροχή, όπως λέμε στο Δημόσιο Δίκαιο, θα αρχίσει να εφαρμόζεται από το 2012, όχι αμέσως. Άρα μεταβατική περίοδος μέχρι το 2012 για την κατ' απόλυτο εκλογή-προαγωγή.

Η ισχύ μεταβατικών των υφισταμένων κανονιστικών ρυθμίσεων και κριτηρίων και διαδικασία μέσω της Διαρκούς Επιτροπής και του Συμβουλίου της Επικρατείας για το προεδρικό διάταγμα. Νομίζουμε ότι έχουμε ένα πλέγμα θεσμικών εγγυήσεων, διαφάνειας και αξιοκρατίας που απαντά στην εύλογη ερώτησή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Μία απάντηση ενός λεπτού, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχετε το λόγο, κύριε Καρατζαφέρη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, δεν θέλουμε να μας δώσετε το πλήρες κείμενο του προεδρικού διατάγματος, τον σκελετό όμως υποχρεούστε να μας τον δώσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Όλο θα σας το δώσουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Δεσμευθείτε, με την ευθύτητα που σας διακρίνει, ότι θα το φέρετε στην επιτροπή και δεν θα το περάσετε με την απλή πλειοψηφία που διαθέτετε, αλλά με αυξημένη πλειοψηφία. Να υπάρχει τουλάχιστον η γνώμη και άλλων κομμάτων.

Δεν είναι ένα θέμα καθημερινότητας. Μιλάμε για το μέλλον του στρατεύματος σε μία περίοδο ιδιαίτερα κομβική, που όλοι αντιλαμβανόμαστε τις ανάγκες που αναπτύσσονται στην περιοχή. Επομένως δώστε μας μία δέσμευση για να μπορούμε κι εμείς ευθέως να πούμε εις τους ανησυχούντες δικαίως αξιωματικούς τι πρόκειται να γίνει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ να το φέρουμε στην επιτροπή. Δεν θα ψηφίσει η επιτροπή, αλλά θα οργανώσουμε μια συναινετική συζήτηση. Θέλουμε να ακούσουμε ιδέες, παρατηρήσεις και ξέρετε πόσο ανοικτοί είμαστε και θα ενσωματώσουμε κάθε καλόπιστη και λειτουργική παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας της Α' Αθήνας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ στα άρθρα 8, 14, 25, 26, 29 και 39 παράγραφος 4, κάνοντας τα ειδικότερη παρατήρηση.

Ξεκινώ από τη βασική φιλοσοφία του νομοσχεδίου, για την οποία συζητήσαμε και χθες στη Βουλή. Έστω και αν θα υπάρχει

αυτή η μεταβατική περίοδος, εμείς νομοθετούμε για το μέλλον και δεν μπορεί να επικαλούμαστε τη μεταβατική περίοδο ως στοιχείο το οποίο απαλύνει ενδεχόμενες ανησυχίες. Θα πρέπει να κρίνουμε το νομοσχέδιο ως εάν εφαρμόζοταν αυτή τη στιγμή, γιατί γι' αυτό νομοθετούμε και μ' αυτήν την προοπτική.

Ποια είναι, λοιπόν, η φιλοσοφία του νομοσχεδίου σε ό,τι αφορά την ταχεία ανέλιξη των αξιωματικών την οποία επιθυμεί το νομοσχέδιο; Ότι η ανέλιξη αυτή βασίζεται στην κατ' απόλυτο εκλογή-προαγωγή των αξιωματικών στην πορεία. Όταν, όμως, υπάρχει αυτό το στοιχείο, όταν δηλαδή επιδιώκουμε την προαγωγή μ' αυτόν τον τρόπο, τότε παράμετρος δεύτερη είναι ότι τα κριτήρια σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση θα πρέπει να τα έχει κανείς σε βαθμό εξαιρετο. Συνδυάζεται, λοιπόν, η προαγωγή κατ' απόλυτο εκλογή με την κρίση σε βαθμό εξαιρετο, πράγμα το οποίο όμως μας οδηγεί κάπου αλλού.

Μας οδηγεί στα κριτήρια που θέτει το άρθρο 29. Τι λέει ρητώς το άρθρο 29; Το βασικό κριτήριο είναι η βαρύτητα της μονάδας και της θέσης στην οποία υπηρετεί ο αξιωματικός. Δεν είναι εύκολο αν δεν υπηρετεί σε μία θέση βαρύνουσα, να κριθεί έτσι όπως ακριβώς επιθυμεί ο νομοθέτης -αυτός που προτείνει το νομοσχέδιο- για να μπορέσει να εξελιχθεί στην ιεραρχία.

Όμως, κύριε Υπουργέ, για να γίνει αυτό, θα πρέπει να υπηρετήσει ο αξιωματικός σε θέση που να έχει βαρύνουσα σημασία. Ποιος το κρίνει αυτό; Για να γίνουν όλα αυτά που μας λέτε εδώ, για να φτάσουμε στο σημείο να έχουμε αξιοκρατία, να κριθεί κάποιος κατ' απόλυτο εκλογή και να διαθέτει το κριτήριο σε εξαιρετο βαθμό, θα πρέπει να είναι και η ανάλογη μονάδα. Γιατί δεν φαντάζομαι να πιστεύει κανείς ότι εάν είναι σε μία δευτερεύουσα μονάδα, θα μπορέσει ποτέ να έχει τα στοιχεία εκείνα που θα τον οδηγήσουν ταχέως πάνω στην ιεραρχία.

Αντιλαμβάνεσθε, όμως, ότι με τον τρόπο αυτόν πάμε στη *sedes mater* του νομοσχεδίου -σας το έλεγα και χθες, σας το λέω και τώρα- που είναι το άρθρο 8 και δευτερευόντως, κατά την εκτίμησή μου, το άρθρο 14. Γιατί το λέω αυτό; Το άρθρο 14 καθορίζει τα κριτήρια.

Εγώ να σεβαστώ το γεγονός ότι για λόγους Συμβουλίου της Επικρατείας και επεξεργασίας όλα αυτά θα γίνουν όπως πρέπει. Έλα, όμως, που εκείνος που θα καθορίσει πού υπηρετεί κάποιος, είναι ένα συμβούλιο που θα καθορίζεται με υπουργική απόφαση -όχι με διάταγμα- και θα το κάνει αυτό με κριτήρια που πάλι καθορίζονται με υπουργική απόφαση;

Εκεί κατά τη γνώμη μου, είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα. Δεν είναι στο διάταγμα της αξιολόγησης. Είναι στην υπουργική απόφαση, η οποία καθορίζει τη σύνθεση των συμβουλίων των μεταθέσεων και τα κριτήρια με τα οποία γίνονται οι μεταθέσεις. Σ' αυτό δεν υπάρχει καμμία εγγύηση.

Όλα αυτά, λοιπόν, ήρτηνται απ' αυτό το πράγμα. Γι' αυτό δεν υπάρχει, όπως σας έλεγα και χθες, εγγύηση ότι θα λειτουργήσει το σύστημα αντικειμενικά. Αυτή είναι η βασική αντίρρηση την οποία έχουμε. Δεν μπορεί στο άρθρο 8 να υπάρχει αυτή η ευρύτατη εξουσιοδότηση. Το τόνισα και χθες ότι υπάρχει και πρόβλημα με το 43.2β του Συντάγματος για το μείζον αυτό ζήτημα -και γίνεται μείζον και από τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου- ότι δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ούτε ειδικότερο, ούτε τεχνικό, ούτε λεπτομερειακό και φυσικά, δεν μπορεί να θεωρηθεί θέμα τοπικού χαρακτήρα. Εκεί χωλαίνει το νομοσχέδιο. Αυτή είναι η βάση πάνω στην οποία χωλαίνει.

Πολύ ορθά ειπώθηκε προηγουμένως, νομοθετούμε για το μέλλον. Εγώ να δεχθώ αγαθές προθέσεις των Υπουργών, αλλά δεν μπορεί κανείς να βασισθεί σ' αυτό εάν δεν υπάρχουν αντικειμενικές εγγυήσεις σ' ένα νομοσχέδιο αυτού του είδους, αυτής της σημασίας. Νομίζω ότι πρέπει να το δείτε γιατί δυναμιτίζει την όλη φιλοσοφία του νομοσχεδίου.

Δεύτερον, παράλληλη επετηρίδα. Άκουσα να λέει ο κύριος Υπουργός χθες ότι η παράλληλη επετηρίδα ισχύει σήμερα. Δεν ισχύει στην ουσία. Είναι μια εξαίρεση. Αλλά αυτή την εξαίρεση την ανάγετε σε κανόνα, ενώ σήμερα είναι μια εξαίρεση για τη διόρθωση συγκεκριμένων, εάν θέλετε αδικιών, που μπορεί να υπάρχουν σε συγκεκριμένα πεδία. Παραδείγματος χάριν, στο Πολεμικό Ναυτικό αυτή τη στιγμή είναι αμελητέα, από πλευράς αριθμού η παράλληλη επετηρίδα.

Εσείς την καθιερώνετε ως θεσμό. Θα έχουμε, δηλαδή, τους αξιωματικούς εκείνους οι οποίοι βαδίζουν στην ιεραρχία και προχωρούν στις Ένοπλες Δυνάμεις με βάση αυτό για το οποίο ξεκίνησαν τη ζωή τους και αυτό που απαιτεί από εκείνους, η πολιτεία και ο ελληνικός λαός, ήτοι το επιχειρησιακό και το αξιόμαχο, και τους άλλους οι οποίοι για λόγους συνταξιοδοτικούς, θα κάθονται απλώς και μόνο, κάνοντας δευτερεύουσες δουλειές φυσικά, μέχρι να καλύψουν τα χρόνια για να πάρουν τη σύνταξή τους.

Καταλαβαίνετε ότι αυτό σημαίνει δυο ταχύτητες μέσα στις Ένοπλες Δυνάμεις, όταν οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν μπορεί παρά να έχουν μια ταχύτητα, μια κατεύθυνση, μία αποστολή. Το να υπάρχουν οι εξαιρέσεις που υπάρχουν σήμερα -γιατί είναι εξαιρετικό το καθεστώς της λεγόμενης παράλληλης επετηρίδας- αυτό μπορεί να είναι ανεκτό. Η κατοχύρωση όμως και η καθιέρωση της παράλληλης επετηρίδας, έτσι ακριβώς όπως την έχετε, σημαίνει ρήγμα στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων και στη νοοτροπία των ανθρώπων.

Θα έχει και ένα άλλο κακό αυτό το πράγμα, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε ποιο είναι το κακό; Σήμερα, όταν ένας άνθρωπος έχει λίγα χρόνια, σκέφτεται -όταν κρίνει το κάθε συμβούλιο που είναι αρμόδιο- εάν αυτόν θα τον αποστρατεύσει όταν είναι σε μικρή ηλικία. Είναι πιο αντικειμενικό εκ των πραγμάτων, γιατί ξέρει ότι αυτός ο άνθρωπος θα φύγει και δεν μπορεί να προσφέρει. Ταυτόχρονα μπορεί να μην έχει και τα συντάξιμα χρόνια. Υπάρχει μια ασφαλιστική δικλίδα και για την αξιοκρατία.

Ξέρετε πόσο εύκολα μπορούμε να γίνουμε αναξιοκρατικοί στο μέλλον μέσα απ' αυτή τη διάταξη, όταν θα ξέρει ο άλλος πως και εάν τον αποστρατεύσει αυτόν τον άνθρωπο, αυτός θα παραμείνει τουλάχιστον για να κλείσει τα συνταξιοδοτικά χρόνια; Ανοίγουμε το δρόμο της αυθαιρεσίας έτσι σε επόμενες κρίσεις. Το αντιλαμβάνεστε υποθέτω αυτό.

Σήμερα όταν έχεις έναν άνθρωπο σαράντα πέντε χρόνων που δεν έχει συντάξιμα χρόνια, να τον πετάξεις έξω -για να το πω έτσι- από το στράτευμα, από τις Ένοπλες Δυνάμεις, θα το σκεφτείς. Έτσι όπως το κάνουμε, όμως, μια πολύ μεγάλη ευκαιρία, κρίνουμε άλλους αρεστούς, όπως τους θέλουμε. Μην υποτιμάτε αυτή τη λογική που υπάρχει και θα υπάρχει. Δεν είναι μόνο ζήτημα Ελλάδας, όπως κάποιοι πιστεύουν. Υπάρχει και αλλού, ασχέτως αν εμείς μεγαλοποιούμε τα λάθη μας και συνηθίζουμε πολλές φορές να μειώνουμε τις αρετές μας. Το έχουμε αυτό το ελάττωμα. Αλλού όμως υπάρχουν άλλες ασφαλιστικές δικλίδες.

Δεν είμαι ειδικός στο θέμα. Μπορείτε να μου πείτε σε ποιες άλλες χώρες, και ιδίως χώρες που έχουν την ιδιομορφία τη δικιά μας, υπάρχει τέτοια μορφή παράλληλης επετηρίδας;

Και ένα τελευταίο θέμα, το οποίο θα ήθελα να τονίσω και το οποίο αφορά ήσσονος σημασίας ζήτημα, αλλά νομίζω ότι μπορείτε να το δείτε σαν κάτι το οποίο είναι μια πράξη δικαιοσύνης, είναι το εξής. Έχετε στο άρθρο 39 τη διάταξη εκείνη, η οποία μιλάει για τις προϋποθέσεις της μονιμοποίησης αυτών που ανακαλούνται από την εφεδρεία. Έχουμε τους αξιωματικούς που ανακαλούνται από την εφεδρεία, εφεδρους δηλαδή που ανακαλούνται από την εφεδρεία και βάζετε μια πενταετία ως χρόνο, ο οποίος πρέπει να διανυθεί μέχρις ότου μονιμοποιηθούν. Πρώτα-πρώτα είναι σωστό αυτό που γίνεται. Όλο το άρθρο, όπως έχει δηλαδή, είναι ένα σωστό άρθρο. Μήπως όμως θα πρέπει, κύριοι Υπουργοί, στην πενταετία να υπολογίσετε και το χρόνο τον οποίο έχουν προηγουμένως υπηρετήσει;

Γιατί το λέω αυτό; Τι ερευνούμε σ' αυτούς τους ανθρώπους για να μονιμοποιηθούν; Ερευνούμε αν έχουν ευδόκιμη υπηρεσία. Μπορεί αυτοί οι άνθρωποι να μη συνυπολογίσουν στο ευδόκιμο και τα χρόνια τα οποία είχαν προηγουμένως; Δηλαδή, εάν στα πέντε χρόνια πείτε ότι συνυπολογίζεται ο χρόνος τον οποίο είχαν υπηρετήσει και διανύσει και μειώνεται ο χρόνος για να μονιμοποιηθούν αυτοί οι άνθρωποι, δεν χάνει τίποτα η πολιτεία. Διότι αυτό είναι ένα κριτήριο που πρέπει να το δει κανείς. Δεν μπορεί να μην λάβει υπ' όψιν του σοβαρά το πώς ο άνθρωπος αυτός διήνυσε την υπηρεσία του τον καιρό κατά τον οποίο ήταν εφεδρος. Αφού λοιπόν αυτό θα υπολογισθεί εν πάση περιπτώσει, γιατί να μην υπολογίζεται και στο χρόνο; Είναι κάτι που βρίσκεται μέσα στη νοοτροπία των Ενόπλων Δυνάμεων και δεν νομίζω ότι θα μείωνε καθόλου τις εγγυήσεις εκείνες υπό τις οποίες κάποιος μπο-

ρεί να μονιμοποιηθεί.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Παυλόπουλο.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Παυγιώτης Μπεγλίτης για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο που φέρνει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας δίνει σε όλες και όλους την ευκαιρία να αναδείξουν και να διατυπώσουν προσεγγίσεις ευρύτερες του νομοσχεδίου κι έχουμε σχέση με το ρόλο, με τη λειτουργία και με τη θέση των Ενόπλων Δυνάμεων στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία.

Όλες αυτές τις μέρες κατά τη διάρκεια της συζήτησης τόσο στη Διαρκή Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, όσο κι εδώ, στο Τμήμα, αναδείχθηκαν απόψεις, κύριοι συνάδελφοι, που φοβάμαι ότι έχουν έναν αέρα παρελθόντος. Ιδιαίτερα μάλιστα από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αυτό που εντυπωσιάζει είναι ο καταγίγισμος ανασφάλειας που επιχειρείται να παραχθεί στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων, ως η Αξιωματική Αντιπολίτευση, στο πλαίσιο ενός ιστορικού αταβισμού απέναντι στις Ένοπλες Δυνάμεις, και σήμερα να επιχειρεί να παίζει το ρόλο του προστάτη. Αυτός ο ρόλος, κύριοι συνάδελφοι, στη σύγχρονη Ελλάδα, με τους σύγχρονους δημοκρατικούς θεσμούς, είναι ένας ρόλος επικίνδυνος κι όσο παραμένετε εγκλωβισμένοι σε μια λογική ελέγχου, ακόμα και εξωθεσμικά, των Ενόπλων Δυνάμεων δεν προσφέρετε υπηρεσίες στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην εθνική άμυνα και στην ασφάλεια της χώρας.

Είναι εντυπωσιακό πραγματικά αυτό που ακούστηκε τις τελευταίες ημέρες περί βαθιάς κρίσης στις Ένοπλες Δυνάμεις, περί ανάστατων Ενόπλων Δυνάμεων, περί ενός στρατού ο οποίος απαξιώνεται από την ενδεκάμηνη διακυβέρνηση της χώρας από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και εάν αυτό πραγματικά ήταν απλά μία αναγκαία θεσμική αντιπολίτευση από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, να το καταλάβω. Όμως δείχνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία βαθιά συντηρητική νοοτροπία για έναν χώρο που αποτέλεσε προνομιακό πεδίο για τις συντηρητικές παρατάξεις μετεμφυλιοπολεμικά στη χώρα μας. Όμως -κι αυτό νομίζω ότι είναι ένα θέμα κάθε άλλο παρά υπαρξιακό, αλλά είναι ένα θέμα βαθιά δημοκρατικό- πρέπει να δούμε τις Ένοπλες Δυνάμεις, τη θέση τους, τη λειτουργία τους στους σύγχρονους δημοκρατικούς θεσμούς. Πρέπει να δούμε τις Ένοπλες Δυνάμεις και την εξέλιξη τους σε συνάρτηση με τις μεγάλες αλλαγές και εξελίξεις που γίνονται στην Ευρώπη και στον κόσμο. Δεν πρέπει να εγκλωβίσουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις σ' έναν περικλειστο χώρο, να τις στεγανοποιήσουμε από τη δυναμική εξέλιξη της κοινωνίας, από τη δυναμική εξέλιξη των ιδιών των δημοκρατικών θεσμών και -γιατί όχι;- από τη δυναμική εξέλιξη της τεχνολογίας, των σύγχρονων στρατηγικών δογμάτων, τεχνολογικών και θεωρητικών. Δεν πρέπει να στεγανοποιήσουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις από την ίδια την κοινωνία. Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, ο Στρατός, οι ένοστοι πολίτες, αξιωματικοί, δεν είναι ασφαλώς δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά μετέχουν της ευρύτερης δημόσιας λειτουργίας. Είναι δημόσιοι λειτουργοί. Αν εγκλωβιστείτε και εγκλωβίζετε σ' αυτή τη λογική, «όχι δημόσιοι υπάλληλοι οι ένοστοι», ουσιαστικά αναπαράγετε μια αντίληψη ενός ανεξέλεγκτου κράτους μέσα στο κράτος, ενός μηχανισμού πέρα και πάνω από τον πολιτικό, τον κοινοβουλευτικό και τον κοινωνικό έλεγχο.

Αντίθετα, οι σύγχρονες Ένοπλες Δυνάμεις ως μηχανισμός του ίδιου του ελληνικού λαού, της ίδιας της ελληνικής κοινωνίας, μετέχουν των κοινωνικών εξελίξεων -και έτσι πρέπει να δούμε το σύγχρονο δημοκρατικό πρόσωπο των Ενόπλων Δυνάμεων- μετέχουν της κοινωνίας, για να υπερασπιστούν την εθνική ασφάλεια και ανεξαρτησία, μετέχουν της κοινωνίας και υπερασπίζονται τις αρχές και τις αξίες της πατρίδας μας μέσα από το διαρκές αυξανόμενο κοινωνικό ρόλο που πρέπει να έχουν οι Ένοπλες Δυνάμεις, μέσα από τον ανθρωπιστικό τους ρόλο, μέσα από τον διαπαιδαγωγικό ρόλο που πρέπει να έχουν προς την ελ-

ληνική νεολαία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως από την άλλη πλευρά αυτό που είδαμε είναι το εξής. Είδαμε έναν φόβο, μία ανασφάλεια απέναντι στις επιχειρούμενες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Και αυτό γιατί; Γιατί όταν κάτι δεν το ελέγχουμε ή όταν ξεφεύγει από τον κλειστό κύκλο των αποστράτων τότε είναι κάτι επαναστατικό ή βλάσφημο για μια παγιωμένη παραδοσιακή και συντηρητική αντίληψη που αναπαρήχθη για πολλά χρόνια στην Ελλάδα, ακόμα και μεταπολιτευτικά κι όχι μόνο μετεμφυλιοπολεμικά. Κι αυτό το λάθος δυστυχώς το έχουμε κάνει όλοι και η συνευθύνη μας είναι σημαντική.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τριάντα πέντε χρόνια μετά τη Μεταπολίτευση ο χώρος της εθνικής άμυνας είναι ένας χώρος ταμπού. Ο χώρος των Ενόπλων Δυνάμεων είναι ένας χώρος που δεν αγγίζεται από κανέναν. Ο χώρος των αμυντικών δαπανών επίσης. Ήταν ένας χώρος όπου ψηφίζαμε όλοι ή καταψηφίζαμε δίχως έλεγχο, δίχως συζήτηση. Και αν υπάρχουν φαινόμενα και αν παρήχθησανγκρίζες ζώνες στις Ένοπλες Δυνάμεις είναι γιατί οι Ένοπλες Δυνάμεις βρέθηκαν ή προσπαθήσαμε κι όλοι συμβάλαμε στο να βρεθούν στο περιθώριο του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Σήμερα -και αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς- γίνεται ένα μεγάλο έργο στο να ξαναφέρουμε την εθνική άμυνα, τις Ένοπλες Δυνάμεις, τους αμυντικούς εξοπλισμούς στο κέντρο του κοινοβουλευτικού δημοκρατικού ελέγχου κι όχι μόνο μέσα από τις θεσμικές διαδικασίες της σύστασης επιτροπών. Γιατί δεν αρκεί μόνον αυτό, αν κι είναι πολύ σημαντική θεσμική τομή η σύσταση της Υποεπιτροπής και τώρα Επιτροπής Αμυντικών Εξοπλισμών, που διαμόρφωσε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Είναι η όλη αντίληψή μας να φέρνουμε καθημερινά στο φως τους αμυντικούς εξοπλισμούς προς έλεγχο και έγκριση από τις αρμόδιες επιτροπές της Βουλής, να συζητάμε όλα τα κρίσιμα στρατηγικά και επιχειρησιακά ζητήματα, και όχι μόνο τα διοικητικά, στο χώρο του Κοινοβουλίου. Κι αυτό στην πορεία του χρόνου πιστεύω ότι θα αποτελέσει τη μεγαλύτερη θεσμική και δημοκρατική κατάκτηση στο χώρο του Υπουργείου, στο χώρο γενικότερα της εθνικής άμυνας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα λίγα λεπτά ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεχίστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Υποβάλλουμε το νομοσχέδιο που διαμορφώσαμε σε ανοιχτό και συνεχή διάλογο με τη στρατιωτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και όχι μόνο, αλλά και με κατηγορίες αξιωματικών και υπαξιωματικών, οι οποίοι μετέχουν κι αυτοί της καθημερινής προσπάθειας για την εθνική άμυνα της χώρας και προς τους οποίους αποτίουμε επίσης φόρο τιμής.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις είναι ασφαλώς η στρατιωτική τους ηγεσία, είναι ασφαλώς οι αξιωματικοί μέσης και ανώτερης βαθμίδας, είναι όμως και οι χιλιάδες υπαξιωματικοί, επαγγελματίες οπλίτες, έφεδροι μακράς θητείας, οπλίτες βραχείας ανακατάταξης που και αυτοί συνεισφέρουν καθημερινά στο αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων. Είναι μέτοχοι όλης αυτής της συλλογικής εθνικής προσπάθειας.

Με το νομοσχέδιο αυτό κάναμε μία μεγάλη προσπάθεια για τον εκδημοκρατισμό των Ενόπλων Δυνάμεων. Μη σας εντυπωσιάζει αυτή η λέξη συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί εκδημοκρατισμός είναι η συνεχής, η διαρκής επαφή με την κοινωνία και με τις εξελίξεις της κοινωνίας.

Ασφαλώς έχουμε δημοκρατικές Ένοπλες Δυνάμεις. Ασφαλώς οι Ένοπλες Δυνάμεις κινούνται στο πλαίσιο των συνταγματικών και δημοκρατικών θεσμών. Εκδημοκρατισμός, όμως, σημαίνει να παρακολουθούν οι Ένοπλες Δυνάμεις τις εξελίξεις, την πορεία των δημοκρατικών και κοινωνικών θεσμών της ίδιας της κοινωνίας, της ίδιας ακόμα της σχέσης του κράτους με την οικονομία και την κοινωνία.

Κάναμε το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό όχι απλά για να εξορθολογίσουμε την λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων και τις αμυντικές δαπάνες, αλλά γιατί πρέπει να δώσουμε ένα μήνυμα ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις μετέχουν αυτής της συλλογικής εθνικής

κής προσπάθειας για την υπέρβαση της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης.

Δεν είναι ένας χώρος, δεν είναι οι χιλιάδες ένστολοι πολίτες, χιλιάδες δημόσιοι λειτουργοί, οι οποίοι ενδιαφέρονται αποκλειστικά και μόνο για την αναπαραγωγή των συμφερόντων τους, του κορπορατισμού ή του συντεχνιακού πνεύματος, που διακρίνει και αυτό το χώρο.

Αυτό πρέπει να εξαλείψουμε αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί στην πηγή, στην μήτρα του όποιου κλαδικού συντεχνιασμού βρίσκονται και άλλες ανεξέλεγκτες καταστάσεις. Η ιστορία μας έχει διδάξει πολλά και πρέπει να την αφομοιώνουμε δυναμικά, ενεργά και ασφαλώς πολιτικά μέσα από την πολιτική μας και μέσα από τα νομοσχέδιά μας.

Προσπαθήσαμε, αποτυπώσαμε και εκφράσαμε μέσα από το νομοσχέδιο ως πολιτική ηγεσία αυτό το νέο πνεύμα, που πρέπει να διέπει και στην Ελλάδα τις Ένοπλες Δυνάμεις, την ενσωμάτωση του δημοκρατικού κεκτημένου, των μεγάλων δημοκρατικών κατακτήσεων, μέσα από τις αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά και με την ενσωμάτωση της Ευρωπαϊκής έννομης τάξης, των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ασφαλώς και άλλων δημοκρατικών θεσμών, όπως είναι ο Συνήγορος του Πολίτη.

Από μία κατάσταση που παρήγαγε ανασφάλεια, ανασφάλεια εργασιακή, ανασφάλεια επετηριδιακή, ανασφάλεια στους αξιωματικούς και στους υπαξιωματικούς, πάμε σε μία θεσμικά κατοχυρωμένη διαδικασία διαρκών ελέγχων. Με την αυτοπρόσωπη παρουσία, με τους δικηγόρους, δημιουργούμε θεσμούς, συμβούλια κρίσεων για να μπορούν εκεί οι αξιωματικοί να υπερασπιστούν την αξιοπρέπεια τους, να υπερασπιστούν τη διαδρομή τους, να υπερασπιστούν την αξία τους. Αυτό σημαίνει αξιοκρατία.

Πολλοί από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, που είναι και διακεκριμένοι δικηγόροι, γνωρίζουν πάρα πολύ καλά - γιατί φαντάζομαι ότι έχουν υπερασπιστεί αξιωματικούς στο Συμβούλιο της Επικρατείας- ότι έχει χάσει η Διοίκηση, έχει χάσει το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πολλές από τις υποθέσεις και αναγκάζεται η εκάστοτε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας να επαναφέρει πολλές φορές ή να παρανομήσει και να μην επαναφέρει δικαιωμένους αξιωματικούς στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Το γνωρίζετε πολύ καλά κύριε Παυλόπουλε. Έτσι δεν είναι;

Πιστεύουμε, ο κ. Βενιζέλος και εγώ, μέσα από αυτό το νέο πλέγμα θεσμών, διαδικασιών και απαντώντων ελέγχων ότι θα εκμηδενίσουμε, θα μειώσουμε την κακοδιαχείριση, την αναξιοκρατία, την αυθαιρεσία της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Κύριοι συνάδελφοι, μιλήσατε για τους θεσμούς στις Ένοπλες Δυνάμεις των ΕΠΟΠ, των ΟΒΑ, των Ειδικών Εφέδρων Οπλιτών, ένα νέο θεσμό που προτείνουμε στο νομοσχέδιό μας. Θέλω να πω δύο λόγια, γιατί εδώ τοποθετούμαστε με ειλικρίνεια και με αίτηση της εθνικής μας συνειδήσης και της αποστολής μας.

Κληθήκαμε τον Οκτώβριο του 2009 να αντιμετωπίσουμε ένα σοβαρότατο πρόβλημα, την απροετοίμαστη, την ψυχολογητή, τη μικροπολιτική απόφαση της Νέας Δημοκρατίας και του τότε Υπουργού Εθνικής Άμυνας, κ. Μειμαράκη, να σπεύσει την τελευταία στιγμή τον Αύγουστο του 2009 και να μειώσει στους εννέα μήνες τη στρατιωτική θητεία στο Στρατό Ξηράς.

Όλοι γνωρίζουμε ποια είναι τα προβλήματα, που δημιουργήσε αυτή η μικροκομματική σκοπιμότητα. Δεν θέλω να αναφερθώ σε στοιχεία. Τα γνωρίζουμε όλοι και είμαστε στη διάθεσή σας ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας να σας ενημερώσουμε.

Αυτή η απόφαση ήταν ένα πλήγμα για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Κύριε εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας μιλάτε για πλήγμα στο αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων, όταν αυτή τη στιγμή υπάρχει σοβαρός προβληματισμός για το ποσοστό στελέχωσης των Ενόπλων Δυνάμεων.

Η στρατιωτική θητεία θα παραμείνει στους εννέα μήνες. Η στρατιωτική θητεία θα καταργηθεί στην αεροπορία και στο ναυτικό. Ως εξειδικευμένοι κλάδοι χρειάζονται επαγγελματικά στε-

λέχη με τεχνογνωσία και κυρίως με επαγγελματική και υπηρεσιακή συνέχεια.

Η ευθύνη της ελληνικής νεολαίας απέναντι στην πατρίδα είναι να υπηρετήσει την στρατιωτική της θητεία. Θα είμαστε σε διαρκή επικοινωνία με όλες τις νεολαίες για να συζητήσουμε το πως αυτή η στρατιωτική θητεία θα γίνεται όλο και πιο εποικοδομητική, πιο ανθρώπινη, θα τίθεται στην υπηρεσία και της πατρίδας, αλλά βεβαίως στη συνέχεια θα βγάζει πολίτες με εξειδίκευση και με επαγγελματικά προσόντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω. Χρειάζομαι λίγο χρόνο ακόμα, γιατί δεν θα μιλήσω αύριο.

Θέλω να αναφέρω δύο ακόμα στοιχεία όσον αφορά την κάθετη δομή διοίκησης και τη δομή δυνάμεων.

Κύριοι συνάδελφοι, ελπίζω να παρακολουθείτε τις μεγάλες εξελίξεις που γίνονται στην Ευρώπη και στις Ηνωμένες Πολιτείες γύρω από τον ρόλο των Ενόπλων Δυνάμεων. Στη Μεγάλη Βρετανία, στην Γαλλία, στην Γερμανία, στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι Ένοπλες Δυνάμεις γίνονται σήμερα αντικείμενο συζήτησης όχι απλά θεωρητικής, όχι απλά μέσα στα πανεπιστήμια και τα think tank, αλλά μέσα στην καρδιά των Ενόπλων Δυνάμεων.

Συζητούνται αλλαγές όχι μόνο επιχειρησιακές, αλλά αλλαγές σε όλη τη διοικητική και επιχειρησιακή κλίμακα με στόχο να γίνουν πιο αξιόμαχες οι Ένοπλες δυνάμεις, με στόχο τον εξορθολογισμό των αμυντικών δαπανών, με στόχο τη σύνδεση της δομής διοίκησης και της δομής δυνάμεων με τον ρόλο που πρέπει να έχουν οι Ένοπλες Δυνάμεις στο 21ο αιώνα και όχι μόνο με τον στρατιωτικό τους ρόλο, αλλά και ως κοινωνική δύναμη, κοινωνικός μηχανισμός υπεράσπισης σε περιπτώσεις καταστροφών, διεθνούς τρομοκρατίας ή περιβαλλοντικών καταστροφών.

Αυτές τις αλλαγές με βάση την εθνική εμπειρία που είχαμε τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια, ενσωματώνουμε στην κάθετη δομή διοίκησης, για να μπορέσει -ακόμα και με αφορμή το 1996 και την εμπειρία που είχαμε στα Ίμια, την οποία πολλές φορές επικαλέσταν κατά τρόπο επικίνδυνο για τα εθνικά συμφέροντα- ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ και οι Αρχηγοί των Επιτελείων την πραγματική επιχειρησιακή και διοικητική ευθύνη στο πλαίσιο των Ενόπλων Δυνάμεων κάτω από τη θεσμική, κοινοβουλευτική, πολιτική ομπρέλα της Κυβέρνησης και του πολιτικού προϊστάμενου Υπουργού Εθνικής Άμυνας.

Θα επιφέρουμε - και δεν είναι αυτό υπερβολή - επανάσταση στη δομή δυνάμεων. Ο ελληνικός στρατός δεν μπορεί να λειτουργήσει με αντιλήψεις του μετεμφυλιακού ελληνικού κράτους. Οι Ένοπλες Δυνάμεις θα είναι σύγχρονες. Θα πάμε σε ένα σύγχρονο, έξυπνο, αποτελεσματικό στρατό με εξορθολογισμό των αμυντικών δαπανών, με μία δομή δυνάμεων που θα υπακούει στις πραγματικές επιχειρησιακές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και της Ελλάδας και όχι να υπακούει - όπως γινόταν για πολλά χρόνια - σε κατασκευασμένες ανάγκες είτε εξοπλιστικές είτε επιχειρησιακές. Αυτή τη λογική έχει και η αλλαγή στο ΕΜΠΑΕ, την οποία επιφέρουμε.

Φοβάμαι ότι δεν αντιλαμβάνεσθε αυτές τις αλλαγές. Θα μπορούσαμε να τις συζητήσουμε ακόμα περισσότερο στην επιτροπή, για να καταλάβετε ότι είναι μεγάλη ανάγκη να πάμε σε αυτές τις μεταρρυθμίσεις και σ' αυτές τις αλλαγές και για να κάνουμε μεγάλες οικονομίες κλίμακας και για να αυξήσουμε την επιχειρησιακή ικανότητα των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά κυρίως για να προσαρμόσουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις σε ένα νέο, σύγχρονο, αποτελεσματικό, δημοκρατικό μοντέλο που χρειάζεται η πατρίδα τον 21ο αιώνα.

Βεβαίως, στο πλαίσιο αυτό επαναξιολογούμε, επανεπενδύουμε σε μια νέα λογική τους αμυντικούς εξοπλισμούς. Τελείωσε η «λογική του σούπερ μάρκετ» στους εξοπλισμούς για την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Κατασκευασμένες ανάγκες ανήκουν πλέον στο παρελθόν. Οι ανάγκες θα προέρχονται από τα θεμελιώδη κείμενα που διαμορφώνουμε, την Πολιτική Εθνικής Άμυνας, την Εθνική Αμυντική Στρατηγική και όλα εκείνα τα κείμενα τα οποία θα συζητήσουμε μαζί σας και θα αποτελέσουν αντικείμενο διαλόγου και ευρύτερης δυνατής συναίνεσης, ώστε να έχουμε γερά,

θεωρητικά, στρατηγικά και επιχειρησιακά εργαλεία, για να μπορέσουμε να διαμορφώσουμε το δόγμα, το δόγμα το εθνικό, όχι το δόγμα το νατοϊκό για την υπεράσπιση των εθνικών συμφερόντων της άμυνας και της ασφάλειας της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πολύ! Έχετε υπερβεί το διπλάσιο του χρόνου που επιτρέπει ο Κανονισμός και αυτό θα το ζητήσουν και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κυρία Πρόεδρε, θα μιλήσω και αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω, λέγοντας ότι ως προς αυτό το νομοσχέδιο, θα μας δοθεί η ευκαιρία να μιλήσουμε και αύριο για ζητήματα που άπτονται και των στρατοπέδων και των αμυντικών εξοπλισμών και των αντισταθμιστικών ωφελημάτων, για να δούμε εκεί ποιες τομές, ποιες ρήξεις με το παρελθόν φέρνει αυτό το νομοσχέδιο.

Τελειώνω, λέγοντας ότι είναι το πρώτο μεγάλο θεσμικό νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας που επιφέρει σημαντικές αλλαγές, όχι μόνο διοικητικές, όχι μόνο επιχειρησιακές, αλλά αλλαγές νοοτροπίας. Διότι αυτές οι αλλαγές πρέπει να γίνουν, για να προχωρήσουμε σε ένα σύγχρονο στρατό, σε σύγχρονες Ένοπλες Δυνάμεις, αντάξιες της προσδοκίας του ελληνικού λαού, αντάξιες της ευθύνης που τους έχουμε εναποθέσει για την υπεράσπιση της εθνικής ακεραιότητας, της εθνικής ανεξαρτησίας και της λαϊκής κυριαρχίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη, να λάβει το λόγο.

Κύριε Στυλιανίδη, έχετε οκτώ λεπτά και παρακαλώ πολύ για την τήρηση του Κανονισμού.

Ευχαριστώ πολύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Παρακολουθούμε, κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, με μεγάλη προσοχή τις τοποθετήσεις σας τις δύο αυτές μέρες που συζητάμε το νομοσχέδιο. Αντιλαμβανόμαστε τις δυσκολίες σας να υπερασπιστείτε μία πολιτική που -όπως φαίνεται- και εσείς οι ίδιοι δεν την πιστεύετε και την οποία σας την ερμηνεύει το «διευθυντήριο» της Κυβέρνησής σας. Γι' αυτό ίσως επιχειρείτε με πολύ έξυπνο, ρητορικό και έντεχνο νομοτεχνικό τρόπο να φωτίσετε τα περιφερειακά μονοπάτια της φιλοσοφίας αυτού του σχεδίου νόμου, διατηρώντας, όμως, συσκοτισμένη την κεντρική λεωφόρο, την κεντρική ιδέα αυτού του νομοσχεδίου.

Λέτε για «αέρα παρελθόντος», κύριε Υφυπουργέ, και για «πολιτικό αταβισμό», με τον οποίο εμείς προσεγγίζουμε αυτή τη συζήτηση. Την απάντηση δεν θα σας τη δώσουμε εμείς. Σας τη δίνουν οι τρεις χιλιάδες αξιωματικοί και στελέχη του Ελληνικού Στρατού, των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων που ζητούν να βγουν στη σύνταξη. Είναι η ευθεία αποδοκιμασία των ενστόλων της χώρας προς τη φιλοσοφία αυτού του σχεδίου νόμου.

Εσείς επιλέξατε να υποτάξετε ακόμα και τις Ένοπλες Δυνάμεις στη λογική του μνημονίου, στην οποία ενσυνείδητως μας υπέταξε ο Έλληνας Πρωθυπουργός με τις αποφάσεις και τις συμπεριφορές του τους τελευταίους μήνες. Και βέβαια, προσπαθείτε τώρα να εξωραΐσετε, κάνοντας περιφερειακές παροχές ή κάνοντας μεταρρυθμίσεις, που ενδεχομένως κανένας να μην μπορούσε να διαφωνήσει, αλλά συγκαλύπτοντας πίσω από αυτές κάποιες βασικές αλλαγές στη λειτουργία, τη δομή, την ιεραρχία, την αποτελεσματικότητα και το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων.

Μιλάτε για «φόβο και ανασφάλεια». Μα, ο φόβος και η ανασφάλεια είναι αυτό το οποίο με αυτή τη νομοθετική μεταρρύθμιση εμπνέετε στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Και γιατί γίνεται αυτό; Για έναν πάρα πολύ απλό λόγο: Διότι τον έλεγχο για τον οποίο εμάς μέμφεσθε, εσείς προσπαθείτε να τον επιβάλετε. Το είπα και χθες: Ενώ για τα πειθαρχικά συμβούλια με θεσμικό τρόπο, διά του νόμου προσδιορίζετε τη σύνθεση, με

αντικειμενικό, θα έλεγα, κριτήριο, για τα συμβούλια μεταθέσεων αφήνετε εν λευκώ εντολή στην πολιτική ηγεσία να προσδιορίζει τη σύνθεση. Και μέσα από τα συμβούλια μεταθέσεων θα φορτώσετε με μόρια τα στελέχη, ώστε, όταν έρθει η ώρα της κρίσεως, κατ' απόλυτον επιλογή να προωθήσετε τους πολιτικούς σας φίλους εις την κορυφή, αφήνοντας τους άλλους στην παράλληλη επετηρίδα.

Με αυτή την αναξιοκρατική φιλοσοφία, ουσιαστικά ωθείτε τα υπερήφανα στελέχη των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στους προθαλάμους των κομματικών σας γραφείων. Διότι θα γνωρίζει ο Έλληνας συνταγματάρχης ότι, εάν μία φορά κριθεί για να οδηγηθεί στην παράλληλη επετηρίδα, η προοπτική του χάνεται. Μπορεί να παίρνει οργανική θέση μετά από δύο ή τρεις κρίσεις, αλλά η προοπτική του να εξελιχθεί χάνεται. Θα δημιουργηθούν χιλιάδες αξιωματικοί στην κορυφή της πυραμίδας, οι οποίοι δεν θα έχουν κίνητρο, δεν θα έχουν φιλοδοξία, δεν θα έχουν μεράκι. Απλά, θα κοιτούν να συμπληρώνουν τα εργάσιμα χρόνια για να οδηγηθούν στη σύνταξη, διότι έτσι είπε το «διευθυντήριο» των διεθνών κέντρων στα οποία εσείς επιλέξατε να υποταχθεί και ο χώρος των Ενόπλων Δυνάμεων.

Αυτά είναι τα τρία σημεία, οι τρεις πυλώνες που, κατά τη γνώμη μας, καθιστούν αυτό το σχέδιο νόμου αρνητικό για τις Ένοπλες Δυνάμεις και την προοπτική τους. Δηλαδή, ο τρόπος με τον οποίο συντίθεται η σύνθεση του συμβουλίου μεταθέσεων, το οποίο θα φορτώνει με μόρια τους αξιωματικούς, η κατ' απόλυτον επιλογή και η παράλληλη επετηρίδα.

Μέσα από την εφαρμογή αυτού του τριγώνου στην πράξη, ουσιαστικά θα καθηλώσετε το φρόνημα των Ελλήνων αξιωματικών, θα τους ταπεινώσετε, θα τους υποτάξετε κομματικά, θα καταστέψετε την ιεραρχία και την πειθαρχία, θα προσβάλετε στο σκληρό της πυρήνα την αξιοκρατία και εν τέλει, θα δημοσιούπαλληλοποιήσετε το στράτευμα, μετατρέποντας τους ανθρώπους αυτούς, που από πίστη στις Ένοπλες Δυνάμεις προσήλθαν να υπηρετήσουν την πατρίδα, σε υπαλλήλους που θα κοιτούν τότε θα συμπληρώσουν τα συντάξιμα για να πάνε στο σπίτι τους.

Δεν αξίζει τον κόπο, κύριε Υπουργέ, για να κερδίσετε μερικά χρήματα για το Υπουργείο Οικονομικών και το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, να αλλάξετε πλήρως τη δομή και τη φυσιογνωμία των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων. Οι Έλληνες αξιωματικοί ήλθαν συνειδητά να υπηρετήσουν την πατρίδα. Και η νευρικότητα που εμφανίζεται στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων -και είναι μία πραγματικότητα επιβεβαιωμένη, σας είπα ένα στοιχείο που την αποδεικνύει- είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα.

Δεν πρέπει να περάσει αυτό το σχέδιο νόμου σε αυτά του τα σημεία, διότι διαφορετικά, μας γυρίζει πολλά χρόνια πίσω. Και εσείς μπορεί εδώ βερμπαλιστικά και ωραιοποιημένα να παρουσιάζετε τι πρέπει να γίνει και την αξιοκρατία και την αξιοσύνη και το υπερήφανο και το ανεξάρτητο των Ενόπλων Δυνάμεων. Ωραίος είναι ο πρόλογος! Στην ουσία, όμως, πίσω από αυτό το πέπλο κρύβεται αυτή η επικίνδυνη ρύθμιση, η οποία ουσιαστικά καταλύει και την ιεραρχία και την πειθαρχία και το αξιόμαχο των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Θα έπρεπε να προωθηθούν μέτρα τα οποία, κατά τη γνώμη μου, ενισχύουν τη συνειδητή επιλογή αυτού που από τα νεανικά του χρόνια επιλέγει να πάει και να υπηρετήσει στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Το να πανεπιστημοποιήσουμε τις στρατιωτικές σχολές δεν ξέρω αν είναι και η καλύτερη λύση. Και το λέω αυτό, γιατί, εάν το μοντέλο των δημοσίων ελληνικών πανεπιστημίων είχε αποδώσει, θα έλεγα εντάξει, να το παρακολουθήσουμε και να το μιμηθούμε και στις ανώτατες στρατιωτικές σχολές. Όταν, όμως, το μοντέλο αυτό είναι αδιέξοδο και αναζητούνται και εκεί λύσεις που να δημιουργούν προοπτική, δεν αντιλαμβάνομαι για ποιο λόγο τότε να μεταβάλουμε και τις στρατιωτικές σχολές σε ένα αντίστοιχο πανεπιστήμιο, του οποίου η αξιοκρατία σε επίπεδο κορυφής ως Αρχή αμφισβητείται.

Εγώ θεωρώ ότι θα έπρεπε να υπάρξουν πολιτικές οι οποίες να καθιστούν ακόμα πιο ενσυνείδητη την επιλογή του ανθρώπου που αποφασίζει να γίνει αξιωματικός καριέρας από την εφηβική του ηλικία. Θα έπρεπε να συζητούμε ακόμα και έναν ειδικό τρόπο

επιλογής που να μην περνάει απόλυτα μέσα από τις πανελλαδικές εξετάσεις, να είμαστε βέβαιοι ότι ο άνθρωπος που αποφασίζει να υπηρετήσει την πατρίδα από έναν τέτοιο ρόλο, το κάνει με πλήρη γνώση και συνείδηση του τι πάει να κάνει. Αυτό, αντί να το ενισχύσετε, εσείς το αποδυναμώνετε.

Το πιο επικίνδυνο και το πιο άμεσο, όμως, είναι ότι υποτάσσετε και το χώρο των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στη λογική του μνημονίου, ενώ θα έπρεπε να το διαφυλάξουμε, διότι ως χώρα είμαστε απολύτως διαφοροποιημένοι στις ανάγκες μας από αυτό που είναι άλλες χώρες. Είμαστε η μόνη χώρα που είναι σύνορο της Ευρώπης, που αντιμετωπίζει ωμή απειλή, που έχει να αντιμετωπίσει πρόβλημα λαθρομετανάστευσης, παράνομης μετανάστευσης και που οι Ένοπλες Δυνάμεις θα πρέπει να υπακούουν σε ένα και μόνο κέντρο, στην εθνική Κυβέρνηση, στη δημοκρατικά εκλεγμένη από τον ελληνικό λαό Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Στυλιανίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης και ψήφισης των άρθρων 1 έως και 70 του νομοσχεδίου, θα γίνει αναφορά εδώ στην Αίθουσα της Βουλής για την Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Πέτρο Ευθυμίου, να λάβει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Μπεγλίτης, ζουν μία σπάνια στιγμή ικανοποίησης όταν είναι τόσο άσφαιρα τα πυρά που δέχονται, όταν, δηλαδή, οι αγορεύσεις, όπως η πιο χαρακτηριστική, η τελευταία του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, δεν έχουν να εγείρουν τίποτα επί της ουσίας, αλλά κινούνται σε μία σφαίρα υποθετικών παρατηρήσεων, πραγμάτων που θα μπορούσαν να έχουν συμβεί ή πραγμάτων που κατά μέζονα λόγο προσφέρονται ως επιχείρημα ότι κάποτε ήταν αλλιώς.

Πιστεύω και θα ευχόμουν, όχι απλώς όλες οι Ένοπλες Δυνάμεις, αλλά όλος ο ελληνικός λαός, να άκουγε τον κ. Στυλιανίδη, προσφέροντας ως υπόδειγμα δράσης για την σημερινή Κυβέρνηση τα έργα και τις ημέρες της παράταξής του στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων. Διότι, συν τοις άλλοις, αν κάπου αναπτύχθηκε η έννοια της ιδιοκτησιακής σχέσης μιας κυβερνώσας παράταξης με το κράτος σε όλες τις εκφάνσεις, ήταν όποτε κυβέρνησε τη χώρα η Νέα Δημοκρατία. Και μην πάμε ιστορικά στο βάθος, μην πάμε πιο μακριά. Αν δεχθούμε ότι ο καθένας κουβαλά την ιστορία του, θα έπρεπε να είναι και πιο επιφυλακτικός γύρω από την έννοια του ποιος προστατεύει με ακεραιότητα, με απόλυτη συνέπεια την εθνική αξιοπρέπεια και την εθνική υπερηφάνεια, γιατί η ιστορία είναι νωπή και ο καθένας μπορεί να αναγνωρίσει τη συνέπεια του ενός ή του άλλου γύρω από αυτήν τη αρχή.

Αν είχαμε κάτι, που οδήγησε μάλιστα και στη σημερινή κρίση κατά την τελευταία εξαετία της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, είναι ακριβώς ότι δεν υπήρξε κανένας θεσμικός σεβασμός στην αυτονομία των περιοχών της δημόσιας λειτουργίας της ελληνικής πολιτείας, του ελληνικού κράτους και αναπτύχθηκε παντού μία σχέση κομματικής ιδιοκτησίας, η αντιμετώπιση του κράτους ως λάφυρο προς διανομή στους νικητές. Και αν υπάρχει ιστορικά μία επιβαρυνόμενη περιοχή για τη δράση της Νέας Δημοκρατίας, είναι ο χώρος των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, όπου κατ' εξοχήν αναπτύχθηκε αυτή η ιδιοκτησιακή αντίληψη, ότι ταυτίζονται αυτοί οι χώροι με την ίδια την υπόσταση της συντηρητικής παράταξης.

Είναι, λοιπόν, δυνατόν, το 2010, μετά από αλλεπάλληλες εμπειρίες, πρόσφατες, νωπές ή και μακρότερες, απώτερες, να εγκαλείται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για όσα επιχειρεί σήμερα και κυρίως, να προτείνεται στο ελληνικό Κοινοβούλιο να ακολουθηθεί ως πρότυπο η πρακτική της Νέας Δημοκρατίας στις Ένοπλες Δυνάμεις; Αν υπάρχει πιο συνειδητή έννοια της οπισθοχώρησης και του αναχρονισμού, είναι αυτή. Αλλά, κυρίως νομίζω ότι είναι μια πάρα πολύ χρήσιμη υπενθύμιση στον ελληνικό λαό ότι, δυ-

στυχώς, ένα στοιχείο που ελλείπει στην παράταξη της Νέας Δημοκρατίας -και με τη σημερινή της δομή και με το σημερινό της Αρχηγό- είναι στην κυριολεξία η έννοια της αναγνώρισης ότι μπορεί και πρέπει τα πράγματα να εξελίσσονται θεσμικά θετικά, για να υπηρετείται καλύτερα και το εθνικό και το δημόσιο συμφέρον.

Αυτό που μπορεί κανείς να αντλήσει από το παράδειγμα της στάσης της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι η Νέα Δημοκρατία λέει στον ελληνικό λαό: «Άκουσε, ελληνικό λαέ, σε έφερα στην χρεοκοπία, διέλυσα το ελληνικό κράτος, αλλά θέλω να ξέρεις ότι θα κάνω τα ίδια. Αυτό σου ζητάω να θυμάσαι, ότι όχι απλώς δεν αναγνωρίζω τα λάθη μου, αλλά θεωρώ ότι τα λάθη μου είναι ορθός τρόπος να λειτουργεί αυτή η κοινωνία, αυτό το κράτος, αυτή η οικονομία και να έχεις στο μυαλό σου ότι αν θέλεις να ξαναέλθεις εκεί, πρέπει να θυμάσαι ότι είμαστε εγγύηση, ότι θα συμβαίνουν όλα αυτά...»

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σαν τους «Βουρβώνους», όμως, που δεν θα επανέλθουν.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ο Πρόεδρος θυμίζει ότι είναι μια αντίληψη που έχει εμφανιστεί σε τους Βουρβώνους, το «! etat c'est moi», «το κράτος είμαι εγώ».

Αλλά υπάρχει μία άλλη επιβάρυνση, κύριε Πρόεδρε, κύριε Κακλαμάνη, που είμαι σίγουρός, ότι αν ήσασταν εσείς ομιλητής, θα το προεκτείνετε, ότι όταν λες στον ελληνικό λαό «ψήφισέ με για να κάνω αύριο αυτά που έκανα χθες» σημαίνει ότι το αύριο θα είναι ακόμη χειρότερο από το χθες. Αν, δηλαδή, με όσα έχουν συμβεί, καλείται ο ελληνικός λαός από τις αγορεύσεις του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας να θεωρήσει ότι το πρότυπο έχει καταταθεί και είναι η διοίκηση της Νέας Δημοκρατίας και στο στράτευμα και στα σώματα ασφαλείας, την περιοχική ιδιοκτησία, τότε κατανοεί...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν είχε τέτοια πρόθεση. Δεν νομίζω. Λέτε να είχε τέτοια πρόθεση;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Νομίζω ότι εξ αποτελέσματος αυτή είναι η συμβολή της σημερινής συζήτησης όσον αφορά το νομοσχέδιο. Και επαναλαμβάνω, σπάνια έχω δει σ' αυτήν την Αίθουσα ή παρακολουθώντας αυτήν την Αίθουσα απ' έξω, να υπάρχει μία πρόταση που να έχει δεχθεί ισχυρές και ουσιώδεις κριτικές, να έχουν ενσωματωθεί οι πιο καίριες παρατηρήσεις -ζήτησε για παράδειγμα η κ. Κανέλλη να έλθει το προεδρικό διάταγμα, δεσμεύτηκε ο Υπουργός ότι θα έλθει- και η Μείζων Αντιπολίτευση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η κατά το Σύνταγμα πάντα επερχόμενη κυβέρνηση, να οπισθοδρομεί τόσο αποφασιστικά, κατηγορηματικά σ' αυτό το διάλογο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο είναι πράγματι ουσιαστικό, χρήσιμο και προωνίζεται πολύ θετικές εξελίξεις στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων, πριν απ' όλα και καίρια ως του μάχιμου τμήματος του ελληνικού λαού. Αυτό το νομοσχέδιο προάγει πριν απ' όλα το αξιόμαχο, γιατί από την ώρα που οι Ένοπλες Δυνάμεις είναι το έμπυχο δυναμικό, αυτό το έμπυχο δυναμικό πρέπει να είναι αξιωματικό, γιατί κανείς δεν πολεμά αν δεν ξέρει ότι ηγούνται οι καλύτεροι και έπονται ακόμα καλύτεροι.

Δεύτερον, δεν μπορεί να υπάρξει σύγχρονος στρατός χωρίς οργανική διακλαδικότητα. Αν υποθέσουμε ότι ποτέ χρειαστεί οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις να κάνουν το καθήκον τους, το μέτωπο είναι το Αιγαίο. Το Αιγαίο σημαίνει εξ ορισμού οργανική διακλαδικότητα. Το σύνολο των Σωμάτων και των όπλων πρέπει να είναι σε πλήρη συνέργεια, ώστε να υπάρξει η πιο καίρια, αποφασιστική απάντηση στην απειλή. Είναι, λοιπόν, εδώ να συζητούμε αν χρειάζεται η διακλαδικότητα; Έχει αργήσει πάρα πολύ με ευθύνη όλων μας.

Τρίτον, είναι δυνατόν να επιδιώκεται σ' αυτήν την Αίθουσα οι στρατιωτικοί εξοπλισμοί να είναι μία «γκρίζα» ζώνη και να μην είναι συνυφασμένοι με τις ανάγκες, πρώτον, όπως επιβάλλει η διακλαδικότητα και, δεύτερον, και πιο σημαντικό, υπό το διαφανή έλεγχο και της Βουλής; Τι εισηγείται το νομοσχέδιο; Αυτά ακριβώς.

Είναι δυνατόν να θεωρούμε τη φυσική εξοικονόμηση πόρων για την άριστη χρήση τους στις Ένοπλες Δυνάμεις ως μείωση της αμυντικής ικανότητας της χώρας; Μείωση των «μιζών» και των κερδών των εμπορών όπλων θα είναι. Και είναι η πιο ευχάρι-

στη μείωση που μπορεί να υπάρξει. Και θα είναι όπλα στα χέρια των παλικαριών, ανδρών και γυναικών, που είναι στο στρατό, να έχουν τα καταλληλότερα όπλα γι' αυτό που χρειάζονται. Δεν αγοράζουμε όπλα για τους εμπόρους. Αγοράζουμε όπλα για τις Ένοπλες Δυνάμεις, για την ασφάλεια της χώρας και την αποτελεσματικότητά τους. Αυτά μειώνονται, όχι οι εξοπλισμοί, αλλά ο «αέρας» των υπερκερδών γύρω από τους εξοπλισμούς. Και αυτο-θεσμιζεται με διάυγεια. Η Βουλή είναι η ελέγχουσα και γι' αυτό είναι ένας πρόσθετος λόγος, όχι να κατηγορηθεί το νομοσχέδιο, αλλά και να επαινεθεί και να ψηφισθεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Πέτρο Ευθυμίου. Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, τον κ. Σπύρο Χαλβατζή, να λάβει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια ότι έχουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο καταγράφει, κωδικοποιεί μία σειρά νόμων και διατάξεων και προσπαθεί να αντιμετωπίσει υπαρκτά προβλήματα.

Ωστόσο, το αποτέλεσμα που θα φέρει εκτός όλων των άλλων είναι ότι θα μειώσει τα εισοδήματα των αξιωματικών και θα μειώσει και τον αριθμό των υπηρετούντων αξιωματικών.

Ακούμε πομπώδεις δηλώσεις. Γίνεται λόγος για νομοσχέδιο που αλλάζει ριζικά τα δεδομένα στο στράτευμα. Δεν έγινε, όμως, καμμία αναφορά για το ΝΑΤΟ. Εδώ έχουμε να κάνουμε με αλλαγές στον προσανατολισμό του ΝΑΤΟ. Και οι αλλαγές αυτές εντάσσονται κατευθείαν στη νατοϊκή λογική. Το ΝΑΤΟ, ύστερα από δέκα, έντεκα χρόνια, ετοιμάζει μία νέα στρατηγική αντίληψη. Και ειπώθηκε χθες από την αγορήτριά μας, τη Λιάνα Κανέλλη, ότι στις 4-4-2010 οι ηγέτες του ΝΑΤΟ ανέθεσαν στο Γραμματέα του να ετοιμάσει αυτή τη νέα στρατηγική αντίληψη. Και, βεβαίως, ειπώθηκε ότι επικεφαλής αυτής της δράσης είναι η κ. Ολμπράιτ! Πολύ γνωστή!

Βλέπετε, τα γεράκια του ιμπεριαλισμού είναι πάντα στην πρώτη σειρά εφεδρείας, ώστε στην πρώτη ζήτηση να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, να είναι διαθέσιμα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Είμαστε στο μέσον μίας βαθιάς οικονομικής κρίσης. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με τη στήριξη αντικειμενικά της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ, έχουν κάνει μία επίθεση στα εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα, στα μεροκάματα, στις συντάξεις, παντού! Και βλέπετε ότι μεσοσύσης της οικονομικής κρίσης, ταυτόχρονα, έχουμε τεράστιες πιέσεις για αγορές πολεμικού υλικού. Και, βεβαίως, υπάρχει και η έγκριση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να γίνουν αυτές οι αγορές! Συνεπώς, ας μη λέμε ό,τι θέλουμε και κοροϊδεύουμε τον κόσμο!

Οι νατοϊκοί σήμερα προετοιμάζουν στρατιωτικές επιχειρήσεις. Και εδώ χρησιμοποιούνται λέξεις με διαφορετικό νόημα. Πρόληψη, αποτροπή, υπεράσπιση των χωρών-μελών, νόμιμα δικαιώματα των μελών της Συμμαχίας. Και, βεβαίως, αρκετά πράγματα αλλάζουν. Οι Ένοπλες Δυνάμεις, από τη σταθερότητα αλλάζουν και γίνονται ευέλικτες, κινητικές, αλλά και η Συμμαχία γίνεται πιο ευέλικτη, για να μπορέσει να φθάνει παντού.

Ανέφερε η ειδική αγορήτριά μας, η Λιάνα Κανέλλη, ότι το 7% των Δυνάμεων οποιαδήποτε στιγμή μπορεί να το ζητήσει και να το χρησιμοποιήσει το ΝΑΤΟ. Και, βεβαίως, σε ένα βάθος χρόνου, σε μία προοπτική που μπορεί να είναι και σχετικά σύντομη, αυτό μπορεί να φθάσει και στο 40% των Δυνάμεων!

Και ο κ. Στυλιανίδης, εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έκλεισε την τοποθέτησή του, μιλώντας για έναν ανεξάρτητο στρατό, σε μία ανεξάρτητη χώρα, σε μία ανεξάρτητη Ελλάδα!

Καθίστε, βρε παιδιά! Αφού συμφωνείτε απόλυτα με το ΝΑΤΟ, με όλες τις επιλογές του, με όλες τις κατευθύνσεις του, με όλες τις εντολές του, πώς μπορεί να συμβαίνουν και να είναι συμβατά και η ανεξαρτησία και η νατοϊκή επιλογή;

Μιλάτε για επετηρίδα των αξιωματικών. Αν αύριο το ΝΑΤΟ και η κ. Ολμπράιτ, η οποία ηγείται αυτής της επιτροπής, προτείνουν αλλαγές, τότε «θα αλλάξουν» και οι προσανατολισμοί, οι ανάγκες και οι στόχοι του Υπουργείου Άμυνας της Ελλάδας.

Και ασφαλώς, για να είμαστε ειλικρινείς, πρέπει να πούμε ότι δεν προχωράνε οι στόχοι με βάση τις πραγματικές ανάγκες της χώρας, αλλά στη βάση των αναγκών, των απαιτήσεων, των επιλογών του ΝΑΤΟ. Ανάλογα, βέβαια, με τις επεμβατικές δραστηριότητες του ΝΑΤΟ στα πέρατα του κόσμου, καθορίζονται πολλά πράγματα.

Ο κύριος Υπουργός έδωσε μία διαβεβαίωση σχετικά με το προεδρικό διάταγμα ότι θα έρθει κάποια στιγμή να γίνει συζήτηση. Και βεβαίως, θα γίνει μόνο συζήτηση. Την απόφαση, θα την πάρει η Κυβέρνηση. Καλώς!

Εμείς έχουμε τοποθετηθεί πολλές φορές ότι είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι μ' αυτή τη λογική των προεδρικών διαταγμάτων. Να σας θυμίσω κάτι. Υπήρχαν τα προεδρικά διατάγματα που έπρεπε να γίνουν και να εξασφαλιστεί η κυριότητα της Λίμνης Βιστωνίδας με βάση τη Συνθήκη Ραμσάρ, κ.λπ.. Και θα είχε εξασφαλιστεί η ιδιοκτησία από την πλευρά του κράτους. Και δεν θα πήγαινε κανένας καλόγερος και κανένας ηγούμενος, σε συνεργασία με επιχειρηματικές δραστηριότητες, να λεηλατήσει αυτό το χώρο. Λοιπόν;

Επίσης, αν ψάξουμε, θα δούμε ότι υπάρχουν πάρα πολλοί νόμοι, οι οποίοι δεν υλοποιούνται, γιατί δεν έχουν εκδοθεί για μήνες και χρόνια αντίστοιχα προεδρικά διατάγματα, τα οποία είχαν αναφερθεί ότι θα γίνουν.

Και σε ό,τι αφορά την προαγωγή κατ' απόλυτον εκλογή, να συμπεριεστούμε ότι εν πάση περιπτώσει δεν μπορεί ένας να είναι πρώτος στην τάξη και ύστερα από είκοσι πέντε χρόνια να είναι πάλι πρώτος! Μπορεί να στραβοπατήσει, μπορεί να καθυστερήσει. Όμως, οι όροι, οι προϋποθέσεις, με τις οποίες θα προαχθεί κατ' εκλογήν, κατ' επιλογήν, αναφέρονται και στις θέσεις στις οποίες υπηρέτησε. Μα, δεν πήγε αυτοβούλως! Κάποιος τον έστειλε. Κάποιος τον διαμόρφωσε. Κάποιος έκρινε ότι έχει μία ορισμένη αξία αυτός ο άνθρωπος και τον τοποθέτησε σε θέσεις νατοϊκές ή άλλων ιμπεριαλιστικών οργανισμών.

Η αλήθεια είναι –λείπει ο κ. Ευθυμίου– ότι όχι μόνο στο σημερινό νομοσχέδιο, αλλά σε πάρα πολλά νομοσχέδια, τα πυρά ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑΣΟΚ είναι άσφαιρα. Και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, με πραγματικά πυρά επιτίθενται κατά καιρούς, χτυπάνε το εργατικό λαϊκό κίνημα, χτυπάνε τα εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα. Σήμερα, χτυπάνε τα φανταράκια και τους υπαξιωματικούς!

Λέμε ότι το Αιγαίο είναι το κύριο μέτωπο. Αν είναι το κύριο μέτωπο, πρέπει να ενισχυθεί το Ναυτικό, οι δυνάμεις του, οι αξιωματικοί του και όχι να μειώνεται και να υποβαθμίζεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμη.

Μεγάλη συζήτηση έγινε για το μνημόνιο και τις αιτίες για τις οποίες φθάσαμε σ' αυτό. Χθες αναφέρθηκαν πολλοί σ' αυτό. Και πάλι αναφέρθηκε ότι αυτό που κάναμε, το κάναμε για να σώσουμε τη χώρα. Η αλήθεια και η πραγματικότητα είναι ότι όλα όσα αντεργατικά, αντιλαϊκά, εφαρμόζονται όλη αυτήν την περίοδο με την επίθεση στα εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα και κατακτήσεις, ήταν μέσα στο πρόγραμμα και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Έχουμε συχνά πολλές δηλώσεις. Ο κ. Παπακωνσταντίνου επανειλημμένα τόνισε, όπως και άλλοι Υπουργοί, «αυτή είναι η πολιτική μας, αυτά που εφαρμόζουμε σήμερα είναι το πρόγραμμά μας και δεν μας υποχρεώνει καμμία τρόικα, κανένας Ευρωπαίος...» –για να μην τον χαρακτηρίσω αλλιώς– «...να το εφαρμόσουμε».

Ας σταματήσει, λοιπόν, αυτή η συζήτηση για το μνημόνιο και από τη Νέα Δημοκρατία! Η Νέα Δημοκρατία συμφωνεί απολύτως με την κυρίαρχη πολιτική! Και όχι απλά συμφωνεί, αλλά την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης την εφαρμόζει και την εφαρμόζει. Η πολιτική του ΝΑΤΟ ενισχύει το μεγάλο κεφάλαιο. Και αυτό όχι σε θεωρητικό επίπεδο, αλλά στην καθημερινή πολιτική πρακτική. Το μνημόνιο είναι αποτέλεσμα και συνέπεια των πολιτικών που εφαρμόστηκαν τα τελευταία χρόνια από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ. Όλα τα χρόνια, νομότυπα, δίνον, χαρίζον στο μεγάλο κεφάλαιο κίνητρα, επιδοτήσεις, φοροαπαλλαγές, αλλά και ζεστό χρήμα.

Έγινε χθες μία αναφορά στους S 300 από τον κ. Γιαννόπουλο της Νέας Δημοκρατίας και έθεσε κάποια ερωτήματα. Μα, πού ζει ο κ. Γιαννόπουλος; Εμείς, ως ΚΚΕ, καταθέσαμε μία ερώτηση, γιατί δημοσιεύτηκε στον Τύπο ότι κατά τη συνάντησή του κ. Νετανιάχου με τον Πρωθυπουργό κ. Παπανδρέου, ο κ. Νετανιάχου ζήτησε από τον κ. Παπανδρέου τους S 300, γιατί θέλει ο στρατός του Ισραήλ να τους χρησιμοποιήσει σε εκπαιδευτική διαδικασία, να τους εξουδετερώσει –για τέτοιο στόχο τους θέλει– σε ασκήσεις της Αεροπορίας και του Ναυτικού του.

Και αυτό γιατί το Ισραήλ λέει ότι ανάλογα όπλα έχει το Ιράν και μπορεί αύριο, μεθαύριο να το χρειαστεί αυτό και στην πράξη, όχι μόνο στη θεωρία.

Το κύριο ζήτημα, αυτό που θα καθορίσει τις σχέσεις από εδώ και πέρα είναι η ύπαρξη τεράστιων ποσοτήτων, κοιτασμάτων φυσικού αερίου και πετρελαίου στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Είναι πολλοί, πάρα πολλοί αυτοί που ενδιαφέρονται: Είναι η ΗΠΑ, η Ρωσία και άλλες δυνάμεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Τέλος, σχετικά με τη θητεία και το ρόλο της, θα ήθελα να πω πως πρέπει σταματήσουν τα πομπώδη και να δούμε μια πραγματικότητα. Η στρατιωτική θητεία δεν είναι τιμωρία. Πήγαμε φαντάροι σε δύσκολες εποχές την περίοδο της δικτατορίας. Είμαστε σήμερα σε μια κατάσταση που μόνο στο Πεζικό υπάρχει θητεία, ενώ στην Αεροπορία και στο Ναυτικό όχι. Και, βέβαια, έχουμε ένα στρατό επ' αμοιβή.

Κύριε Μπεγλίτη, μικρός στρατός σημαίνει λίγοι αξιωματικοί. Λίγοι αξιωματικοί σημαίνει ότι δεν καλύπτονται τα κενά.

Στο Ιράκ σήμερα πολέμουν όχι μόνο στρατιώτες από τις δυνάμεις των προθύμων, αλλά στρατιώτες από διάφορες επιχειρήσεις, μισθοφορικός στρατός. Είμαστε –και θα εξακολουθήσουμε να είμαστε– κατηγορηματικά αντίθετοι με το μισθοφορικό στρατό, ο οποίος δυστυχώς στη χώρα μας συνεχώς αυξάνεται. Και φυσικά, ο μισθοφορικός στρατός και γενικότερα ο μισθοφόρος δεν πολεμάει ούτε για αξίες ούτε για οράματα ούτε για ιδανικά ούτε για πατρίδα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Χαλβατζή, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Οι Ένοπλες Δυνάμεις νομίζω ότι είναι το πεδίο εκείνο, το οποίο κατεχοχόν θα έπρεπε να είχε μείνει έξω από κομματισμούς, φανατισμούς, ακρότητες και ρουσφετολογικές ρυθμίσεις. Έχουμε, όμως, κακοπληρωμένα στελέχη, υποστελεχωμένες μονάδες, κομματισμό και έλλειψη χρημάτων για εξοπλισμούς.

Είναι αλήθεια ότι είναι ενθαρρυντικό ότι υπάρχει στο τιμόνι των Ενόπλων Δυνάμεων η παρούσα πολιτική ηγεσία, η οποία έχει συγκεκριμένο αποτύπωμα στο δημόσιο βίο της χώρας και που φυσικά παρέλαβε ένα μπάχαλο από τον τελευταίο Υπουργό της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Μειμαράκη στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Την ίδια ώρα η Τουρκία εξακολουθεί να συναρμολογεί F16, να παράγει συστήματα λείζερ και ρομποτικής, να κάνει ασκήσεις για παράκαμψη του Έβρου με πλωτές γέφυρες.

Ο κ. Σπηλιώτης Σπηλιωτόπουλος ήρθε πριν λίγες μέρες στην Εξεταστική Επιτροπή για τη «SIEMENS» και μας είπε ότι εκατόν είκοσι αμυντικές βιομηχανίες υπάρχουν στην Ελλάδα και μπορούν να παράγουν τα πάντα, από φρεγάτες μέχρι προηγμένα συστήματα κάθε είδους. Δυστυχώς, όμως, όπως είπε ο κ. Σπηλιωτόπουλος, δεν υπάρχει πολιτική βούληση.

Ο κ. Τσοχατζόπουλος ήρθε αμέσως μετά τον κ. Σπηλιωτόπουλο στην Εξεταστική για τη «SIEMENS» και μας είπε ότι στο μεγάλο εργοστάσιο της ΠΥΡΚΑΛ στο Αίγιο έψηναν αρνιά στην αυλή του. Φανταστείτε το contrast: Οι Τούρκοι συναρμολογούν F16 και εμείς τρώμε κοκορέτσια και σπιληνάντερα στην αυλή του μεγάλου εργοστασίου της ΠΥΡΚΑΛ στο Αίγιο που θα μπορούσε να παράγει πυρομαχικά για τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Το νομοσχέδιο που μας παρουσιάζετε ασχολείται με τη διαφάνεια και τη δημοκρατία. Αυτό είναι καλό. Αυτό μάλιστα είναι ιδιαίτερα εμφανές στα άρθρα 1 έως 70. Όμως, αποτελεί ή όχι αποτυχία των δύο φθαρμένων κομμάτων το ότι τριάντα έξι χρόνια μετά την πτώση της δικτατορίας συζητούμε ακόμη για αυτά;

Μίλησε ο κ. Μπεγλίτης για κατάργηση των αντισταθμιστικών ωφελημάτων. Αυτή είναι μια ενδιαφέρουσα ιδέα, αφού ούτε υλοποιούνται ούτε ωφελήματα είναι, αφού δεν μας ωφελούν. Η Ισπανία, όμως, πώς μπόρεσε –όπως είπε ο ίδιος ο κ. Μπεγλίτης στην επιτροπή– να μειώσει το κόστος των αμυντικών συστημάτων που προμηθευόταν και παράλληλα να αναπτύξει μια εθνική, αμυντική βιομηχανία με βάση αυτά τα αντισταθμιστικά ωφελήματα; Πώς το έκαναν οι Ισπανοί και δεν μπορέσαμε να το κάνουμε εμείς; Έτσι λοιπόν, οι Ισπανοί έχουν μια εθνική, αμυντική, εξαγωγική βιομηχανία, ενώ εμείς δεν έχουμε τίποτα. Είπαμε τι έχουμε. Αρνιά στην αυλή της ΠΥΡΚΑΛ στο Αίγιο, όπως είπε ο κ. Τσοχατζόπουλος.

Έρχομαι τώρα στο θέμα για τα στρατόπεδα. Καλό είναι να δίνονται για άλλη χρήση όσα στρατόπεδα παραμένουν ανενεργά. Εδώ, όμως, θα ήθελα την τοποθέτηση του Υπουργού για το θέμα της αλλαγής των ορίων του ναυτικού οχυρού –αυτή είναι η διατύπωση του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας– μέσα στην Αττική, για να κατασκευαστεί το περίφημο τζαμί. Η σημειολογία είναι προφανής: Συρρικνώνεται μια στρατιωτική εγκατάσταση, για να φτιαχτεί ένα τζαμί.

Θα καταθέσω το έγγραφο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης κατ'εξουσία για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εδώ, λοιπόν, έχει φτάσει η Ελλάδα με τα δύο φθαρμένα κόμματα εξουσίας. Συρρικνώνονται στρατιωτικές εγκαταστάσεις και φτιάχνονται τζαμιά. Και δεν κατάλαβα και την αποστροφή του εγγραφίου που λέει «οι σχετικές δαπάνες θα καλυφθούν ενδοκυβερνητικά με μέριμνα του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας».

Για να πούμε και ένα καλαμπουράκι, γιατί οι ώρες είναι δύσκολες, θα υπάρξει δηλαδή ρεφενές από την κ. Μιλένα Αποστολάκη, τον κ. Κεγκερόγλου, τον κ. Ρήγα, τον κ. Παπακωνσταντίνου ή την κ. Τζάκρη; Θα συμβάλλετε όλοι για να φτιαχτεί το τζαμί; Τί θα πει «θα καλυφθεί ενδοκυβερνητικά με μέριμνα του Υπουργείου Οικονομίας η δαπάνη για να φτιαχτεί το τζαμί»; Μήπως θα το πληρώσουμε εμείς, όταν οι εκκλησίες, παραδείγματος χάριν, στην κατεχόμενη Κύπρο γίνονται στάβλοι;

Όσον αφορά την παράλληλη επετηρίδα, αποτελεί πάγια θέση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και χαϊρόμαστε που η παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας προσχωρεί προς αυτήν την άποψη. Δεν το έκανε η Νέα Δημοκρατία και δεν ωφελήθηκε ούτε η ίδια ούτε η πατρίδα.

Μήπως, όμως, με τον τρόπο υλοποίησης που προτείνει το Υπουργείο θα οδηγηθούμε σε αξιωματικούς ταπεινωμένους που θα μπαίνουν στην άκρη με την παράλληλη επετηρίδα, χωρίς αρμοδιότητες και θα περιμένουν απλώς να συνταξιοδοτηθούν; Μήπως είναι ώρα να αντιγράψουμε αυτό που κάνουν οι Τούρκοι, οι οποίοι εκμεταλλεύονται τους αξιωματικούς τους οποίους σπουδάζουν, τους εκπαιδεύουν και μετά τους χρησιμοποιούν ως think tank; Μήπως είναι ώρα να το κάνουμε αυτό, γιατί οι Τούρκοι πέτυχαν και εμείς αποτύχαμε; Μήπως πρέπει να καταργηθεί και η αναχρονιστική ανάκληση αποστράτων, ενέργεια η οποία έφερε ενστάσεις, φατριασμούς, κομματισμούς και άθλιο χειρισμό εθνικών κρίσεων, όπως ξέρουμε πολύ καλά;

Οι στρατολογίες νομίζω ότι χρειάζονται πλήρη και ριζική αναμόρφωση. Ίσως, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση η προσπάθεια που κάνετε με το νομοσχέδιο. Είναι γνωστά τα χάλια με την απαλλογία στρατεύσεως κάποιων εχόντων, οι οποίοι έπαιρναν και έφερναν μαϊμού-χαρτιά και έμειναν ατιμώρητοι, βρίσκονταν ξαφνικά να είναι πολύτεκνοι, ενώ δεν είχαν παιδιά ή είχαν ηχηρά ονόματα και έτσι παρέμειναν αστράτευτοι.

Υπήρξε μια αναφορά στην Επιτροπή για τη MOMA. Εγώ έχω μεγαλώσει σε έναν από τους πιο ωραίους, αλλά πιο δύσκολους νομούς της Ελλάδας. Ο πατέρας μου ήταν πολιτικός μηχανικός

του Υπουργείου Δημοσίων Έργων. Ήμασταν στις Κυκλάδες. Τους δρόμους των Κυκλάδων τους έφτιαξε η MOMA. Εκείνη την εποχή, λοιπόν, έρχονταν οι φαντάροι με τα μηχανήματα του στρατού και έφτιαχναν –όπως και σε όλη την Ελλάδα- δρόμους. Μήπως αυτήν την εποχή που έχουμε προβλήματα οικονομικά πρέπει να ξαναδούμε το ζήτημα της επανεργοποίησης της MOMA, ώστε να υπάρξουν οικονομίες κλίμακας, να μη φεύγουν χρήματα από το παράθυρο με τους εργολάβους -γνωρίζουμε όλα τα δεινά που έχει υποστεί ο ελληνικός λαός- και παράλληλα να φτιαχτούν και δρόμοι, όπως φτιάχνονταν επί δεκαετίες σε όλη την Ελλάδα ακόμη και σε δύσβατες περιοχές;

Τέλος, για την αξιολόγηση των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων υπάρχουν διαδικασίες που μπάζουν. Να κοιτάξουμε όμως, και του θέματος των αδειών. Εγώ στον Έβρο, ήμουν στο Διδυμότειχο είδα παιδιά που είχαν έρθει από την άλλη άκρη της Ελλάδας και έπρεπε να ταξιδέψουν μιάμιση ώρα για να πάνε στα σπίτια τους, επειδή δεν είχαν βύσμα. Έκαναν, λοιπόν, μετακινήσεις μακριά από τα σπίτια τους, ενώ κάποιοι άλλοι υπηρετούσαν ως καντηλανάφτες –υπάρχει ειδικότητα καντηλανάφτης- και σιτιστής περιστεριών, έχοντας πάρει μετάθεση σε σικ περιοχές της Αθήνας.

Κύριε Υπουργέ, ξέρω ότι έχετε την πολιτική βούληση. Κόψτε το μαχαίρι αυτό. Σταματήστε τα παράκεντρα με τις «γλυκές» μετακινήσεις για κάποιους, οι οποίοι έχουν βύσματα ή ηχηρά ονόματα και όλα τα υπόλοιπα, ώστε να υπάρξει δικαιοσύνη για όλους τους Έλληνες που υπηρετούν στο στρατό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Παραλάβατε μια τραγική κατάσταση από τον κ. Μείμαρκα – είναι αλήθεια αυτό- ο οποίος δεν συνέχισε όσα είχε εισάγει ο κ. Σπηλιωτόπουλος. Αφήστε πίσω το άθλιο παρελθόν της Νέας Δημοκρατίας και τα δικά σας αμαρτήματα, τα οποία είναι πολύ μεγάλα την εικοσαετία που κυβερνούσατε, γιατί προφανώς οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν είναι ούτε ΕΛΤΑ, ούτε ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, ούτε ΗΛΠΑΠ. Πρέπει να είναι αυτό που λέει το όνομα τους, πρέπει να είναι ένοπλες και μάλιστα πάνοπλες δυνάμεις, γιατί καμμία άλλη δύναμη δεν μπορεί να μας σώσει από τον ξεσάλωμένο εθνικισμό των Τούρκων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αϊβαλιώτη.

Το λόγο έχει ζητήσει ο κύριος Υπουργός.

Κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Από τις συζητήσεις που έκαναν οι συνάδελφοι, υπάρχει ένα ζήτημα, το οποίο θα μπορούσαμε να το ενσωματώσουμε με βάση και αυτά που είπε ο κ. Αλευράς και άλλοι συνάδελφοι.

Επιτρέψτε μου να συμπληρώσω: «Στο άρθρο 28, παράγραφος 13, περίπτωση (3), εδάφιο (στ) προστίθεται στοιχείο 5 ως εξής:

«5. Τμηματάρχης Διεύθυνσης του ΓΕΑ ή ΑΤΑ ή λοιπών Διοικήσεων της Πολιτικής Αεροπορίας».

Ορισμένες ειδικότητες, οι αξιωματικοί αεράμυνας, δηλαδή, πιο συγκεκριμένα μπορούν να καταλαμβάνουν και αυτή τη θέση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, να κατατεθεί στα Πρακτικά και να διανεμηθεί.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δίνω την προσθήκη στα Πρακτικά για να ενσωματωθεί.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα προσθήκη, η οποία έχει ως εξής:

«Στο άρθρο 28, παράγραφος 13, περίπτωση (3), εδάφιο (στ) προστίθεται στοιχείο 5 ως εξής:

«5. Τμηματάρχης Διεύθυνσης του ΓΕΑ ή ΑΤΑ ή λοιπών Διοικήσεων της Πολιτικής Αεροπορίας».)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Εάν μου επιτρέπετε -και με την άδεια σας- θα ήθελα να συνηγορήσουμε για το πώς θα κλείσουμε τη συζήτηση. Έχουν ειπωθεί κάποια πράγματα και θα ειπωθούν και αύριο. Δεν χρειάζεται να

επαναλαμβάνουμε την ίδια επιχειρηματολογία, διότι υπάρχει η ανάγκη μιας ουσιαστικής προσέγγισης.

Θέλετε, λοιπόν, να πω δυο λόγια και να κλείσουμε τη συζήτηση επί αυτής της ενότητας και αύριο να τοποθετηθούν ξανά οι εισηγητές των κομμάτων, προκειμένου να μπορούμε και στη συζήτηση για τη δημοκρατία;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ας μη δευτερολογήσουμε σήμερα. Θα το κάνουμε αύριο, για να έχουμε και περισσότερο χρόνο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Θα πω, λοιπόν, δυο κουβέντες.

Παρά τη φαινομενική ένταση, νομίζω ότι κάναμε μια πολύ καλή συζήτηση. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει κανείς που να πιστεύει ότι επικρατεί μια άψογη κατάσταση την οποία εμείς ερχόμαστε να διαταράξουμε. Ερχόμαστε να προσφέρουμε περισσότερες εγγυήσεις διαφάνειας, νομιμότητας, αξιοκρατίας, επαγγελματισμού και ποιότητας.

Δεν θέλω να ακούω αντιφατικά επιχειρήματα. Για παράδειγμα, δεν θέλω να ακούω από τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να λέει να αφήσουμε στα επιτελεία τις μεταθέσεις και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο να λέει να πούμε στο νόμο ποιο θα είναι το συμβούλιο μεταθέσεων.

Προσπαθούμε να κάνουμε πράγματα οργανωμένα, ζυγισμένα και αποτελεσματικά. Εδώ είμαστε! Το Στρατόπεδο Παπάγου, όπου εδρεύει το Υπουργείο, είναι ανοιχτό σε όλους σας, στις ηγεσίες όλων των κομμάτων, σε όλα τα μέλη της Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας και σε όλα τα μέλη της Επιτροπής Εξοπλισμών. Ασκείστε κοινοβουλευτικό έλεγχο και ζητήστε τα έγγραφα, προκειμένου να έχετε όλες τις πληροφορίες και βοηθήστε να διαμορφώσουμε ένα κλίμα ευρύτατης και στέρεης συναίνεσης στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων. Ελάτε να εκτιμήσουμε μαζί τα διεθνοπολιτικά δεδομένα. Πρέπει όλη η Βουλή, όλη η κοινωνία και όλος ο ελληνικός λαός να έχουμε συνείδηση του συσχετισμού δυνάμεων, αίσθηση της απειλής και ένα πατριωτικό φρόνημα που βρίσκεται στη βάση και τον πυρήνα της άμυνας της χώρας.

Με αναπαραγωγή κομματικών στερεοτύπων και τεχνητών αντιθέσεων δεν πηγαίνουμε στον 21ο αιώνα με το ρυθμό που πρέπει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Η Νέα Δημοκρατία έχει κάνει την επιλογή να «χτυπά» το μνημόνιο. Για σκεφθείτε. Τι θα έκανε η Νέα Δημοκρατία, αν εκείνη την ημέρα –όταν είχα έρθει στην Αίθουσα, το Μάιο και ψηφίστηκε το πρώτο νομοσχέδιο και έγινε νόμος του κράτους- ανακινώναμε ότι πρέπει να ακολουθήσουμε τη διαδικασία των 3/5;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Γιατί δεν το κάνατε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν το κάναμε από αίσθηση ευθύνης. Γιατί αντιλαμβανόμασταν τη στρατηγική κρίση του κόμματός σας και εμείς σας αντιμετωπίζουμε με σεβασμό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Γιατί δεν το κάνατε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ξέρουμε πόσο μεγάλες είναι οι αντιφάσεις και πόσο μεγάλα και πιεστικά είναι τα στρατηγικά σας αδιέξοδα.

Εμείς θέλουμε μια Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία να έχει υπόσταση, να λειτουργεί, να υπάρχουν αντιβάρη. Θέλουμε ένα πολιτικό σύστημα το οποίο να βρίσκεται σε επαφή και επικοινωνία με την κοινωνία, να εκφράζει την αγωνία της κοινωνίας και όχι το φόβο και την αγωνία μιας τρομοκρατημένης κοινωνίας. Θέλουμε ένα πολιτικό σύστημα, το οποίο να εκφράζει την προσδοκία και την ελπίδα μιας κοινωνίας που εκφράζεται πολιτικά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Όλα αυτά προσπαθούμε να τα αντιμετωπίσουμε, όπως επίσης προσπαθούμε να λύσουμε και τα θέματα που θα δούμε αύριο και τα οποία είναι σημαντικότερα ζητήματα που συνδέονται με τις αμυντικές δαπάνες.

Δεν υπάρχει ένας Έλληνας πολίτης –ένας!- που να μη θέλει αξιόμαχο και αποτελεσματικό στρατό και αίσθημα ασφάλειας το οποίο του παρέχουν οι Ένοπλες Δυνάμεις, αλλά ταυτόχρονα και τις μεγαλύτερες δυνατές οικονομίες στις αμυντικές δαπάνες. Όλες οι συζητήσεις αρχίζουν και τελειώνουν στις αμυντικές δα-

πάνες. Άρα, πρέπει πραγματικά να δώσουμε μία απάντηση σ' αυτό το ζήτημα. Και δίνουμε απάντηση διαφάνειας και εκλογίκευσης. Και αυτή η απάντηση είναι μια απάντηση που τονώνει το αίσθημα της εθνικής ακεραιότητας και ανεξαρτησίας. Είμαστε ιστορικό μέλος του ΝΑΤΟ, ανήκουμε στους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Προστατεύουμε την ακεραιότητα της χώρας και τα εθνικά συμφέροντα με τη συμμετοχή μας σ' αυτούς τους θεσμούς.

Το γεγονός ότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής –και το επανалаμβάνω για πολλοστή φορά– αναγκάστηκε το 1974 να ανακοινώσει, εκφράζοντας το φρόνημα του ελληνικού λαού, την αποχώρηση από το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ, μείωσε τη δυνατότητα της χώρας, δυστυχώς κατ' αποτέλεσμα, να μετέχει ισότιμα στον επιχειρησιακό σχεδιασμό του ΝΑΤΟ και στη δομή διοίκησης στο επίπεδο που ήταν πριν από το 1974.

Και από το 1980 που η κυβέρνηση Ράλλη επανέφερε τη χώρα στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ μέχρι σήμερα –δηλαδή επί τριάντα χρόνια– αγωνιζόμαστε να βρούμε τις ισορροπίες που είχαμε το 1974. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και όλη μας η συμμετοχή σ' αυτές τις δραστηριότητες γίνεται στο όνομα της προστασίας της ειρήνης στην περιφέρειά μας, στην περιοχή μας και των ζωτικών εθνικών μας συμφερόντων. Διότι, όταν είσαι έξω από αυτές τις διαδικασίες, εκτίθεσαι σε κινδύνους για τα εθνικά σου συμφέροντα. Είναι τόσο απλή η λογική. Είναι πάρα πολύ απλή η λογική.

Βεβαίως, όταν οι φίλοι μου της Νέας Δημοκρατίας τεμαχίζουν τη σκέψη τους μεταξύ ενός απόλυτου συντηρητισμού και μιας πολιτικής την οποία αυθεντικά εκφράζει το ΚΚΕ, δημιουργείται μια σύγχυση η οποία είναι ανυπερβλήτη και αθεράπευτη. Αυτό είναι το στρατηγικό πρόβλημα. Δεν μπορείτε να είστε ταυτόχρονα εκφραστές ενός συντηρητικού λόγου και μιας απόλυτης άρνησης της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομιματικού Ταμείου. Αυτός ο λόγος –και το λέω πολύ φιλικά– είναι ένας λόγος ο οποίος δεν γίνεται αντιληπτός, χάνεται μέσα στις αντιφάσεις του. Γι' αυτό, θα παρακαλούσα να τα σκεφθείτε όλα αυτά. Άλλωστε, έχουμε το χρόνο και αύριο να συνεχίσουμε τη συζήτηση.

Σας ευχαριστώ πραγματικά για τις παρατηρήσεις σας. Να ξέρετε ότι και η πιο οξεία παρατήρηση καταγράφεται, γιατί μπορεί να έχει μέσα ένα σπέρμα ακρίβειας. Όλα αυτά θα τα ελέγξουμε.

Και τώρα, θα σας παρακαλούσα, κύριε Πρόεδρε, να κηρύξετε πραιωμένη τη συζήτηση και να προχωρήσουμε στην ψηφοφορία...

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό για ένα σχόλιο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Στυλιανίδη, αφήστε να κλείσουμε τη συζήτηση. Ειλικρινά, σας παρακαλώ προσωπικά. Θα μιλήσουμε μετά για τη δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Στυλιανίδη, ας κλείσουμε εδώ τη συζήτηση.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Επιμένω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, λοιπόν, έχετε το λόγο για ένα λεπτό για την ενότητα του πολιτικού λόγου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ο κ. Βενιζέλος κόντεψε να μας πείσει ότι ενδιαφέρεται περισσότερο για τη μοίρα της Νέας Δημοκρατίας απ' ό,τι για την Κυβέρνηση. Είναι ένας έξυπνος τρόπος που συχνά και έντεχνα τον χρησιμοποιεί, για να πετάξει τη μπάλα στην κερκίδα. Σε δυσχερή θέση μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα βρίσκεται η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, που αν και δεν το πιστεύει –και γι' αυτό τότε είχε εγείρει την ένσταση για την εφαρμογή των εκατόν ογδόντα μίας ψήφων– υπηρετεί τη λογική του μνημονίου, γιατί έτσι επέλεξε ο Πρωθυπουργός του.

Η διπροσωπία και η δισυνόστατη τοποθέτηση, λοιπόν, επί του μνημονίου είναι ζήτημα της Κυβέρνησης. Αυτό το σχέδιο νόμου υπηρετεί τη λογική του μνημονίου και θίγει ουσιαστικά τις Ένοπλες Δυνάμεις, γιατί προσπαθεί να κερδίσει οικονομικά μέσα από αυτές τις αλλαγές που κάνει, αλλά σε βάρος του αξιόμαχου.

Σε μας δεν υπάρχει διαφοροποιημένη θέση. Η τοποθέτησή μας είναι ενιαία, είναι σαφής και πιστεύουμε και επιμένουμε στον

πυρήνα της σκέψης που, ήδη, αναλύσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Στυλιανίδη, θα έχουμε το χρόνο και αύριο. Σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται πραιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων από 1 έως και 70 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Υπηρεσιακή εξέλιξη και ιεραρχία των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων –Θέματα διοίκησης των Ενόπλων Δυνάμεων, Στρατολογίας και συναφείς διατάξεις» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό με την προσθήκη της υπ' αριθμόν 219/10 τροπολογίας;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό με την προσθήκη της υπ' αριθμόν 219/10 τροπολογίας κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρος)
έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 55 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 55 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 56 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 56 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 57 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 57 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 58 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 58 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 59 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 59 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 60 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 60 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 61 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 61 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 62 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 62 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 63 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 63 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 64 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 64 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 65 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 65 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 66 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 66 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 67 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 67 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 68 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 68 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 69 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 69 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 70 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 70 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία για την ενότητα των άρθρων από 1 έως και 70 και προχωρούμε στο υπόλοιπο της ημερήσιας διατάξεως.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το ψήφισμα της 8ης Νοεμβρίου 2007 της Γενικής Συνέλευσης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών η 15η Σεπτεμβρίου καθιερώθηκε ως Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας.

Σήμερα τιμούμε τη δημοκρατία και τις αξίες που αυτή προσβέβει. Τιμούμε τον κοινοβουλευτισμό, το θεσμό που επιβεβαιώνει τη λαϊκή κυριαρχία και διακηρύσσουμε ότι ο λαός, ως οργανωμένη κοινότητα ελεύθερων και ίσων πολιτών, αποτελεί την πηγή και το σκοπό της δημόσιας εξουσίας.

Η δημοκρατία δεν ήταν και δεν είναι θέσφατο. Εκτίθεται σε κινδύνους, σε δοκιμασίες. Είναι ένα διακβέυμα, ένα στοίχημα, που συνεχώς κερδίζεται με θυσίες, με αγώνες, με επαγρύπνηση.

Σήμερα αποτίουμε φόρο τιμής και στους αγωνιστές της δημοκρατίας, χάρη στους οποίους απολαμβάνουμε τα αγαθά της ελευθερίας, της ειρήνης και της πολιτικής σταθερότητας.

Γνωρίζουμε, όμως, ότι η δημοκρατία είναι αυθεντική μόνο όταν ο δημόσιος λόγος και η πολιτική πράξη στηρίζονται στην ελεύθερη διαβούλευση των πολιτών της και αφορούν τις αγωνίες, τις προσδοκίες, τους προβληματισμούς τους.

Αυτή η αυθεντικότητα της δημοκρατίας προφυλάσσεται, όταν έχουμε μια πολιτεία ισχυρή ικανή να αντισταθεί σε σύγχρονες μορφές ελέγχου της εξουσίας σε εγχώριες ή διεθνείς εξουσίες, εμφανείς ή ενίοτε αφανείς.

Η δύναμη της δημοκρατίας στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στη δύναμη των σκεπτόμενων και υπεύθυνων πολιτών της, πολίτες που συμμετέχουν, ελέγχουν, αλλά και εκπληρώνουν το χρέος της αλληλεγγύης απέναντι στους συμπολίτες τους.

Όμως, το δημοκρατικό αίτημα δεν περιορίζεται μόνο στην άσκηση της κρατικής εξουσίας. Δημοκρατία σημαίνει σήμερα ισότητα ευκαιριών, κοινωνική δικαιοσύνη, ανεκτικότητα στη διαφορετικότητα, καταπολέμηση των διακρίσεων, προώθηση της δημιουργικότητας του ατόμου, ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και της αλληλεγγύης.

Νέα σχετικά φαινόμενα επαναπροσδιορίζουν τη δημοκρατία, ανανεώνουν το περιεχόμενό τους, τη θέτουν μπροστά σε νέες προκλήσεις και καθιστούν εκ των πραγμάτων αναγκαίες μεταρρυθμίσεις και αλλαγές στον τρόπο άσκησης της.

Η κατάλυση των οικονομικών συνόρων, η επιδίωξη των αγορών να επιβάλουν την απόλυτη κυριαρχία τους, η σύμπτωση ενίοτε οικονομικής δύναμης και ελέγχου των Μαζικών Μέσων Επικοινωνίας με επιδίωξη όχι μόνο την ενημέρωση του πολίτη και τον έλεγχο της εξουσίας, αλλά και τη διαμόρφωση συνειδήσεων και την επιβολή απόψεων, οι εκρηκτικές αλλαγές στην επικοινωνία

νία χάρη στην τεχνολογία, η συμμετοχή, επίσης, της χώρας μας και των άλλων χωρών σε ευρύτερους σχηματισμούς αλλάζουν την παραδοσιακή μορφή της δημοκρατίας.

Καλούμαστε να καλύψουμε ατέλειες ή αντινομίες, να μεριμνήσουμε για τον περιορισμό του δημοκρατικού ελλείμματος, όπως αυτό προκύπτει από την πολύπλοκη παγκοσμιοποιημένη μορφή της κοινωνίας μας.

Καλούμαστε να διευρύνουμε τη δημοκρατία μας, διευκολύνοντας και εξασφαλίζοντας την ουσιαστική συμμετοχή των πολιτών στη συνδιαμόρφωση των αποφάσεων, αλλά και στον καθημερινό έλεγχο και στη λογοδοσία κάθε μορφής εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καθιέρωση της 15ης Σεπτεμβρίου εδώ και τρία χρόνια από τα Ηνωμένα Έθνη ως Διεθνούς Ημέρας Δημοκρατίας δεν προσφέρεται, βέβαια, μόνο για να υμνήσουμε τη δημοκρατία που με κόπο και θυσίες οικοδομήθηκε, τη δημοκρατία που με κόπο και θυσίες κερδίσαμε. Η μέρα αυτή είναι ταυτόχρονα και μια αφορμή για προβληματισμό και δημιουργική συζήτηση για το μέλλον της και τις δυνατότητες της δημοκρατίας, για το μέλλον αυτής της χώρας και τις δυνατότητές μας.

Το Κοινοβούλιο, ως κατ' εξοχήν χώρος όπου σφυρηλατούνται οι αρχές και οι αξίες της δημοκρατίας, διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην εδραίωση και στην ενδυνάμωσή της. Όλοι μας εκτιμώ ότι αντιλαμβανόμαστε το χρέος να διασφαλίσουμε καθημερινά αυτήν την ποιότητα, την ποιότητα της δημοκρατίας μας, να πείθουμε τον πολίτη ότι ανταποκρινόμαστε στις ανάγκες και στις προσδοκίες του, να κερδίζουμε την εμπιστοσύνη του, την εμπιστοσύνη στους δημοκρατικούς θεσμούς.

Με την έμπνευση και ταυτόχρονα την ευθύνη που μας παρέχει η ιστορία μας, η ιστορία αυτού του τόπου όπου γεννήθηκε πριν από δυόμισι χιλιάδες χρόνια η δημοκρατία και με το βλέμμα στραμμένο στις σύγχρονες προκλήσεις, μπορούμε ως Έλληνες Βουλευτές, ως Έλληνες πολίτες να συνεχίσουμε με νέες προσδοκίες και ελπίδες τον αγώνα για μια πραγματική και ουσιαστική δημοκρατική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

Στην συνεδρίαση της Διάσκεψης των Προέδρων την περασμένη Πέμπτη συμφωνήσαμε όχι μόνο να διεξαχθεί αυτή η συζήτηση εδώ με την ειδική ημερήσια διάταξη, αλλά ταυτόχρονα να δοθεί η δυνατότητα και να τοποθετηθούν οι εκπρόσωποι όλων των κομμάτων, καθώς επίσης οι πρώην Πρόεδροι της Βουλής και βέβαια, ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης.

Δίνω το λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ τον κ. Πέτρο Ευθυμίου, για τρία λεπτά.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Για λόγους συμβολικούς, κύριε Πρόεδρε, θα έρθω στο Βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Βεβαίως. Όποιος θέλει μπορεί να κάνει χρήση του κεντρικού Βήματος.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δικαίως υπάρχει πάντα μια αίσθηση επιφύλαξης στη θέσπιση ειδικών ημερομηνιών, κατά τις οποίες πρέπει να τιμώνται κατ' εξοχήν τα αγαθά που πρέπει να θεωρούνται τα πιο πολύτιμα αγαθά της καθημερινής υπόστασης των κοινωνιών, των εθνών και της ζωής των ίδιων των ανθρώπων.

Αλλά φαίνεται ότι εξυπηρετεί μια μείζονα ανάγκη, εσωτερική και των κοινωνιών και των ανθρώπων αυτή η θέσπιση μιας συγκεκριμένης ημερομηνίας κάθε χρόνο, στην οποία υποχρεωτικά αφιερωνόμαστε στο να τιμήσουμε ορισμένες αξίες.

Και θα έλεγα για την αξία της δημοκρατίας -όπως εύστοχα ο Πρόεδρος της Βουλής ο κ. Πετσάλνικος τοποθέτησε το σύγχρονο πλαίσιο της δημοκρατίας και στην προσφορά της, αλλά και στις απειλές που δέχεται- πρέπει να θυμόμαστε στη χώρα μας την Ελλάδα, που κατακτήσαμε τη δημοκρατία με κόπους, αγώνες και θυσίες γενεών, ότι αυτήν τη στιγμή στον πλανήτη η δημοκρατία, για την πλειοψηφία των πληθυσμών της, είναι ένα ζητούμενο.

Αυτό που είναι κεκτημένο στις κοινωνίες μας, στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, είναι ζητούμενο ακόμα σε πάρα πολλές χώρες του κόσμου. Και αυτά που εμείς είχαμε εδώ έως πριν τριάντα έξι χρόνια, τα κολαστήρια ενός δικτατορικού καθεστώτος, τα βασανι-

στήρια αγωνιστών, τους θανάτους αγωνιστών, σήμερα που μιλάμε, αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, αποτελούν πραγματικότητα σε μεγάλες περιοχές και για μεγάλους πληθυσμούς του πλανήτη.

Άρα -για να πιάσω το νήμα της σκέψης του Προέδρου- για μας στην Ελλάδα το χρέος μας είναι να ενισχύσουμε τη δημοκρατία, να θωρακίσουμε τους δημοκρατικούς θεσμούς, να δώσουμε αξιοπιστία σε αυτό το πολίτευμα, που είναι άλλωστε και το καύχημα της προσφοράς μας μέσα από την κλασσική αρχαιότητα ως τις μέρες μας στον παγκόσμιο πολιτισμό.

Αλλά πάνω απ' όλα, να δώσουμε στη δημοκρατία τη μεγαλύτερη δύναμη απ' όλες, που είναι η δύναμη της συμμετοχής, που ορίζει τον πολίτη ατομικά και στη συλλογική του έκφραση ως κυρίαρχο της μοίρας του, ως έναν άνθρωπο που μπορεί αυτοπροσδιοριζόμενος, μέσα στη συλλογικότητα των κοινωνιών μας, να διεκδικεί να κατευθύνονται οι εξελίξεις σύμφωνα με τη θέλησή του, τα οράματά του, τις προσδοκίες του και να μη μεσολαβεί καμιά αναστολή αυτής της θεμελιώδους δύναμης, που είναι η λαϊκή κυριαρχία.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να επισημάνω ότι για εμάς στο ΠΑΣΟΚ είναι μια ιδιαίτερη τιμή ότι η παράταξή μας γεννήθηκε το 1974 από τον ιδρυτή της τον Ανδρέα Παπανδρέου, ως συνέχεια αυτών των αγώνων που σφράγισαν τη διψα αυτού του τόπου για δημοκρατία, για πρόοδο, για κοινωνική συνοχή.

Θεωρούμε πάντα ότι ένα από τα κεντρικά, τα ουσιαστικά ζητήματα της αποστολής μας είναι να δίνουμε στη δημοκρατία, όχι μόνο τα πολιτικά χαρακτηριστικά των ελευθεριών και δικαιωμάτων, αλλά την υπόστασή τους ως κοινωνικά αγαθά, ως οικονομικά αγαθά, ως ανθρωπιά και αλληλεγγύη στην κοινωνία. Αυτή είναι η στράτευση μας, αυτή είναι η παρακαταθήκη μας, αυτή είναι η υπόστασή μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η 15η Σεπτεμβρίου καθιερώθηκε από τον ΟΗΕ ως η Παγκόσμια Ημέρα Εορτασμού της Δημοκρατίας. Γιορτάζουμε την ιστορία και το μέλλον της. Ιδιαίτερα εμείς οι Έλληνες, γιορτάζουμε το μεγαλύτερο δώρο που κάναμε στην ανθρωπότητα, τη δημοκρατία.

Το δημοκρατικό ιδεώδες από τον Ηρόδοτο και τον Ευριπίδη, από το Θουκυδίδη και τον Περικλή έχει δύο βασικές αρχές: Οι νόμοι είναι ίσοι για όλους, όπου ο αδύναμος μπορεί να απαντήσει στην επιβολή, στην προσβολή του ισχυρού και ο μικρός, αν έχει δίκιο, να κερδίσει το μεγάλο. Και η δεύτερη αρχή είναι η ελευθερία συμμετοχής όλων των πολιτών στα κοινά, στα της πόλης, στα του κράτους. Η αρχή αυτή αντιπροσωπεύει την ίδια την ελευθερία και την ισότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σύγχρονη εποχή που ζούμε σήμερα, το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης έθεσε κύρια ερωτηματικά στη σύγχρονη δημοκρατία. Η κοινωνική συνοχή, τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, οι πολιτικοί θεσμοί, ο ρόλος του έθνους - κράτους φαίνεται να τίθενται σε αμφισβήτηση. Η πλευρά του κεφαλαίου αποσυνδέεται από την εργασία, η πολιτική υποχωρεί και υποτάσσεται, πολλές φορές στις επιλογές του κεφαλαίου, η συγκέντρωση του πλούτου δημιουργεί πρωτοφανή ανισότητα και η έλλειψη πολιτικού ελέγχου στην κίνηση του κεφαλαίου και της κερδοσκοπίας οδήγησε στη σημερινή διεθνή οικονομική κρίση που βιώνουμε.

Η εύρεση λύσης είναι δύσκολη, αλλά απαραίτητη. Η σύγχρονη δημοκρατία καλείται να θεσπίσει νέους δεσμευτικούς κανόνες, ώστε να επιτύχει την κοινωνική συνοχή. Η σύγχρονη δημοκρατία οφείλει να απορρίψει τη νομιμοποίηση κάθε αυταρχισμού, κάθε ολοκληρωτισμού, ώστε να δώσει απάντηση στην υποτιθέμενη χρεωκοπία της δημοκρατίας.

Αναφέρατε -και πολύ σωστά- κύριε Πρόεδρε, ότι η δημοκρατία πρέπει να είναι θεσμική και κοινοβουλευτική, όχι εξωθεσμική και τηλεοπτική. Προσυπογράφω κάθε λέξη από την αποστροφή της δικιάς σας τοποθέτησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας, μετά τη Μεταπολίτευση, ζει την καλύτερη δημοκρατία που έζησε ποτέ από συ-

στάσεως του ελληνικού κράτους. Αυτό οφείλεται στην ωριμότητα του ελληνικού λαού, αλλά και -οφείλναι να πω ως απόδοση τιμής και στον ιδρυτή του κόμματός μας, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, στην οραματική του σκέψη να θεμελιώσουμε τότε, μαζί με τον ελληνικό λαό και όλες τις πολιτικές δυνάμεις, ένα πολίτευμα για το οποίο είμαστε υπερήφανοι, παρά τις αδυναμίες του. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ήταν άξιος συνεχιστής των μεγάλων μεταρρυθμίσεων του Καποδίστρια, του Χαρίλαου Τρικούπη με την αρχή της δεδηλωμένης και του μεταρρυθμιστικού έργου του Ελευθερίου Βενιζέλου.

Σήμερα, όμως, ο κύκλος της Μεταπολίτευσης έχει ολοκληρωθεί, έχει κλείσει. Η χώρα μας χρειάζεται μία θεσμική κοινοβουλευτική επανάσταση, ριζοσπαστικές λύσεις και πρωτοποριακές προτάσεις. Πρέπει να ξαναδούμε το πολιτικό μας σύστημα από μηδενική βάση.

Γι' αυτό θα θέσω και πάλι, με αφορμή αυτή τη συζήτηση, την πρόταση που είχε γίνει κατά τη διάρκεια ψήφησης του προϋπολογισμού και σε άλλες ευκαιρίες με το μνημόνιο. Η Ελλάδα χρειάζεται να κάνει αυτό που έκαναν οι μεγάλοι της ιστορίας: Ο Ελευθέριος Βενιζέλος, ο Χαρίλαος Τρικούπης. Χρειάζεται μία επαναστατική διαδικασία επαναπροσδιορισμού του πολιτεύματός μας, χρειάζεται συντακτική Βουλή με ενεργοποίηση του άρθρου 44 του Συντάγματος. Χρειάζεται να δούμε βασικά πράγματα, που οδηγούν το δημοκρατικό μας πολίτευμα σε πολλαπλά αδιέξοδα, κοινωνικά και οικονομικά, από μηδενική βάση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ασφαλώς η δημοκρατία δεν είναι μια αφηρημένη έννοια. Κάθε μέρα από τις 365 μέρες του χρόνου είναι σχεδόν αφιερωμένη σε κάποιο γεγονός. Και η Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας θα γιορταστεί σε όλα τα κοινοβούλια και ίσως σε όλες τις χώρες του κόσμου. Θα γιορταστεί ενδεχομένως και σε χώρες που δεν υπάρχουν καθόλου ανθρώπινα δικαιώματα, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και αλλού, εκεί που δεν υπάρχουν στην ουσία -και σε άλλες χώρες- το οκτώωρο, το πενήνήμερο, το σαραντάωρο, οι συλλογικές συμβάσεις, η κοινωνική ασφάλιση. Αυτό που διαπιστώνουμε, όμως, τα τελευταία χρόνια είναι μια συνεχής επίθεση ενάντια στα δημοκρατικά δικαιώματα, στα εργασιακά, στα ασφαλιστικά, στα κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Τα τελευταία χρόνια τα μέτρα που θεσμοθετήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιορίζουν τα δημοκρατικά δικαιώματα και τη δημοκρατία. Η νομοθεσία της Σένγκεν, της συμφωνίας που υπογράφηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση με τη συμφωνία της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης, ανάμεσα στην Ελλάδα και τις Ηνωμένες Πολιτείες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, είναι χαρακτηριστική. Στο όνομα της αντιμετώπισης της λεγόμενης τρομοκρατίας, της πραγματικής, παραβιάστηκαν και παραβιάζονται βάνουσα η δημοκρατία και τα δημοκρατικά δικαιώματα, όχι μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά σε όλο τον κόσμο, με βάση τις κατευθύνσεις, τις επιταγές και τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Το κύριο, η λυδία λίθος για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι αν υπάρχει δημοκρατία στους χώρους δουλειάς. Αυτό που ζουν οι εργάτες, όλοι οι εργαζόμενοι είναι ότι όταν κλείσει η πύλη του εργοστασίου, η δημοκρατία είναι άγνωστη έννοια. Άλλωστε τα δημοκρατικά δικαιώματα αμφισβητούνται καθημερινά. Τα χθεσινά αυτονόητα, σήμερα είναι ζητούμενα, διεκδικούμενα.

Κρατήστε ένα στατιστικό στοιχείο: Το 94% των απεργιών των εργαζομένων, χαρακτηρίζονται παράνομες και καταχρηστικές. Αυτό είναι δημοκρατία; Ασφαλώς σ' ένα ταξικό σύστημα, σε μια ταξική κοινωνία και η δικαιοσύνη είναι ταξική. Δεν αγνοούμε ότι ο παλιότερος χάρτης των δικαιωμάτων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών λόγω της ενεργητικής παρουσίας και δράσης του σοσιαλιστικού συστήματος, ήταν ευρύτατος. Σήμερα ο χάρτης δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι στενός και τα νέα σχέδια, οι προβληματισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα τον καταστήσουν ακόμη πιο στενό.

Εμείς αγωνιζόμαστε, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, για

μία δημοκρατία, όπου ο λαός θα έχει την εξουσία, όπου η εργατική τάξη με τους συμμάχους της από τα άλλα λαϊκά στρώματα, θα διαφεντεύουν τον τόπο προς ικανοποίηση των αναγκών, όλων των αναγκών, υλικών, πνευματικών και πολιτιστικών του συνόλου, της συντριπτικά μεγάλης πλειοψηφίας του πληθυσμού της χώρας. Άλλωστε, οι αγώνες της εργατικής τάξης, οι αγώνες του λαϊκού κινήματος, η υπεράσπιση, η προβολή του συλλογικού ενάντια στο ιδιοτελές ατομικό, είναι αυτό που μπορεί να σταθεροποιεί τη δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω να υπάρχει καταληλότερος χώρος στον κόσμο για να μιλήσει κανείς για τη δημοκρατία, στην Αίθουσα της Βουλής των Ελλήνων, στην πόλη που γέννησε τη δημοκρατία. Έχουν ειπωθεί σχεδόν τα πάντα γι' αυτό το πολίτευμα, το οποίο είναι το αρτιότερο, το τελειότερο που είχε ποτέ η ανθρωπότητα από καταβολής της. Και γεννήθηκε εδώ στην Αθήνα, χρησιμεύοντας ως παράδειγμα οργάνωσης των ανθρώπινων κοινωνιών, όλων των ανθρώπινων κοινωνιών, μέχρι σήμερα.

Ενώ, όμως, όλοι μας στοχεύουμε στο να δυναμώσουμε αυτό το πολίτευμα, συχνά καταλήγουμε να το τραυματίζουμε, δίνοντας λαβή σε ακραία στοιχεία, τα οποία διασκεδάζουν με την υπονόμευσή της.

Δημοκρατία σημαίνει αξιοκρατία παντού. Δημοκρατία σημαίνει πολιτική αχρωματοψία στους διορισμούς και στην εξυπηρέτηση του πολίτη από τους δημόσιους οργανισμούς. Δημοκρατία σημαίνει να μην ποινικοποιείται η άποψη και η ιδεολογική τοποθέτηση. Σημαίνει και να μην καίγεται το μαγαζάκι του φουκαρά ή να καταστρέφεται το αυτοκίνητό του ή να μη λεηλατείται και να βανδαλίζεται η περιουσία του, επειδή έτσι αρέσει σε κάποιους ακραίους. Δημοκρατία σημαίνει σεβασμός στον ιδρώτα του κόσμου και όχι οι μίζες και οι υπερκοστολογήσεις, έργων και προμηθειών του δημοσίου.

Δημοκρατία σημαίνει γρήγορες και κυρίως δίκαιες αποφάσεις. Όμως, δημοκρατία σημαίνει και διάλυση των κυκλωμάτων και των παραμάγαζων στη δικαιοσύνη. Δημοκρατία σημαίνει, νομίζω, να ξεχάσουμε την εφιαλτική ρήση «κόρακας, κοράκου μάτι δεν βγάζει», αυτό που συχνά ακούγεται από τους πολιτικούς και να δούμε πολιτικούς που αποδεδειγμένα λαδώθηκαν, να μπαίνουν μέσα, να δημεύεται η περιουσία τους και να αποζημιώνεται το δημόσιο για τη ζημιά που έχει πάθει.

Δημοκρατία σημαίνει ελευθερία, αλλά και δικαιοσύνη, με αυστηρή εφαρμογή των νόμων. Δημοκρατία σημαίνει και να μην το ξεχνάμε -η ελληνική δημοκρατία δυστυχώς έχει θεμελιωθεί πάνω στο αίμα των Ελλήνων της Κύπρου- και το 82% των Ελλήνων της Κύπρου να μην εξισώνεται με τη μειοψηφία των Τούρκων του νησιού.

Δημοκρατία σημαίνει και δημοψηφίσματα για τα μεγάλα θέματα και όχι μόνο ένα δημοψήφισμα κάθε σαράντα χρόνια. Δημοκρατία σημαίνει δημιουργία και όχι καταστροφή με πρόσχημα της ψευτοαναρχικής ιδέας. Δημοκρατία είναι η πρόοδος και όχι το αχαλίνωτο κυνήγημα μαγισσών στο σκοτάδι.

Ας ελπίσουμε όλοι μας ότι θα τη γευτούν επιτέλους αυτήν τη γνήσια, αληθινή δημοκρατία, όλοι οι μη προνομιούχοι Έλληνες και όχι μόνο όσοι έχουν βύσματα και χρήματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ίσως το πιο σπουδαίο νόημα ενός τέτοιου επετειακού εορτασμού ή αν θέλετε, η δικαίωση μιας τέτοιας επιλογής είναι η υπέρβαση της υποκριτικής, συμβατικής τοποθέτησης των πολιτικών δυνάμεων και των κομμάτων των εκπροσώπων της κοινωνίας.

Χαίρομαι γιατί και στη δική σας τοποθέτηση, κύριε Πρόεδρε, υπήρχε μια διεισδυτική και διευρυμένη προσέγγιση του ζητήμα-

τος. Επισημάνσεις όμως προς αυτή την κατεύθυνση έγιναν και από συναδέλφους των άλλων κομμάτων.

Θέλω να επισημάνω τη διορατική, διεισδυτική επισημάνση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας σχετικά με τις σύγχρονες εξελίξεις της νεοφιλελεύθερης φάσης του καπιταλισμού, με τον απόλυτο διαχωρισμό κεφαλαίου και εργασίας, που αυτό έχει δημιουργήσει νέους όρους στον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνονται οι δημοκρατικές συνιστώσες για τη διαμόρφωση των σχέσεων εκπροσώπησης των πολιτών.

Και είναι ένα καίριο ζήτημα της σύγχρονης δημοκρατίας η αποξένωση των πολιτών από τα κέντρα λήψης αποφάσεων, η πολύ μεγαλύτερη συγκριτικά με τις περιόδους που έζησαν οι κοινωνίες τουλάχιστον της Ευρώπης, της Αμερικής και άλλων προηγμένων χωρών στην περίοδο του 20ου αιώνα.

Η δημοκρατία δικαιώνεται όταν κατοχυρώνει τα δικαιώματα των ανθρώπων, εκείνων που έχουν ανάγκη να ασκήσουν αυτά τα δικαιώματα. Και τότε γίνεται συγκεκριμένη, τότε γίνεται πραγματικά δικαιωμένη κατάκτηση των κοινωνιών. Σήμερα η δημοκρατία παραμένει ανολοκλήρωτη, τόσο σε σχέση με τη γεωγραφική της δικαίωση σε πολλά σημεία του πλανήτη, όσο και σε σχέση με την ποιοτική της υποχώρηση. Και έχουμε νέα δεδομένα που δημιουργούν νέες απειλές. Η φτώχεια, η αδικία, η επισφάλεια, η ανασφάλεια, είναι φαινόμενα που υπονομεύουν τη δημοκρατία και δημιουργούν εξαιρετικά δυσμενείς περιβάλλον.

Η δημοκρατία κατακτήθηκε και γι' αυτό, η αναφορά στην επταετή δικτατορία που υπέστη η ελληνική κοινωνία, έχει σημασία όχι μόνο ως προς την κατάρρευσή της και το άνοιγμα του δημοκρατικού δρόμου, αλλά και ως προς τη διάσταση εκείνη που αφορά την ανακοπή των δημοκρατικών αγώνων πριν τη δικτατορία, τους οποίους επιχείρησε αυτή η δικτατορική διακυβέρνηση να τους ανακόψει. Απεδείχθη ότι δεν ανακόπτονται. Και αν σήμερα έχουμε σε αμφισβήτηση τις κατακτήσεις των δημοκρατικών αγώνων της αντιδικτατορικής πάλης, είναι μπροστά μας η ανάγκη για μια νέα πάλη για τις δημοκρατικές κατακτήσεις και στη χώρα μας.

Θέλω να τελειώσω με το εξής: Η καλύτερη διαπίστωση νομίζω για να τιμήσουμε και τους δημοκρατικούς αγώνες, αλλά και για να έχουμε μπροστά μας ανοικτούς ορίζοντες για τις σπουδαίες αυτές προοπτικές δημοκρατικής λειτουργίας των κοινωνιών, είναι να διαπιστώσουμε ότι σήμερα η δημοκρατία κινδυνεύει και άρα όχι μόνο αναζητείται, αλλά και καταζητείται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλικος): Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η έννοια της δημοκρατίας είναι από τις πλέον ελαστικές και γι' αυτό πολυσήμαντες. Νομίζω ότι αυτό που αξίζει σήμερα, είναι να σταθούμε στο περιεχόμενο της δημοκρατίας, όπως εμείς στη χώρα μας το αντιλαμβανόμαστε, όπως στη διαδρομή του νεότερου ελληνικού κράτους έχει λειτουργήσει στην πράξη. Αξίζει να δούμε, το όραμα που πιστεύαμε και θέλαμε όλοι να προσπαθήσουμε -μετά το 1974- να πραγματοποιήσουμε, δηλαδή η κατοχύρωση, η εμπάθυνση, η διεύρυνση της δημοκρατίας, σε ποιο βαθμό και σε ποια έκταση το κατορθώσαμε.

Δεν θέλω να είμαι απαισιόδοξος, αλλά οφείλουμε να είμαστε, στα όρια της ευπρέπειας βέβαια, ειλικρινείς. Η δημοκρατία κάθε μέρα όλο και περισσότερο συρρικνώνεται. Η πραγματική Δημοκρατία, όχι όπως μπορεί να την εννοούν στα πέρατα του κόσμου διάφορα καθίσματα που αυτοχαρακτηρίζονται ως δημοκρατικά. Δεν υπάρχει σε καμία χώρα του κόσμου καθεστώς, το οποίο να δέχεται ότι δεν είναι δημοκρατία ή ότι η δημοκρατία του είναι λιγότερη.

Υπάρχουν βασικοί, κατά τη γνώμη μου, κανόνες και αρχές που προσδιορίζουν αν σήμερα στη χώρα μας λειτουργεί πραγματικά η δημοκρατία. Βασικός θεσμός- πυλώνας της δημοκρατίας είναι το Κοινοβούλιο. Έπειτα από τριάντα έξι χρόνια ζωής μέσα στο Κοινοβούλιο, βλέπω δυστυχώς -το τονίζω ότι μιλάω πάντα στα όρια της ευπρέπειας, δεν λέω πράγματα που θα έπρεπε ίσως να περιέχουν βαρύτερους χαρακτηρισμούς- ότι το Κοινοβούλιο δεν λειτουργεί. Το Κοινοβούλιο όπου η πλειοψηφία αποφασίζει και η

μειοψηφία ελέγχει, όπου η πλειοψηφία, η Κυβέρνηση, εισηγείται τους νόμους και η Βουλή αποφασίζει, δεν το έχουμε κατακτήσει.

Αυτό έχει να κάνει με το γεγονός -και αυτό το ζήσαμε και το πλήρωσε ακριβώς ο τόπος την προηγούμενη πενταετία- ότι το κοινοβουλευτικό δημοκρατικό καθεστώς μας, της Κοινοβουλευτικής Προεδρευομένης Δημοκρατίας, διολίσθησε σε «ενός ανδρός αρχή».

Και αυτό που οφείλουμε όλοι σήμερα, είναι να προσπαθήσουμε να ανατάξουμε το κοινοβουλευτικό μας σύστημα. Δεν είναι τυχαίο, κύριε Πρόεδρε, που είμαστε δέκα άνθρωποι σήμερα εδώ μέσα στο Κοινοβούλιο για να μιλήσουμε για τη μεγάλη ημέρα, την Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας.

Δεν λειτουργεί επίσης ο άλλος πυλώνας της δημοκρατίας, δικαιοσύνη. Ποιος Έλληνας πολίτης σήμερα, οπουδήποτε και αν βρίσκεται -εκτός από τους αποθρασυνθέντες χρυσοκάνθαρους της οικονομικής ολιγαρχίας που τολμούν να έρχονται και στις εξεταστικές επιτροπές της Βουλής να ψευδορκούν και να απέρχονται μειδιώντας- μπορεί να πει ότι απολαμβάνει τα αγαθά της πολιτικής, της κοινωνικής, της οικονομικής δημοκρατίας ανόθευτα, αφαρκίσιμα;

Πριν από λίγα χρόνια παρακολουθούνταν τα τηλέφωνα χιλιάδων Ελλήνων πολιτών. Τι έκανε η δημοκρατία μας; Τι έκανε η δικαιοσύνη; Τι έκανε το Κοινοβούλιο;

Σήμερα, κύριε Πρόεδρε, το ξέρουμε όλοι πολύ καλά ότι οι ατομικές ελευθερίες, τα ατομικά και τα κοινωνικά δικαιώματα των Ελλήνων δεν ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα, όχι μόνο λόγω των εξωτερικών αντικειμενικών συνθηκών της οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης που έχουμε, αλλά γιατί δεν έχει εμπεδωθεί, σ' όλη την κλίμακα των αρχών και των εξουσιών της χώρας, ο σεβασμός και η αποδοχή της σημασίας αυτών των αρχών, αυτών των αξιών.

Θα επαναλάβω αυτό που με έχετε ακούσει να λέω και άλλες φορές εδώ. Η δημοκρατία μας και οι διάφορες ελίτ που αισθάνονται ότι την εκπροσωπούν, ότι είναι οι λειτουργοί της, αλλά και ολόκληρη η ελληνική κοινωνία κάθεται πάνω σ' ένα ηφαίστειο.

Είναι πλάνη να νομίζουμε ότι, επειδή έχει αιώνες το ηφαίστειο αυτό να ενεργοποιείται, δεν συντελούνται ήδη, ανεξέλεγκτες διεργασίες, εκτός του ότι είναι και αντικείμενο κατηλίας, όχι μόνο υποδαύλισης. Γιατί έχει περισσέψει στη χώρα μας και η ανευθυνότητα και η υποκρισία και ο τυχοδιωκτισμός.

Πρέπει να συναισθανθούμε την ανάγκη όλοι όσοι ισχυριζόμαστε ότι είμαστε οι λειτουργοί της δημοκρατίας, οι εκπρόσωποι του λαού, ότι είμαστε οι πιο άμεσοι και πιο αυθεντικοί εκφραστές της λαϊκής κυριαρχίας και να θεσπίσουμε κανόνες και οι κανόνες αυτοί να ισχύουν γι' αυτούς που σήμερα έχουν στη διάθεσή τους τη συνείδηση του λαού, την ενημέρωση, την ψυχαγωγία του, την επιμόρφωσή του, για αυτούς που ολόκληρες γενιές τις διαπαιδαγωγούν με μόνη σκέψη και στόχο πώς θα πολλαπλασιάσουν τα όποια υλικά κέρδη.

Διότι, δυστυχώς, ο έλεγχος της διαμόρφωσης της συνείδησης του νεοέλληνα, πέρα από την οικογένεια, πέρα από το εκπαιδευτικό μας σύστημα, έχει περιέλθει σε έξι-επτά χρυσοκάνθαρους, τα ονόματα των οποίων έχω αναφέρει από τη θέση που κάθεστε και εσείς, κύριε Πρόεδρε. Αυτοί «ζουν και βασιλεύουν, την Ελλάδα κυριεύουν» και έπειτα από έξι μήνες -αφού εκφραστεί η λαϊκή εντολή- κάθε κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να τους λαμβάνει υπ' όψιν της, να αντιστέκεται στους εκβιασμούς τους και να μην προσχωρεί σε συναλλαγές μαζί τους.

Έχω ζήσει παλιότερες γενιές. Προσβλέπω σε μια νέα γενιά, πολύ πιο ώριμη από όλες τις σημερινές γενιές, που δεν θα έρθει για να γκρεμίσει πριν προετοιμαστεί για να χτίσει πάνω στα ερείπια.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Αυτή η μέρα δεν πρέπει να θυμίζει ένα ευχέλαιο για τη δημοκρατία. Πρέπει να προβληματιστούμε όλοι για να μη συμβεί έπειτα από κάμποσα χρόνια να κάνουμε μνημόσυνα για τη δημοκρατία, μνημόσυνα όχι γιατί κάποια τανκς θα έρθουν να την καταργήσουν, αλλά γιατί θα συμβεί και εδώ ό,τι έγινε στη γειτονική Ιταλία. Να κυριαρχήσουν κάποιοι με ανάλογο ήθος με ανάλογες ιδέες, με ανάλογες αξίες σαν αυτές που διέπουν τον έναν που άρχει εκεί. Και οι διεργασίες γι' αυτό, όπως ξέρουμε όλοι, γίνονται, σχεδιάζονται, επιδιώκονται και εάν δεν

σταθούμε όρθιοι και έντιμοι με τη συνειδήσή μας και το λαό, αυτό θα συμβεί, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλινκος): Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, και μετά απ' όσα έχουν λεχθεί πιστεύω ότι η σημερινή συμμετοχή και του ελληνικού Κοινοβουλίου μαζί με άλλα εκατόν εξήντα κοινοβούλια, για να γιορτάσουν την Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας, πρέπει να είναι περισσότερο ημέρα περισυλλογής, φρόνησης, σκέψης, ενδεχομένως και σιωπής και όχι διακηρυκτικών λόγων για τους εξής λόγους.

Η κρίση δεν είναι μόνο οικονομική ούτε μόνο στην Ελλάδα ούτε στην Ευρώπη, ούτε ο' ολόκληρο τον κόσμο. Είναι περισσότερο πολιτική και κοινωνική. Το βλέπετε άλλωστε και από το περιεχόμενο της Παγκόσμιας Διακοινοβουλευτικής Ένωσης, σε τι αναφέρεται. Με το να προβάλλει τις αρετές του Κοινοβουλίου και συνεπώς, αυτές να περάσουν στην παγκόσμια κοινότητα, δείχνει ότι υπάρχει δυσπιστία προς τους θεσμούς, μεταξύ των οποίων και στο ίδιο το Κοινοβούλιο. Είναι ώρα, κύριε Πρόεδρε, και ευθύνη για όλους μας να δούμε πώς μπορούμε να ανατάξουμε αυτή τη δυσπιστία των πολιτών προς τους θεσμούς και προς το ίδιο το Κοινοβούλιο, για να γίνουμε καλύτεροι, να αναγεννήσουμε τη δημοκρατία και να της δώσουμε περιεχόμενο και για τώρα και για το μέλλον, κυρίως για τις νέες γενιές.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλινκος): Το λόγο έχει ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ενώ θα περίμενε κανείς δυόμισι και πλέον αιώνες μετά τις μεγάλες συνταγματικές επαναστάσεις του 18ου αιώνα η δημοκρατία να είναι μια αισιόδοξη, θριαμβεύουσα και καταξιωμένη έννοια, αντιμετωπίζουμε τη δημοκρατία ως μία μελαγχολική δημοκρατία.

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τη δημοκρατία, όχι ως έννοια αλλά ως ιστορικό βίωμα, είναι να την αντιμετωπίσει κανείς ως αυτονόητη, ως κεκτημένη. Γιατί δυστυχώς η δημοκρατία αυτοϋπονόμευται ακόμη κι εκεί όπου έχει θεσμικά κατοχυρωθεί, στο επίπεδο των περισσότερων εθνικών κρατών. Όμως ποιος μπορεί να κάνει σοβαρά λόγο για δημοκρατία σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο; Για ποιο σύστημα παγκόσμιας δημοκρατικής διακυβέρνησης μπορεί να μιλά κανείς, όταν παρακολουθεί καθημερινά την κατάρρευση των αγορών επί των κρατών, άρα επί της πολιτικής, άρα επί της δημοκρατίας; Για ποια δημοκρατία μπορούμε να μιλάμε όταν η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή το θεσμικό μόρφωμα από το οποίο εξαρτάται το σύνολο σχεδόν της πολιτικής και οικονομικής πραγματικότητας της χώρας μας, πάσχει από προφανή ελλείμματα, δημοκρατικά και θεσμικά; Τίποτα, λοιπόν, δεν είναι δεδομένο, κερτημένο και αυτονόητο.

Περιττεύει να πω ότι όταν μιλάμε για δημοκρατία, για περιοδικές, ελεύθερες εκλογές, για ελεύθερη ίδρυση και λειτουργία κομμάτων, για πολυκομματισμό, για κράτος δικαίου, για κοινωνικό κράτος δικαίου –αν θέλουμε να μιλήσουμε για τα ευρωπαϊκά δεδομένα– μιλάμε για κάτι που κακώς νομίζουμε ότι απορρέει από την κοινωνία. Δυστυχώς, οι κοινωνίες δεν είναι δημοκρατικές. Οι κοινωνίες είναι άνιστες, άδικες, αντιφατικές, σκληρές. Η πολιτεία είναι δημοκρατική και οφείλει να είναι δημοκρατική.

Η Δημοκρατία δεν είναι μια φυσική κατάσταση πραγμάτων. Είναι μία πολύπλοκη πολιτιστική και θεσμική επεξεργασία. Και αυτή πρέπει να συνεχίζεται διαρκώς. Και κυρίως πρέπει να έχουμε συνείδηση του γεγονότος πως το αβγό του φιδιού εκκολάπτεται διαρκώς μέσα στην οικονομία, μέσα στην κοινωνία. Γι' αυτό πρέπει να υπάρχουν θεσμικές εγγυήσεις και αντίβαρα.

Ιστορικά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για δημοκρατία με την πλήρη έννοια του όρου μπορούμε να μιλάμε για μια πολύ μικρή περίοδο της ανθρώπινης ιστορίας: για τους τελευταίους δυόμισι μόλις αιώνες. Και για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, ιστορικά η δημοκρατία ή ήταν αντιπροσωπευτική ή δεν υπήρξε ποτέ ως δημοκρατία. Κι όταν λέω «αντιπροσωπευτική Δημοκρατία» εννοώ μια δημοκρατία που φυσικά συνοδεύεται από επι-

κουρικούς θεσμούς άμεσης έκφρασης της λαϊκής κυριαρχίας, αλλά έχει στο επίκεντρό της ένα πολιτικό σύστημα, βασισμένο στα πολιτικά κόμματα και στο Κοινοβούλιο, που μπορεί να συναρθρώσει και να εκφράσει πολιτικά μια πολύπλοκη κοινωνία. Και η μεταβιομηχανική κοινωνία, η κοινωνία που υφίσταται τις συνέπειες της παγκόσμιας δημοσιονομικής και χρηματοοικονομικής κρίσης, είναι μια πολύπλοκη κοινωνία που πρέπει να μπορεί να συντεθεί στο επίπεδο ενός αντιπροσωπευτικού συστήματος διακυβέρνησης.

Όμως αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό από τα κοινοβούλια, πρέπει να γίνει κατανοητό από τα πολιτικά κόμματα, πρέπει να γίνει κατανοητό από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και δεν γίνεται εύκολα κατανοητό, γιατί υπάρχει η αγωνία της καθημερινότητας, υπάρχει το άγχος της διαχείρισης των καθημερινών πολλαπλών κρίσεων και αυτό πολύ συχνά αποβαίνει εις βάρος της ποιότητας και της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου. Γι' αυτό και προσωπικά έχω μιλήσει για την ανάγκη μιας μετααντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, μιας δημοκρατίας που προσθέτει στοιχεία θεσμικά και ποιοτικά στο κλασικό σχήμα της αντιπροσωπευτικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Εάν εδώ –στη Βουλή– δεν εγκατασταθεί το πραγματικό δημόσιο forum, τότε η θεσμική δημοκρατία θα είναι πάντοτε αιχμάλωτη και έρμαιο άλλων μορφών, παράπλευρων, όπως είναι –το έχω πει πολλές φορές εδώ μέσα– η προκαταλαμβάνουσα δημοκρατία των ερευνών της κοινωνικής γνώμης, η μονοθεματική δημοκρατία των μη κυβερνητικών οργανώσεων, που επιτελούν το δικό τους ρόλο, αλλά μονοθεματικά, δηλαδή δεν μπορούν να συνθέσουν την κοινωνία και να την εκφράσουν μέσα από την έννοια ενός γενικού συμφέροντος. Υπάρχει η ηλεκτρονική δημοκρατία των Μέσων Ενημέρωσης ή η δημοκρατία της μπλογκόσφαιρας και του διαδικτύου, όπου δεν βλέπουμε ότι υπάρχουν προβλήματα κράτους δικαίου, προστασίας της προσωπικότητας και του ιδιωτικού βίου; Δεν υπάρχει πρόβλημα εφαρμογής του Συντάγματος σ' έναν χώρο που είναι άυλος και άπιαστος;

Άρα, πρέπει να διαμορφώσουμε ένα νέο θεσμικό κέλυφος, για να προστατεύσουμε τη δημοκρατία και για να ανακόψουμε τα φαινόμενα που εκβαρβαρίζουν την κοινωνία. Και αυτό είναι υποχρέωση δική μας, είναι υποχρέωση της Βουλής.

Τα θεσμικά μέσα που διαθέτουμε είναι γνωστά. Είναι το Σύνταγμα της χώρας, η εφαρμογή του, η ανασκαφή του, η εκμετάλλευσή του, γιατί έχει ατέλειωτα αποθέματα δημοκρατικής δύναμης. Είναι ο Κανονισμός της Βουλής, είναι η νομοθεσία, είναι η λειτουργία της δικαιοσύνης και όλων των συμπληρωματικών αρχών, για να χρησιμοποιήσω αυτόν τον όρο για τις λεγόμενες «ανεξάρτητες Αρχές». Κυρίως όμως είναι η δική μας συνείδηση ως Βουλευτών, ως εντολοδόχων του ελληνικού λαού και βεβαίως η σχέση του καθενός και της καθεμιάς από εμάς με αυτό που λέγεται κόμμα και βέβαια, η εσωτερική οργάνωση και λειτουργία των κομμάτων, η εσωτερική δημοκρατία και η θεσμική καταξίωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και του συνδικαλιστικού κινήματος, που δεν προσφέρουν πρόσθετη αξία στη δημοκρατία, έτσι όπως λειτουργούν και πρέπει να αρχίσουν να προσφέρουν κάποια αξία και πάντως να μην αφαιρούν.

Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα και των επόμενων περιφερειακών και δημοτικών εκλογών, αλλά και των επόμενων συζητήσεων που πρέπει να κάνουμε στο Κοινοβούλιο. Είμαι βέβαιος ότι θα αναληφθούν οι ενδεδειγμένες θεσμικές πρωτοβουλίες και από τον Πρωθυπουργό και από τον Πρόεδρο της Βουλής, ώστε να θεθούν με ειλικρίνεια επί τάπητος τα θέματα αυτά, προκειμένου να έχουμε συνείδηση της ιστορίας και προκειμένου να αντιληφθούμε ότι προστασία της δημοκρατίας σημαίνει προστασία της πολιτικής. Όταν δεν προστατεύεις την πολιτική, καταστρέφεις και ακυρώνεις τη δημοκρατία.

Προσάσεις, όμως, της πολιτικής σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχει πολιτικός λόγος με περιεχόμενο. Πρέπει να υπάρχει λόγος με συναισθηματικό πυρήνα, με εντιμότητα. Πρέπει να υπάρχουν πραγματικά διλήμματα, πραγματικές επιλογές. Πρέπει ο ελληνικός λαός, ο Έλληνας πολίτης να καταλαβαίνει και να νιώθει ότι έχει απέναντί του πολιτικούς εκπροσώπους, που δεν ασκούν ένα επάγγελμα αντί άλλου, αλλά ότι βρίσκονται εκεί για να αναμετρηθούν με την ίδια την ιστορία, η οποία είναι πάρα πολύ αυ-

στηρή, όταν μας κρίνει.

Ας ευχηθούμε, λοιπόν, στο όνομα της δημοκρατίας να κριθούμε με την μεγαλύτερη δυνατή επιείκεια από την ιστορία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση, έστω και σε αυτό τον περιορισμένο χρόνο, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας για όλα τα κοινοβούλια, όπως προέβλεψα και εγώ στην αρχή και επεσήμανα -αυτό αποδείχτηκε μετά από τις τοποθετήσεις όλων των ομιλητών- δεν ήταν μία συζήτηση για να υμνήσουμε τη δημοκρατία με αυταρέσκεια, αλλά έδωσε πολύ περισσότερο την ευκαιρία για προβληματισμούς και για μία δημιουργική συζήτηση και για το σήμερα και για το αύριο της δημοκρατίας.

Πιστεύω, όμως, ότι όλοι μας σε αυτή την Αίθουσα και όσοι συνάδελφοι δεν είναι αυτή τη στιγμή στην Αίθουσα και συμμετέχουν σε επιτροπές ή σε άλλες διαδικασίες του Κοινοβουλίου, αλλά και όλοι μας ως πολίτες, δεν έχουμε δικαίωμα να επιτρέψουμε να μεταβληθεί η δημοκρατία μας σε μια μελαγχολική δημοκρατία ή να μεταβάλλεται βαθμιαία σε μια συρρικνούμενη δημοκρατία.

Αντίθετα, ο εντοπισμός αδυναμιών, ελλείψεων, καθυστερήσεων και προβλημάτων, που χαρακτηρίζουν τη δημοκρατία, πιστεύω ότι θα πρέπει ακόμα περισσότερο να μας πεισμώνει και

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

εμάς και το σύνολο του ελληνικού λαού -και κάθε λαού- για να αγωνιστούμε με ακόμη μεγαλύτερη αποφασιστικότητα και με πίστη στο ότι μπορούμε πράγματι τη δημοκρατία αυτή να την απαλλάξουμε από αδυναμίες, ελλείψεις, στερήσεις ή καθυστερήσεις.

Πρέπει με ελπίδα και αισιοδοξία να αναμετρηθούμε σίγουρα με το παρελθόν. Αλλά πιστεύω ότι το κύριο καθήκον όλων μας είναι να αναμετρηθούμε με το μέλλον και τις προκλήσεις αυτού και σε σχέση με το ουσιαστικό περιεχόμενο της δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

Ολοκληρώσαμε, λοιπόν, την ειδική αυτή διαδικασία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 13.54' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 16 Σεπτεμβρίου 2010 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Υπηρεσιακή εξέλιξη και ιεραρχία των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων – Θέματα διοίκησης των Ενόπλων Δυνάμεων, Στρατολογίας και συναφείς διατάξεις».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

